

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 08-2837/⁵
Podgorica, 17. decembar 2013. godine

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 5. decembra 2013. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PREVOZU U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Za predstavnike Vlade koji će učestovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su IVAN BRAJOVIĆ, ministar saobraćaja i pomorstva i MIREL-RADIĆ LJUBISAVLJEVIĆ, v.d. generalnog direktora.

PREDSJEDNIK
Milo Đukanović,s.r.

Zakon

o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju

Član 1

U Zakonu o prevozu u drumskom saobraćaju („Službeni list RCG“, broj 45/05 i „Službeni list CG“, br. 75/10 i 38/12) u članu 6 tač. 7 i 8 mijenjaju se i glase:

„7) **itinerer** je grafički prikaz linije u razmjeri koja omogućava jasno sagledavanje trase linije sa tekstualnim opisom linije;

8) **izvod licence** je javna isprava koju izdaje nadležni organ za pojedinačno motorno vozilo, na osnovu licence za obavljanje djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta koja sadrži podatke o: izdavaocu, prevozniku, broju akta o registraciji u Centralnom registru privrednih subjekata, broju licence, roku važenja licence, registarskoj oznaci, vrsti, marki i tipu vozila, vrsti prevoza koji se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, pečat i potpis izdavaoca;

U tački 11 riječi: „akt kojim“ zamjenjuju se riječima: „javna isprava kojom“.

U tač. 14 i 25 riječi: „dvoje vrata“ zamjenjuje se riječima: „jedna vrata“.

Tačka 29 mijenja se i glasi:

„29) **relacija** je udaljenost između dva mesta na liniji koja su u redu vožnje označena kao autobuska stanica, glavna autobuska stajališta, odnosno stajališta;“

Poslije tačke 33 dodaju se tri nove tačke koje glase:

„34) **taksimetar** je mjerni instrument koji stalno, za vrijeme vožnje ili stajanja u toku vožnje, automatski izračunava i pokazuje cijenu vožnje, u zavisnosti od pređenog puta i ukupnog trajanja vožnje;

35) **taksi tarifa** je ukupna cijena_auto-taksi prevoza, koju čini zbir cijena: za start, po jednom pređenom kilometru, po vremenu čekanja, po dolasku na adresu po pozivu i po komadu prtljaga koji se prevozi, o čemu se putnici obaveštavaju prije ulaska u taksi vozilo ukoliko se vrši naplata prevoza prtljaga, koja se određuje zavisno od doba dana, dana u nedjelji (radni dan, nedjelja ili praznik) i područja na kome se vožnja obavlja (teritorija jedne ili više jedinica lokalne samouprave), koja je učitana u mjerni instrument;

36) **šatl prevoz** je prevoz putnika između aerodroma i središta grada, odnosno hotela.“

Član 2

Član 8 mijenja se i glasi:

„Natpisi na vozilima

Član 8

Na autobusu, teretnom i putničkom vozilu kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta mora biti ispisan naziv i sjedište prevoznika.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, ispisivanje drugih natpisa može se vršiti na bočnim i zadnjim stranama gradskih i prigradskih autobusa i teretnih vozila, na način utvrđen propisom Ministarstva.

Na autobusima i putničkim vozilima kojima se obavlja slobodni prevoz putnika na bočnim stranama vozila, pored naziva i sjedišta prevoznika, mogu se nalaziti i natpisi nacionalnih turističkih obilježja Crne Gore.

U vozilu kojim se vrši javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe mora se nalaziti uredno popunjeno putni naloga.

Prevoznik je dužan da izdaje putne naloge u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima i da vodi evidenciju o izdatim putnim nalozima.

Način izdavanja, obrazac putnog naloga i način vođenja evidencije iz stava 5 ovog člana utvrđuje se propisom Ministarstva.”

Član 3

Član 10 mijenja se i glasi:

„Stranom prevozniku zabranjeno je obavljanje prevoza putnika i tereta između pojedinih mesta na teritoriji Crne Gore (kabotaže) i prevoza za treće države ili iz trećih država, osim ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom ili ako ima posebnu dozvolu organa uprave nadležanog za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: organ uprave), koja se izdaje na osnovu procjene transportnih kapaciteta domaćih prevoznika.“

Član 4

U članu 13 stav 1 tač. 5 i 6 brišu se.

U stavu 2 riječi: „tač. 2, 5 i 6” zamjenjuju se riječima: „tačka 2”.

Stav 3 briše se.

Član 5

U članu 15 stav 2 tačka 1 mijenja se i glasi:

„1) izvodom iz akta o registraciji u Centralnom registru privrednih subjekata (u daljem tekstu: CRPS) o visini osnivačkog kapitala.”

Član 6

U članu 18 stav 2 poslije riječi: „suda” dodaju se riječi: „ili notara”.

Poslije stava 6 dodaje se novi stav koji glasi:

„Vozila uzeta u zakup kojima se obavlja javni prevoz ne smiju se davati u podzakup.”

Član 7

U članu 19 stav 1 poslije riječi „svako” dodaje se riječ „motorno”.

Poslije stava 3 dodaju se dva nova stava koja glase:

„Izvod licence može se izdati samo za vozilo za koje postoji odgovarajuća finansijska sposobnost u skladu sa članom 15 ovog zakona.

Izvod licence iz stava 1 ovog člana važi za skup vozila i kada priključno vozilo nije u vlasništvu domaćeg prevoznika, niti mu je stavljen na raspolaganje na osnovu ugovora o lizingu ili ugovora o zakupu ili kada je priključno vozilo registrovano u drugoj državi.”

Dosadašnji stav 4 postaje stav 6.

Član 8

U članu 20 st. 1 i 5 i drugim odredbama zakona riječi: „Centralnog registra Privrednog suda” u različitom padežu zamjenjuju se riječju „CRPS”.

Član 9

Poslije člana 20a dodaje se novi član koji glasi:

„Izdavanje duplikata licence i izvoda licence

Član 20b

Prevoznik je dužan da izgubljenu, ukradenu ili uništenu licencu za prevoz, odnosno izvod licence oglasi nevažećim u „Službenom listu Crne Gore”, u roku od osam dana od dana kada je licenca, odnosno izvod licence izgubljen, ukraden ili uništen.

Na osnovu dokaza iz stava 1 ovog člana organ uprave izdaje duplikat licence, odnosno

izvod licence."

Člana 10

Poslije člana 21 dodaje se novi član koji glasi:

„Registar prevoznika

Član 21a

Prevoznici koji su dobili licencu za prevoz putnika i tereta upisuju se u registar prevoznika.

Registrar prevoznika je jedinstvena nacionalna evidencija prevoznika koju vodi organ uprave.

U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci:

- naziv i sjedište odnosno ime i adresa prevoznika;
- ime i prezime lica odgovornog za prevoz;
- vrsta javnog prevoza za koju je licenca izdata (međunarodni/unutrašnji prevoz tereta/putnika);
- broj i datum izdavanja licence odnosno izvoda licence;
- datum isteka licence odnosno izvoda licence;
- datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 14 st. 2 i 3 ovog zakona;
- datum oduzimanja licence;
- datum privremenog oduzimanja licence, odnosno izvoda licence;
- datum isteka roka privremenog oduzimanja licence, odnosno izvoda licence;
- o vozilu za koje je izdat izvod licence (datum izdavanja izvoda licence, registarska oznaka vozila, nosivost, godina proizvodnje, vrsta i marka vozila, broj šasije sa VIN oznakom, tip motora, emisije buke i izduvnih gasova-Euro/Eko i datum prestanka važenja izvoda licence).

Registrar prevoznika vodi se u elektronskoj formi na način koji omogućava povezivanje i razmjenu podataka sa nacionalnim registrima prevoznika država Evropske unije.

Bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika propisuje Ministarstvo.”

Član 11

U članu 24 stav 1 poslije riječi „auto-taksi prevoza” dodaju se riječi: „i šatlj prevoza.”

Član 12

U članu 26 stav 8 poslije riječi „daljinicom“ dodaju se riječi: „i da uključi pretpostavljene gubitke vremena pri ukrcaju i iskrcaju putnika.“

Član 13

U članu 27 stav 5 riječi: „45 dana“ zamjenjuje se riječima: „15 dana“.

Član 14

Član 29 mijenja se i glasi:

„Obaveze prevoznika i voznog osoblja

Član 29

Prevoznik ne smije da u motornom vozilu prevozi više lica od broja lica naznačenih u saobraćajnoj dozvoli.

Vozno osoblje dužno je da za vrijeme obavljanja prevoza nosi radnu odjeću i oznake, koje obezbeđuje prevoznik.

Vozač je dužan, da u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, primi na prevoz svako lice i njegov prtljag, u skladu sa zakonom.“

Član 15

U članu 32 poslije stava 2 dodaju se četiri nova stava koja glase:

„Cjenovnik usluga u međumjesnom linijskom prevozu putnika ne može da sadrži cijene za relacije u gradskom i prigradskom linijskom prevozu putnika.

Cjenovnik usluga u međunarodnom linijskom prevozu putnika ne može da sadrži cijene za relacije u međumjesnom, prigradskom ili gradskom linijskom prevozu putnika.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, cjenovnik usluga u međumjesnom linijskom prevozu putnika može da sadrži cijene za relacije u gradskom i prigradskom linijskom prevozu putnika uz prethodno pribavljenu saglasnost nadležnog organa jedinice lokalne samouprave.

Izuzetno od stava 4 ovog člana, cjenovnik usluga u međunarodnom linijskom prevozu putnika može da sadrži cijene za relacije u međumjesnom linijskom prevozu putnika, ukoliko unutar jednog sata prije i poslije vremena polaska sa autobuske stanice, odnosno glavnog autobuskog stajališta nema registrovanog polaska u međumjesnom linijskom prevozu putnika za istu relaciju.“

Član 16

Član 34 mijenja se i glasi:

„Putnik koji koristi linijski prevoz mora da ima voznu kartu koja sadrži: naziv prevoznika, serijski broj vozne karte, mjesto ulaska i izlaska, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijenu prevoza.

Prevoznik i vozno osoblje su dužni da putniku u linijskom prevozu, ukoliko ne posjeduje voznu kartu, izda čitko popunjenu voznu kartu za određenu relaciju i numerisanu potvrdu za prevoz putničkog prtljaga sa zaštitnim znakom ili pečatom prevoznika.

Prevoznik ne smije izdavati vozne karte koje ne sadrže podatke iz stava 1 ovog člana.”

Član 17

U članu 38 poslije stava 4 dodaju se dva nova stava koja glase:

„Prevoz putnika u gradskom i prigradskom linijskom saobraćaju može da obavlja samo prevoznik kome je jedinica lokalne samouprave povjerila obavljanje te djelatnosti.

Prevoz putnika u gradskom i prigradskom saobraćaju obavlja se pod uslovima i na način propisan ovim zakonom i propisima jedinica lokalne samouprave.”

Dosadašnji stav 5 postaje stav 7.

Član 18

U članu 39 stav 3 poslije riječi: „puta” dodaju se riječi: „ili ukoliko je manje izražena potreba za prevozom putnika.”

Član 19

U članu 40 stav 1 riječi: „30 dana ” zamjenjuje se riječima: „15 dana”.

Član 20

U članu 41 stav 1 poslije alineje 2 dodaje se nova alineja koja glasi:

„-ne obavlja polazak u vrijeme predviđeno registrovanim redom vožnje sa početne ili povratne autobuske stanice, odnosno glavnog autobuskog stajališta duže od tri dana uzastopno, odnosno sedam dana ukupno u toku važenja reda vožnje.”

Član 21

U članu 43 poslije stava 3 dodaje se novi stav koja glasi:

„Ukrcavanje i iskrcavanje putnika u posebnom linijskom prevozu putnika vrši se na mjestima koja su utvrđena ugovorom iz stava 1 ovog člana, kao i na autobuskim stajalištima.”

Dosadašnji stav 4 postaje stav 5.

Član 22

U članu 57 stav 1 mijenja se i glasi:

„Slobodni prevoz putnika, u smislu ovog zakona, je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza koji mora biti zaključen prije postavljanja autobusa za ukrcaj putnika u mjestu polaska, i mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.”

Član 23

U članu 58 poslije stava 2 dodaju se dva nova stava koja glase:

„Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje su potpisnice INTERBUS ugovora obavlja se u skladu sa tim ugovorom.

Povremeni prevoz putnika u međunarodnom drumskom saobraćaju između Crne Gore i država koje nijesu potpisnice INTERBUS ugovora obavlja se u skladu sa bilateralnim ugovorima i ovim zakonom.”

Član 24

U članu 62 stav 1 riječi: „tač. 1, 2, 3, 5 i 6“ zamjenjuju se riječima: „tač. 1, 2, 3, 4 i 5.“

U stavu 2 riječi: „tačka 4“ zamjenjuje se riječima: „tačka 6“.

Član 25

Član 63 mijenja se i glasi:

„Auto-taksi prevoz obavlja se na osnovu licence koju izdaje nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Auto-taksi prevoz obavlja se serijski proizvedenim putničkim vozilom koje ima najviše pet sjedišta računajući i sjedište vozača i najmanje četvoro vrata.

Auto-taksi prevoz obavlja se isključivo unutar i povremeno sa područja jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu.

Zabranjeno je auto-taksi prevozniku prijem putnika izvan područja jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu.

Zabranjeno je obavljanje linijskog prevoza putnika auto-taksi vozilom.

Auto-taksi prevoz ne smije se obavljati ako ima elemente linijskog ili posebnog linijskog prevoza, kao što su gotovo ista relacija, približno isto vrijeme dolaska i odlaska kao i ista mjesta ulaska i izlaska putnika.

Zabranjeno je korišćenje autobuskih stanica i autobuskih stajališta prilikom obavljanja auto-taksi prevoza.

Auto-taksi prevoznik dužan je tokom jedne vožnje preuzeti i iskrpati putnika ili grupu putnika na jednom mjestu.

U putničkom vozilu kojim se obavlja auto-taksi prevoz mora biti na vidnom mjestu ugrađen ispravan, plombiran i baždaren taksimetar i istaknut cijenovnik usluga prevoza.

Na krovu putničkog vozila kojim se obavlja auto-taksi prevoz mora biti istaknuta oznaka „TAXI“.

Auto-taksi prevoznik je dužan da prilikom otpočinjanja prevoza uključi taksimetar.

Auto-taksi prevoznik za izvršenu uslugu prevoza naplaćuje cijenu prevoza u iznosu koji pokazuje taksimetar u trenutku završetka prevoza.

Auto-taksi prevoznik je dužan da na zahtjev korisnika usluge auto-taksi prevoza, izda račun za obavljanje prevoza koji sadrži: datum, relaciju ili kilometražu, cijenu prevoza, koji je potpisani i ovjeren pečatom prevoznika.

Auto-taksi prevoz se obavlja pod uslovima i na način propisan ovim zakonom i propisom jedinice lokalne samouprave.

Bliže uslove, organizaciju i način obavljanja auto-taksi prevoza utvrđuje jedinica lokalne samouprave.”

Član 26

Poslije člana 64 dodaje se novi član koji glasi:

„Šatlj prevoz

Član 64a

Šatl prevoz može obavljati prevoznik koji ima licencu za javni prevoz putnika u unutrašnjem prevozu.

Prevoz putnika iz stava 1 ovog člana mora započeti ili završiti na aerodromu.

Prevoznik koji obavlja šatl prevoz dužan je da putniku izda kartu koja sadrži podatke iz člana 34 ovog zakona.

Prevoznik ne smije izdavati vozne karte koje ne sadrže podatke iz stava 3 ovog člana.

Šatl prevoz se može obavljati autobusima i putničkim vozilima serijski proizvedenim sa osam ili devet sjedišta, računajući i sjedište vozača.

Prevoz iz stava 1 ovog člana može obavljati prevoznik koji ima zaključen ugovor sa pravnim licem koje upravlja aerodromom na čijem području putnici ulaze ili izlaze prema cjenovniku koji utvrđuje prevoznik uz saglasnost lica koje upravlja aerodromom.

U toku obavljanja prevoza iz stava 1 ovog člana u vozilu na prednjem vjetrobranskom staklu u donjem desnom uglu mora biti istaknuta tabla sa oznakom relacije i natpisom "SHUTTLE".

U vozilu kojim se obavlja šatl prevoz na vidnom mjestu mora biti istaknut cjenovnik usluga."

Član 27

U članu 66 poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da pruža usluge prevoznicima i putnicima pod jednakim uslovima u skladu sa pravilima iz stava 4 ovog člana prema cjenovniku usluga autobuske stanice.“

Dosadašnji stav 3 postaje stav 4.

Član 28

U članu 69 stav 5 mijenja se i glasi:

„Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da na vidnom mjestu istakne opšti akt, cjenovnik usluga autobuske stanice, pravila o opštim uslovima prevoza i pravila o opštim uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskim stanicama.“

Član 29

U članu 72 stav 2 mijenja se i glasi:

„Lice koje upravlja autobuskom stanicom i prevoznik dužni su da zaključe ugovor o pružanju usluga autobuske stanice prije početka obavljanja prevoza po registrovanom redu vožnje, u skladu sa ovim zakonom i pravilima iz člana 66 ovog zakona.“

Član 30

U članu 83 poslije stava 2 dodaju se dva nova stava koja glase:

„Dozvole iz stava 1 ovog člana mogu se izdavati kao pojedinačne dozvole, vremenske dozvole, multilateralne dozvole i dozvole za obavljanje kombinovanog prevoza.

Prevoznik je dužan da međunarodni javni prevoz tereta na osnovu dozvole za međunarodni prevoz tereta obavlja u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima donijetim na osnovu ovog zakona.“

Član 31

U članu 84 stav 4 mijenja se i glasi:

„Bliže kriterijume, postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prevoznicima, način njihovog korišćenja, obrazac dnevnika putovanja, obrasce potvrda o ispunjenosti bezbjednosnih i ekoloških uslova, izgled i način upotrebe pečata koji se stavlja na multilateralnu dozvolu utvrđuje Vlada.“

Poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

„Prevoznik koji vrši međunarodni prevoz tereta u vozilu mora imati pravilno popunjenu dozvolu za međunarodni prevoz tereta, dnevnik putovanja i potvrdu o ispunjenosti bezbjednosnih i ekoloških uslova za vozilo.“

Dosadašnji st. 5 i 6 postaju st. 6 i 7.

Član 32

U članu 85 stav 3 poslije riječi: „dozvolu“ dodaju se riječi: „dnevnik putovanja i potvrdu o ispunjenosti bezbjednosnih i ekoloških uslova“.

Član 33

Poslije člana 90 dodaje se novi član koji glasi:

„Mjere u slučaju krize na tržištu
Član 90a

U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prevoza tereta u Crnoj Gori, koji je nastao/¹ zbog obavljanja međunarodnog prevoza tereta i kabotaže, Vlada može naložiti sprovodenje mjera radi zaštite domaćih prevoznika.

Predlog mjera iz stava 1 ovog člana upućuje se nadležnoj Komisiji Evropske unije na saglasnost.

Mjere iz stava 1 ovog člana mogu trajati najviše šest mjeseci sa mogućnošću jednomjesečnog produženja i mogu se sprovoditi nakon dobijanja saglasnosti iz stava 2 ovog člana.

Krizom u smislu ovog zakona smatra se poremećaj u funkcionisanju privrede na duži period, a koji za posljedicu ima veliku ponudu ili tražnju prevoznih usluga na domaćem tržištu prevoza tereta čime je ugroženo poslovanje domaćih prevoznika u prevozu tereta u drumskom saobraćaju ili privrednih društava, odnosno preduzetnika koji izvoze svoje proizvode, s tim da kratkoročne i dugoročne prognoze situacije u ovoj privrednoj djelatnosti ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

Mjere iz stava 1 ovog člana predlaže krizni odbor koji obrazuje Vlada koji čine: predstavnici Ministarstva, organa državne uprave nadležnog za poslove ekonomije i predstavnici domaćih prevoznika.

Prilikom predlaganja mjera krizni odbor iz stava 5 ovog člana može ostvariti saradnju sa odgovarajućim tijelima drugih država“.

Član 34

U članu 100 stav 2 poslije riječi: „suda“ dodaju se riječi: „ili notara“.

Član 35

U članu 103 stav 2 poslije riječi: „sopstvene potrebe“ dodaju se riječi: „i šatl prevozu“.

Član 36

U članu 105 tačka 1 poslije riječi: „tih lica“ dodaju se riječi: „i lica zatečenih u motornom vozilu.“

Član 37

U članu 109 stav 1 riječi: „ili preduzetnik“ brišu se.

Tačka 3, 8, 9 i 11 mijenja se i glasi:

„3) obavlja javni prevoz vozilom na osnovu ugovora o zakupu koji nema zakonom propisan sadržaj ili ako je ugovor o zakupu zaključen na period manji od šest mjeseci, ili ako nije ovjeren od suda i poreskog organa ili notara, ili ako pri vršenju javnog prevoza u vozilu nema ugovor o zakupu ili lizingu ili izvod licence koji glasi na zakupca, ili ako vozilo u zakupu, odnosno lizingu nije registrovano na teritoriji Crne Gore, ili ako da u podzakup vozilo uzeto u zakup kojim se obavlja javni prevoz (član 18 st. 2, 3, 4 i 7);

8) obavlja auto-taksi prevoz sa serijski proizvedenim putničkim vozilom koje ima više od pet sjedišta računajući i sjedište vozača, ili manje od četvero vrata, ili ako prima putnike izvan područja jedinice lokalne samouprave koja je licencu izdala, ili ako obavlja linijski prevoz auto-taksi vozilom, ili ako obavlja auto-taksi prevoz koji sadrži ponovljene elemente linijskog i posebnog linijskog prevoza, kao što su gotovo ista relacija, približno isto vrijeme dolaska, odnosno odlaska kao i mjesta ulaska i izlaska putnika, ili ako prilikom obavljanja auto-taksi prevoza koristi autobuske stanice i stajališta, ili ako preuzme ili iskrca putnika, ili grupu putnika na više mjesta tokom jedne vožnje, ili ako u vozilu kojim se obavlja auto-taksi prevoz nema na vidnom mjestu ispravan plombiran i baždaren taksimetar i istaknut cjenovnik usluga, ili ako ne uključi taksimetar prilikom otpočinjanja prevoza, ili ako ne naplati cijenu prevoza koju pokazuje taksimetar u trenutku završetka prevoza, ili ako ne izda račun za obavljanje prevoza na zahtjev korisnika usluge auto-taksi koji sadrži datum, relaciju ili kilometražu, cijenu prevoza i koji je potpisana i ovjeren pečatom prevoznika. (član 63 st. 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12 i 13);

9) obavlja auto-taksi prevoz na teritoriji Crne Gore koji nije utvrđen međunarodnim ugovorom, ili ako prima na prevoz putnike na teritoriji Crne Gore, ili ako ne započne ili ne završi na aerodromu prevoz putnika iz člana 64a stav 1, ili ako obavlja šatl prevoz putničkim vozilima serijski proizvedenim sa manje od osam sjedišta računajući i sjedište vozača, ili ako obavlja javni prevoz iz člana 64a stav 1 ovog zakona i nema zaključen ugovor sa aerodromom na čijem području putnici ulaze ili izlaze, ili ako se ne pridržava cjenovnika usluga prevoza ili obavlja prevoz bez saglasnosti lica koje upravlja aerodromom, ili ako nema u vozilu prilikom obavljanja šatl prevoza istaknut cjenovnik usluga na vidnom mjestu (član 64 st. 1 i 2 i član 64a st. 2, 5, 6 i 8);

11) ne zaključi ugovor o pružanju usluga autobuske stanice prije početka obavljanja prevoza po registrovanom redu vožnje (član 72 stav 2);“

Stav 2, 3, 4 i 5 mijenja se i glasi:

„Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 800 do 2.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 1500 do 6000 eura.

Za iste prekršaje iz stava 1 ovog člana počinjene po treći put pravnom licu, odnosno preduzetniku koji obavljaju djelatnost iz ovog zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od jednog mjeseca do šest mjeseci.

U slučaju počinjenog prekršaja iz stava 1 tač. 1 i 5 ovog člana, stranom pravnom licu može se privremeno oduzeti vozilo kojim je prekršaj počinjen do okončanja sudskog postupka ili do polaganja odgovarajućeg jemstva. Privremeno oduzeto vozilo ostavlja se na odgovarajući obezbijeden parking pri čemu sve posljedice i troškove u vezi oduzimanja vozila snosi prevoznik.“

Za prekršaj iz stava 1 tačka 2 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od 800 do 2.000 eura.

Poslije stava 5 dodaje se novi stav koji glasi:

„Za prekršaj iz stava 1 tačka 9 ovog člana u vezi sa članom 64 st. 1 i 2 kazniće se strano fizičko lice novčanom kaznom od 800 do 2000 eura.“

Član 38

U članu 110 stav 1 riječi: „ili preduzetnik“ brišu se.

Tačka 6 poslije riječi: „organa uprave“ dodaju se riječi: „ili ako obavlja prevoz putnika u gradskom i prigradskom linijskom saobraćaju kome jedinica lokalne samouprave nije povjerila obavljanje te djelatnosti (član 33 st. 1 i 2 i član 38 stav 5);“

Tačka 9 poslije riječi: „kartu za posebni linijski prevoz“ dodaju se riječi: „ili ako vrši ukrcaj i iskrcaj putnika u posebnom linijskom prevozu putnika na mjestima koja nijesu utvrđena ugovorom ili van autobuskih stajališta (član 43);“

Tačka 11 poslije riječi: „kao i mesta ulaska i izlaska putnika“ dodaju se riječi: „ili ako ne pruža usluge prevoznicima i putnicima pod jednakim uslovima i u skladu sa pravilima o opštim uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika, ili ako ne pruža ili ne naplaćuje stanične usluge u skladu sa cjenovnikom usluga autobuske stanice (član 58 st. 2, 3 i 4 i član 66 stav3);“

Tačka 14 mijenja se i glasi:

„14) obavlja međunarodni javni prevoz tereta bez dozvole za međunarodni prevoz tereta, ili ako u vozilu nema pravilno popunjenu dozvolu za međunarodni prevoz tereta, dnevnik putovanja i potvrdu o ispunjenosti bezbjednosnih i ekoloških uslova za vozilo, ili ako koristi dozvolu za međunarodni prevoz tereta za vozila za koja nema izvod licence (član 83 stav 4, član 84 stav 5 i član 85 stav 1);“

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 1000 do 4000 eura.“

Član 39

U članu 111 stav 1 riječi: „ili preuzetnik“ brišu se.

Tačka 1, 2, 3, 4, 6 i 10 mijenja se i glasi:

„1) obavlja prevoz vozilom koje ne ispunjava posebne tehničke i tehničko-eksploatacione uslove koje propisuje Ministarstvo (član 7);

2) nema propisanih oznaka na autobusu, teretom ili putničkom vozilu kojim se vrši javni prevoz odnosno prevoz za sopstvene potrebe ili je stavljen drugi natpis, ili ako nije istaknuta oznaka „TAXI“ na krovu putničkog vozila kojim se obavlja auto-taksi prevoz, ili ako u vozilu na prednjem vjetrobranskom staklu u donjem desnom uglu nije istaknuta tabla sa oznakom relacije i natpisom „SHUTTLE“ (član 8 stav 1, član 28 stav 4, član 36 stav 2, član 43 stav 2, član 57 stav 5, član 63 stav 10 i član 64a stav 7);

3) u vozilu kojim se vrši javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe nema putni nalog, odnosno putni nalog nije uredno popunjeno, ili ne izdaje ili ne vodi evidenciju o izdatim putnim nalozima na propisan način (član 8 st. 4 i 5);

6) naredi ili dozvoli da se u motornom vozilu prevozi više lica u odnosu na broj mjesta označen u saobraćajnoj dozvoli, ili ako ne obezbijedi voznom osoblju ili službenim licima koja neposredno rade sa strankama na autobuskoj stanici propisanu radnu odjeću i oznake, ili ako putniku ne izda čitko popunjenu voznu kartu, za određenu relaciju, kao i numerisanu potvrdu za prevoz putničkog prtljaga sa zaštitnim znakom ili pečatom prevoznika, ili ako izda voznu kartu koja nema propisani sadržaj (član 29 st. 1 i 2, član 34 st. 2 i 3, član 64a st. 3 i 4 i član 74);

10) ne istakne na vidnom mjestu opšti akt i cjenovnik usluga autobuske stanice i pravila o opštim uslovima prevoza i opštim uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskim stanicama, kao i opšti akt i cjenovnik usluga na teretnoj stanici (član 69 stav 5 i član 94 stav 5);“

Poslije stava 2 dodaje se novi stav koji glasi:

„Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preuzetnik novčanom kaznom od 600 do 2000 eura.“

Član 40

U članu 112 stav 1 tačka 1 poslije riječi: „drugo lice“ dodaju se riječi: „ (član 9a stav 2 i član 19 st. 2 i 3);“

Tačka 2 poslije riječi: „poreskog organa“ dodaju se riječi: „ ili notara“.

Tačka 6 mijenja se i glasi:

„6) nema dozvolu u vozilu za vrijeme obavljanja linijskog i slobodnog prevoza (član 51 stav 2 i član 62 stav 3);“

Stav 2 briše se.

Član 41

U članu 113 stav 1 tačka 3 poslije riječi: „po ulasku u autobus“ dodaju se riječi: „(član 29 st. 2 i 3, član 34 stav 2 i član 74);“

Tačka 5 poslije riječi: „obavljanje prevoza“ dodaju se riječi: „(član 51 stav 2, član 85 stav 3 i član 86 st. 2 i 3);“

Stav 2 briše se.

Član 42

Poslije člana 114 dodaje se novi član koji glasi:

“Rok za donošenje propisa Član 114a

Podzakonski akti za sprovodenje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.”

Početak primjene Član 43

Odredbe člana 90a ovog zakona primjenjivaće se od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji.

Stupanje na snagu Član 44

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

OBRAZLOŽENJE

I. Ustavni osnov

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 16 tačka 5 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da se zakonom u skladu sa Ustavom uređuju pitanja od interesa za državu.

II. Razlozi za donošenje Zakona

Osnovni razlozi za donošenje ovog zakona su:

- Usklađivanje zakonodavstva Crne Gore sa *acquis communautaire* kao jedan od uslova pridruživanja Evropskoj uniji, a prema potpisanim Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, u čl. 16 i 18 Protokola IV (o kopnenom saobraćaju) Crna Gora ima obavezu potpunog usklađivanja sa direktivama i uredbama iz područja drumskog prevoza. Usklađivanje sa propisima EU iz oblasti pristupa profesiji i pristupa tržištu izvršiće se i obaveza koju je Crna Gora preuzela potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju Crne Gore EU, da će svoje zakonodavstvo uskladiti sa propisima EU iz oblasti drumskog prevoza.
- Obaveze koje proizilaze iz Programa rada Vlade Crne Gore za 2013. godinu, Nacionalnog programa integracija i predstojećeg Sporazuma o uspostavljanju transportne zajednice između EU i država jugoistočne Evrope.

III. Usaglašenost sa evropskim zakonodavstvom i potvrđenim međunarodnim konvencijama

Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju je propis čije donošenje i implementacija predstavlja daljnje usklađivanje zakonodavstva Crne Gore sa *acquis communautaire* u oblasti drumskog prevoza, odnosno odredbe Zakona se usklađuju sa:

- Uredbom (EZ-a) br. 1071/2009 Evropskog Parlamenta i Vijeća od 21. oktobra 2009. godine o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti drumskog prevoza, kao i stavljanja van snage Direktive Vijeća 96/26/EZ,
- Uredba Vijeća (EEZ) br. 3916/90, od 21. decembra 1990. godine, o mjerama koje će se preduzeti u slučaju krize na tržištu drumskog prevoza tereta.

IV. Obrazloženje osnovnih pravnih instituta

Odredbe člana 1 Predloga zakona kojim su definisani pojedini izrazi prilagođene su zvaničnoj terminologiji i definicijama iz propisa EU, kao npr. Direktiva 2001/85/EC, Pravilnik br.:36 i 52 Ekonomski komisije za Evropu UN.

Takođe, dopunjena je postojeća definicija itinerera, na način što je bliže definisano da pored jasnog grafičkog prikaza linije, itinerer mora da sadrži i tekstualni opis linije, odnosno trase kretanja autobusa.

Takođe, postojeća definicija izvoda licence, je izmjenjena u dijelu da se mjesto riječi: „pojedino vozilo“ koristi termin pojedinačno motorno vozilo, čime se propisuje obaveza da se izvod licence izdaje isključivo za motorno vozilo, odnosno da dosadašnja obaveza da izvod licence mora da posjeduje i priklučno vozilo, prestaje da važi. Pravila i obaveze koje se tiču dokumentacije koja mora da se nalazi u vozilu, prilikom obavljanja prevoza putnika ili tereta, a koja se odnosi na samo vozilo, jeste da se sva dokumentacija veže za motorno vozilo, pa tako i izvod licence.

Nadalje, definisana su i tri nova pojma, odnosno taksimetar, taksi tarifa i šatl prevoz. Predmetne definicije su preuzete iz stručne literature i prakse drugih država.

Odredbom člana 2 Predloga zakona izvršena je dopuna člana 8 na način da je pored izuzetka koji se odnosi na autobuse u gradskom i prigradskom saobraćaju, a u smislu da se na bočnim stranama autobusa mogu nalaziti i druga obilježja, pored naziva i sjedišta prevoznika, izuzetak utvrđen i za autobuse kojima se obavlja slobodni prevoz putnika. Kako se sa predmetnim autobusima prevashodno obavljaju turistički prevozi, odnosno prevoz turista koji u sklopu turističkog aranžmana imaju i ponudu izleta na teritoriji Crne Gore, kao i van nje, javila se opravdana potreba da se na bočnim stranama autobusa pored naziva i sjedišta prevoznika mogu naći i nacionalna turistička obilježja Crne Gore, kao npr. zvanični logo i slogan Nacionalne turističke organizacije Crne Gore. Takođe, predmetnim članom je propisano da se izdavanje i vođenje putnih naloga i evidencija o izdatim putnim nalozima vrši na propisani način.

Odredba člana 3 Predloga zakona predstavlja dopunu postojećeg člana 10, odnosno jasnije preciziranje da se posebna dozvola za stranog prevoznika za obavljanje prevoza putnika ili tereta između pojedinih mesta na teritoriji Crne Gore, kao i prevoz za i iz trećih država može izdati na osnovu procjene transportnih kapaciteta domaćih prevoznika.

Odredbom člana 4 Predloga zakona izvršeno je prilagođavanje postojećeg člana, odnosno uslova za dobijanje licence za obavljanje javnog prevoza putnika ili tereta sa uslovima koji su utvrđeni regulativom 1071/2009, odnosno sa uslovima koji važe u svim državama Evropske unije. U cilju jednostavnijeg omogućavanja sticanja licence za javni prevoz putnika i tereta, kao i iz razloga obaveze prihvatanja propisa EU, stvoren je pravni osnov da se uslovi za dobijanje licence izjednače sa uslovima u državama EU, što će za rezultat imati i veće investiranje u oblast drumskog prevoza putnika i tereta.

Odredbom člana 7 Predloga zakona izvršena je dopuna člana 19 na način da je jasnije utvrđen uslov za izdavanje izvoda licence, odnosno da se izvod licence može izdati za motorno vozilo za koje postoji dokaz o finansijskoj sposobnosti u skladu sa članom 15 zakona.

Takođe, utvrđeno je da izvod licence važi za skup vozila u slučaju kada priklučno vozilo nije u vlasništvu prevoznika, niti mu je stavljen na raspolaganje na osnovu zakupa ili lizinga ili kada je priklučno vozilo registrovano u drugoj državi. Na ovaj način se stvaraju tehničke mogućnosti za razvoj kombinovanog i intermodalnog prevoza tereta, kao i prepostavke za razvoj saradnje između prevoznika kako domaćih tako i stranih što je jedan od preduslova za poslovni uspjeh i opstanak na transportnom tržištu.

Odredbom člana 9 Predloga zakona uveden je novi član koji na bliži način definiše postupak u slučaju gubljenja, krađe ili uništenja licence, odnosno izvoda licence.

Odredbama člana 10 Predloga zakona utvrđena je obaveza evidencije prevoznika u vidu registra prevoznika, koju vodi organ uprave. Vođenje predmetnog registra prevoznika proizilazi iz obaveze utvrđene regulativom 1071/2009, kao i iz odluke 2009/992/EU. Bliži sadržaj i način vođenja registra biće propisan kroz podzakonski akt koji će donijeti Ministarstvo saobraćaja i pomorstva.

Odredbom člana 15 Predloga zakona jasnije je definisano za koje relacije cjenovnik usluga u međumjesnom i međunarodnom linijskom prevozu putnika može da sadrži cijene, tj. za koje relacije se mogu prodavati karte na međunarodnim linijama, odnosno na međumjesnim linijama. Ovim rješenjem onemogućava se zloupotreba i nelojalna konkurenčija ovlašćenim prevoznicima u gradskom, prigradskom i međumjesnom linijskom saobraćaju. Takođe, u cilju kvalitetnije ponude prevoza putnika predviđeni su izuzeci za slučaj ukoliko na određenim putnim pravcima ili u određenom periodu dana nema adekvatnog prevoza, npr. ukoliko na određenom putnom pravcu, što je slučaj u kasnim satima, putnik nema mogućnost prevoza koristeći usluge prevoznika koji saobraća na međumjesnim linijama, dozvoljava se da se putniku izda karta na osnovu koje ostvaruje prevoz koristeći usluge prevoznika koji saobraća na međunarodnim linijama. Isto tako ukoliko putnik nema mogućnost prevoza u gradskom ili prigradskom saobraćaju, iz razloga nepostojanja gradskog ili prigradskog prevoznika, ili loše saobraćajne povezanosti sa postojećim linijama, prevozniku koji obavlja prevoz u međumjesnom prevozu putnika, omogućava se da preveze tog putnika. Obje gore navedene varijante prevoza, dozvoljene su isključivo uz saglasnost nadležnog organa koji cjeni opravdanost i ovjerava cjenovnik sa takvom vrstom usluga.

Odredbom člana 16 Predloga zakona izmjenjen je postojeći stav u dijelu da je obaveza da se putniku izda vozna karta, sa vozača prenesena na prevoznika. Ovo iz razloga što je kroz vršenje redovne kontrole prevoznika, uočeno da velikom broju putnika od strane voznog osoblja nijesu izdate vozne karte, što pored kršenja odredbi zakona, ima za posljedicu neprijavljivanja cjelokupnog prihoda, ostvarenog na osnovu prodaje karata, prema nadležnim organima, odnosno izbjegavanje plaćanja obaveza prema državi, kao i nemogućnost putnika da ostvari svoja prava u slučaju kašnjenja, povreda ili smrti uslijed saobraćajne ili neke druge nezgode. Dosadašnjim zakonskim rješenjem ovakva pojava je jedino mogla biti sankcionisana kroz izdavanje prekršajnog naloga za fizičko lice, tj. za vozača, što uzimajući u obzir veličinu načinjenog prekršaja nije bilo dovoljno i nije uticalo na smanjenje ovakve pojave.

Odredbom člana 17 Predloga zakona izvršena je zaštita prevoznika koji su od strane nadležnih organa jedinice lokalne samouprave ovlašćeni za obavljanje gradskog i prigradskog prevoza putnika, kao i mogućnost da nadležni kontrolni organi mogu da sankcionišu svaku moguću zloupotrebu.

Odredbom člana 18 Predloga zakona postojeći stav je dopunjjen na način da je omogućeno da se međumjesni prevoz putnika između dvije jedinice lokalne samouprave može obavljati sa malim autobusom ukoliko je manje izražena potreba za prevozom putnika na toj relaciji. Uzimajući u obzir veliko odstupanje u frekvenciji putnika u ljetnjem i zimskom periodu, javlja se

opravdana potreba da se prevoznicima omogući da ukoliko imaju mali broj putnika na određenim linijama (što je karakteristično za kasne noćne sate i u manje naseljenim dijelovima države), za obavljanje prevoza koriste mali autobus, na ovaj način se ne narušava kvalitet pružene usluge prema putnicima, a sa druge strane omogućava se prevozniku da smanji varijabilne troškove poslovanja, odnosno izbjegava se situacija da se predmetna linija zbog nerentabilnosti ukine i samim tim putnici ostanu bez adekvatnog javnog prevoza.

Odredbama čl. 22 i 23 Predloga zakona izvršena je dopuna odredba postojećeg zakona. Dopuna je izvršena na osnovu pravila sadržanih u Interbus ugovoru (Zakon o ratifikaciji ugovora o međunarodnom povremenom prevozu putnika običnim i putničkim autobusima), koji je Crna Gora ratifikovala i postala članica 1. januara 2009. godine.

Odredbom člana 25 Predloga zakona dopunjeno je postojeći član zakona kojim se uređuje auto-taksi prevoz putnika. Predmetnim članom su propisani osnovni uslovi u pogledu uslova i načina obavljanja auto-taksi prevoza putnika, u cilju ukidanja mogućnosti zloupotrebe auto-taksi prevoza što je bilo izraženo u prethodnom periodu.

Odredbom člana 26 Predloga zakona definisan je novi vid prevoza putnika. Predmetni prevoz predstavlja prevoz putnika između aerodroma i središta grada, odnosno hotela i isti može obavljati prevoznik koji ima licencu za javni prevoz putnika u unutrašnjem drumske saobraćaju. Predmetni prevoz egzistira u svim većim gradovima država EU, kao i država okruženja. Novina je što se predmetni prevoz putnika može obavljati pored autobusa i putničkim vozilima serijski proizvedenim sa osam ili devet sjedišta, računajući i sjedište vozača. Uvođenjem ovog člana želi se stvoriti pravni osnov za pružanje kvalitetnije ponude javnog prevoza putnika sa i do aerodroma, naročito ukoliko imamo u vidu da oba crnogorska aerodroma imaju vezu sa gradom isključivo auto-taksi prevozom, što negativno utiče na kvalitet ponude javnog prevoza.

Odredbama čl. 27, 28 i 29 propisani su uslovi za lica koja upravljaju autobuskom stanicom da usluge prema prevoznicima i putnicima pružaju prema istim uslovima i prema ovjernom cjenovniku, i da poštuju pravila o opštim uslovima prijema i otpreme autobusa i putnika na autobuskim stanicama.

Odredbom člana 33 Predloga zakona uveden je novi član kojim se uređuju mjere u slučaju krize na tržištu prevoza tereta. Predmetni član je usklađen sa Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3916/90, od 21. decembra 1990. godine, o mjerama koje će se preduzeti u slučaju krize na tržištu drumskog prevoza tereta.

V. Procjena finansijskih sredstava za sprovođenje zakona

Za sprovođenje ovog zakona nijesu potrebna finansijska sredstva.

Pregled odredaba Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju koje se mijenjaju

Definicije

Član 6

Pojedini izrazi, u smislu ovog zakona, imaju sljedeće značenje:

- 1) **auto-taksi prevoz** je djelatnost javnog prevoza putnika koja se obavlja u komercijalne svrhe, putničkim automobilom koji je serijski proizведен sa najviše pet sjedišta, računajući i sjedište vozača i sa najmanje četvoro vrata;
- 2) **bilateralni prevoz** je prevoz putnika ili tereta između Crne Gore i druge države;
- 3) **daljinar** je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobuskih stanica i stajališta;
- 4) **domaći prevoznik** je prevoznik sa sjedištem, odnosno prebivalištem na teritoriji Crne Gore koji ima licencu za obavljanje javnog prevoza putnika ili tereta u drumskom saobraćaju;
- 5) **dozvola za prevoz** je isprava na osnovu koje se obavlja međunarodni prevoz putnika ili tereta kojom se domaćem prevozniku odobrava pristup i kretanje putevima u državi koja je dozvolu izdala, a stranom prevozniku pristup i kretanja putevima u Crnoj Gori;
- 6) **gradski autobus** je autobus za prevoz putnika u gradskom prevozu čiji je kapacitet veći od 23 mesta uključujući i mjesto vozača, koji uz mesta za sjedenje, pored prostora za stajanje između sjedišta, ima i poseban prostor za stajanje putnika i opremu za olakšano ulazeњe i izlazeњe putnika, kao i najmanje dvoje vrata sa desne strane autobusa, namijenjenih za bezbjedan ulazak i izlazak putnika;
- 7) **itinerer** je grafički prikaz linije;
- 8) **izvod licence** je isprava koju izdaje nadležni organ za pojedino vozilo, a izdaje se na osnovu licence za obavljanje djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta i sadrži podatke o izdavaocu, prevozniku, broju akta o registraciji u Centralnom registru Privrednog suda, broju licence i roku važenja licence, registarskoj oznaci, vrsti, marki i tipu vozila, vrsti prevoza koji se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, pečat i potpis izdavaoca;
- 9) **javni prevoz putnika ili tereta** je prevoz koji je pod jednakim uslovima dostupan svim korisnicima prevoznih usluga i obavlja se u komercijalne svrhe;
- 10) **kabotaža** je prevoz putnika ili tereta između pojedinih mesta na teritoriji Crne Gore, koji obavlja prevoznik koji nije registrovan u Crnoj Gori;
- 11) **licenca** je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prevoza putnika ili tereta ili pružanje usluga autobuske ili teretne stanice;

12) **linija** je relacija ili skup relacija obavljanja javnog prevoza putnika u drumskom saobraćaju, od početne do posljednje autobuske stanice ili stajališta, na kojoj se prevoze putnici prema registrovanom i ovjerenom objavljenom redu vožnje;

13) **mali autobus** je autobus A i B klase za prevoz putnika u slobodnom gradskom, prigradskom, međumjesnom i međunarodnom prevozu.

13a) **autobus klase A** - je autobus koji je konstruisan da prevozi putnike koji stoje i čiji je ukupni kapacitet najviše 23 mesta uključujući i mjesto vozača, a može imati i sjedišta i opremu za putnike koji stoje;

13b) **autobus klase B** - je autobus bez prostora za stajanje, čiji je ukupni kapacitet najviše 23 mesta uključujući i mjesto za vozača;

14) **međugradski autobus** je autobus za prevoz putnika u međumjesnom prevozu, čiji je kapacitet veći od 23 mesta uključujući i mjesto vozača, koji obezbjeduje potrebnu udobnost i ima samo mesta za sjedenje putnika, odvojen prostor za smještaj prtljaga i najmanje dvoje vrata sa desne strane autobusa, namijenjenih za bezbjedan ulazak i izlazak putnika;

15) **minimalno vrijeme vožnje** je najmanje potrebno vrijeme vožnje da se pređe udaljenost između autobuskih stanica, odnosno stajališta;

16) **pravila o opštim uslovima prevoza** su akt koji donosi Privredna komora Crne Gore, a kojim se utvrđuju uslovi pod kojima se obavlja prevoz putnika (način i uslovi prijema putnika u autobusima, na autobuskim stanicama i stajalištima, uslovi za prijem i čuvanje prtljaga koji je primljen, način upoznavanja putnika sa uslovima prevoza i sl.);

17) **prevoz u drumskom saobraćaju** je svaki prevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog vozila;

18) **prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju** je prevoz putnika ili tereta između dviju ili više država;

19) **prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju** je prevoz putnika ili tereta koji se obavlja na teritoriji Crne Gore;

20) **prevoz iz ili za treće države** je prevoz putnika ili tereta koji obavlja prevoznik koji nema sjedište, odnosno prebivalište u državi u kojoj započinje prevoz, kao ni u državi u kojoj završava prevoz;

21) - **brisana** -

22) **prevoz za sopstvene potrebe** je prevoz koji, u nekomercijalne svrhe, obavljaju pravna ili fizička lica radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svoje djelatnosti;

23) **prevoznik** je pravno ili fizičko lice koje obavlja djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta;

24) - **brisana** -

- 25) **prigradski autobus** je autobus za prevoz putnika u prigradskom prevozu, čiji je ukupni kapacitet veći od 23 mjesta uključujući i mjesto vozača, koji ima mjesta za sjedenje, prostor za stajanje isključivo između sjedišta, odvojen prostor za smještaj prtljaga i najmanje dvoje vrata sa desne strane autobusa namijenjenih za bezbjedan ulazak i izlazak putnika;
- 26) **putnik** je lice koje prevoznik prevozi, na osnovu ugovora, uz naknadu;
- 27) **putni nalog** je isprava koja sadrži: naziv prevoznika ili drugog pravnog lica, oznaku vozila (marka i registarski broj), podatke o voznom osoblju, podatke o relaciji na kojoj se vrši prevoz i registarski broj linije, potpis i ovjeru ovlašćenog lica prevoznika, potvrdu o tehničkoj ispravnosti, a za teretna vozila i podatke o težini i vrsti tereta koji se prevozi i licima koja su u pratnji tereta, kao i vrijeme važenja putnog naloga;
- 28) **red vožnje** je akt kojim se utvrđuje plan obavljanja prevoza na liniji;
- 29) **relacija** je udaljenost između dva mesta na liniji koja su u redu vožnje označena kao autobuske stanice, odnosno stajališta;
- 30) **strani prevoznik** je prevoznik koji ima sjedište, odnosno prebivalište van teritorije Crne Gore;
- 31) **teretni list** je isprava koja prati teret, a sadrži: datum i mjesto izdavanja, podatke o pošiljaocu, podatke o prevozniku, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, podatke o primaocu, mjesto istovara, podatke o količini i vrsti tereta, spisak isprava koje se prilaže uz teretni list, prevozne i druge troškove;
- 32) **tranzitni prevoz** je prevoz putnika ili tereta preko teritorije Crne Gore, bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara tereta u Crnoj Gori;
- 33) **vanredni prevoz** je prevoz tereta teretnim vozilom čije su dimenzije, bez tereta ili sa teretom, odnosno ukupna masa ili osovinsko opterećenje veći od propisanih.

Član 8

Na autobusu i teretnom vozilu kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta mora biti isписан samo naziv i sjedište prevoznika.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, ispisivanje drugih natpisa dozvoljeno je na bočnim i zadnjim stranama gradskih i prigradskih autobusa i teretnih vozila, na način utvrđen propisom Ministarstva.

U vozilu kojim se vrši javni prevoz putnika ili tereta ili prevoz za sopstvene potrebe mora se nalaziti uredno popunjena putna naloga za autobus, odnosno za teretno vozilo.

Obrazac putnog naloga iz stava 3 ovog člana, način njegovog izdavanja, kao i vođenje evidencije izdatih putnih naloga propisuje Ministarstvo.

Kabotaža i prevoz iz ili za treće države

Član 10

Stranom prevozniku nije dozvoljeno obavljanje prevoza putnika i tereta između pojedinih mesta na teritoriji Crne Gore (kabotaže), kao ni prevoza za treće države ili iz trećih država, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje organ uprave nadležan za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: organ uprave).

Uslovi za dobijanje licence za javni prevoz putnika ili tereta

Član 13

Pravno ili fizičko lice može dobiti licencu za javni prevoz putnika ili tereta u drumskom saobraćaju ako ispunjava sljedeće uslove:

- 1) ima dobar ugled;
- 2) ima finansijsku sposobnost;
- 3) ima zaposleno lice odgovorno za prevoz koje ispunjava uslove dobrog ugleda i koje je stručno osposobljeno, odnosno da je samo stručno osposobljeno;
- 4) ima vozila u vlasništvu, zakupu ili lizingu;
- 5) ima u vlasništvu ili zakupu odgovarajući prostor za parkiranje vozila kojima obavlja prevoz, a koji ispunjava minimalne saobraćajno-tehničke i ekološke uslove za bezbjedno parkiranje;
- 6) ima u vlasništvu prostor, uređaje, opremu i zaposlene radnike mašinske ili saobraćajne struke za održavanje vozila i za obavljanje dnevnih preventivnih tehničkih pregleda ili je obavljanje tih poslova putem ugovora povjerio ovlašćenom licu;
- 7) ima zaključen ugovor o obaveznom osiguranju putnika od posljedica nesrećnog slučaja za svako vozilo kojim obavlja prevoz.

Za obavljanje auto-taksi prevoza prevoznik ne mora ispunjavati uslove iz stava 1 tač. 2, 5 i 6 ovog člana.

Bliže uslove iz stava 1 tačka 5 ovog člana propisuje Ministarstvo, uz saglasnost organa državne uprave nadležnog za uređenje prostora i zaštitu životne sredine.

Finansijska sposobnost

Član 15

Finansijsku sposobnost, u smislu ovog zakona, ima pravno ili fizičko lice koje raspolaže imovinom u iznosu od:

- 1) 9.000 eura za prvo vozilo, odnosno 5.000 eura za svako sljedeće vozilo
- 2) - **brisana** -

Finansijska sposobnost iz stava 1 ovog člana dokazuje se jednom od sljedećih isprava:

- 1) izvodom iz akta o registraciji kod privrednog suda o visini osnivačkog kapitala;
- 2) kopijom bilansa stanja za proteklu godinu koja je podnesena poreskom organu;
- 3) popisom pojedinih osnovnih sredstava, uključujući troškove nabavke ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu;
- 4) ispravom o vlasništvu nad neopterećenim nekretninama kojima prevoznik odgovara za svoju djelatnost;
- 5) garancijom banke ili druge finansijske institucije.

Licenca se neće izdati ako prevoznik više od tri mjeseca nije izmirio obaveze po osnovu poreza i doprinoa za penzijsko i zdravstveno osiguranje.

Vozila u zakupu ili lizingu

Član 18

Domaći prevoznik koji ispunjava uslove iz člana 17 ovog zakona može obavljati javni prevoz putnika ili tereta i vozilima koja koristi na osnovu ugovora o zakupu ili lizingu.

Ugovor o zakupu mora sadržati naročito: naziv zakupodavca i zakupca, registarsku oznaku vozila, vrijeme trajanja zakupa, visinu zakupnine i ostale elemente i mora biti zaključen na period od najmanje šest mjeseci i ovjeren od suda i poreskog organa.

U vozilu koje se u javnom prevozu putnika i tereta koristi na osnovu zakupa ili lizinga mora postojati ugovor o zakupu, odnosno lizingu, kao i izvod licence koji glasi na zakupca, odnosno korisnika lizinga.

Vozilo u zakupu ili lizingu mora biti registrovano na teritoriji Crne Gore.

Prevoznik može povjeriti upravljanje vozilom u vlasništvu, zakupu ili lizingu samo vozaču koji je kod njega zaposlen po osnovu ugovora o radu.

U vozilu iz stava 5 ovog člana mora se nalaziti ugovor o radu za lica koja obavljaju prevoz.

Izvod licence

Član 19

Izvod licence izdaje se rješenjem pojedinačno za svako vozilo kojim se obavlja javni prevoz putnika ili tereta na osnovu licence.

Domaći prevoznik, odnosno vozač zaposlen kod prevoznika dužan je u vozilu kojim se obavlja javni prevoz u drumskom saobraćaju imati original izvoda licence koji se odnosi na to vozilo.

Izvod licence glasi na prevoznika, izdaje se na period za koji je licenca izdata i nije prenosiv.

Za dobijanje izvoda licence plaća se naknada u iznosu od 15,00 eura, koja je prihod budžeta Crne Gore.

Postupak dobijanja licence za javni prevoz putnika ili tereta

Član 20

Pravno ili fizičko lice podnosi zahtjev za dobijanje licence nadležnom organu iz člana 12 st. 2 i 3 ovog zakona. Uz zahtjev za dobijanje licence prilaže se isprave o ispunjavanju uslova iz člana 13 ovog zakona i potvrda o registraciji iz Centralnog registra Privrednog suda.

Rješenje o izdavanju licence za javni prevoz putnika ili tereta u drumskom saobraćaju donosi nadležni organ iz stava 1 ovog člana i podnosiocu zahtjeva dostavlja licencu i izvode licence.

Protiv rješenja iz stava 2 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu, odnosno nadležnom drugostepenom organu jedinice lokalne samouprave, u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Licenca važi pet godina, izdaje se na ime prevoznika i neprenosiva je.

Domaći prevoznik dužan je da original licence čuva u svom sjedištu, odnosno na adresi prijavljenoj u Centralnom registru Privrednog suda.

Zahtjev za produženje licence domaći prevoznik je dužan podnijeti nadležnom organu iz stava 1 ovog člana najkasnije tri mjeseca prije isteka važenja licence.

Uz zahtjev iz stava 6 ovog člana prilaže se dokazi o ispunjavanju uslova iz člana 13 ovog zakona.

Domaći prevoznik koji prestane obavljati djelatnost javnog prevoza putnika ili tereta dužan je, najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka obavljanja prevoza, obavijestiti nadležni organ koji je licencu izdao i vratiti licencu zajedno sa izvodima licence.

Sadržaj dokumentacije koja se podnosi uz zahtjev iz stava 1 ovog člana bliže propisuje Ministarstvo.

Za dobijanje licence za javni prevoz putnika ili tereta plaća se naknada, i to:

- u unutrašnjem drumskom saobraćaju u iznosu od 400,00 eura;
- u međunarodnom drumskom saobraćaju u iznosu od 800,00 eura.

Naknada iz stava 9 ovog člana prihod je budžeta Crne Gore, osim za licence iz člana 12 stav 3 ovog zakona, koje su prihodi jedinice lokalne samouprave.

Član 24

Javni prevoz putnika ne može se obavljati putničkim automobilom, osim auto-taksi prevoza.

U vozilu kojim se vrši prevoz putnika iz stava 1 ovog člana ne može se prevoziti više putnika od broja registrovanih sjedišta, osim za prevoze koji se obavljaju gradskim i prigradskim autobusima.

Red vožnje

Član 26

Red vožnje predlaže prevoznik.

Red vožnje sadrži: naziv i sjedište prevoznika; relaciju na kojoj se vrši prevoz; registarski broj linije; redoslijed autobuskih stanica, glavnih autobuskih stajališta i autobuskih stajališta i njihovu udaljenost od početne stanice, glavnog autobuskog stajališta ili autobuskog stajališta; vrijeme polaska i dolaska za svaku autobusku stanicu, odnosno stajalište; vremenski period u kome se održava linija; režim održavanja i rok važenja reda vožnje.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, red vožnje u prevozu putnika i u međunarodnom drumskom saobraćaju, na dijelu linije na teritoriji Crne Gore, ne sadrži autobuska stajališta.

Red vožnje glasi na ime prevoznika i ne može se prenositi.

Izuzetno od stava 4 ovog člana red vožnje može se prenijeti na pravnog sljedbenika, koji preuzima sva prava i obaveze i nastavlja sa obavljanjem prevoza.

Obrazac reda vožnje iz stava 1 ovog člana utvrđuje Ministarstvo.

Na obrascu reda vožnje može se registrirati samo jedan polazak i jedan povratak.

Prevoznik je dužan da u predlogu reda vožnje obezbijedi da minimalno vrijeme trajanja vožnje na relacijama, odnosno linijama i njihovim djelovima odgovara dozvoljenim brzinama i gustini saobraćaja na putu, odnosno stanju i saobraćajno-tehničkim karakteristikama puta, i da udaljenost između autobuskih stanica i stajališta bude uskladjena sa daljinicom.

Minimalno vrijeme trajanja vožnje iz stava 8 ovog člana, za teritoriju Crne Gore, određuje se prema daljinici koju utvrđuje Ministarstvo.

Član 27

Redovi vožnje u međumjesnom prevozu i prevozu u međunarodnom drumskom saobraćaju se usklađuju.

Zahtjev za usklađivanje redova vožnje domaći prevoznik podnosi Privrednoj komori.

Postupak usklađivanja redova vožnje sprovodi Privredna komora, na osnovu Pravila o načinu, postupku, kriterijumima i visini naknade za usklađivanje redova vožnje u međumjesnom prevozu i prevozu u međunarodnom drumskom saobraćaju.

Nakon sprovedenog postupka iz stava 3 ovog člana, Privredna komora aktom utvrđuje usklađene redove vožnje.

Usklađene redove vožnje sa aktom o usklađenim redovima vožnje, Privredna komora dostavlja organu uprave, najkasnije 45 dana prije početka važenja redova vožnje za naredni registracioni period.

Protiv akta iz stava 4 ovog člana može se izjaviti žalba nadležnom organu državne uprave.

Pravila iz stava 3 ovog člana utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva. Pravila se objavljaju u "Službenom listu Crne Gore."

Obaveze voznog osoblja

Član 29

Vozno osoblje dužno je za vrijeme obavljanja prevoza nositi radnu odjeću i oznake, koje obezbjeđuje prevoznik.

Vozač je dužan, u skladu sa raspoloživim mjestima u vozilu, redom vožnje i opštim uslovima prevoza, primiti na prevoz svako lice i njegov prtljag, u skladu sa zakonom.

Dostava reda vožnje, cjenovnika i voznih karata

Član 32

Prevoznik je dužan dostaviti ovjerenu kopiju registrovanog i ovjerenog reda vožnje, cjenovnik i dovoljan broj voznih karata autobuskim stanicama i glavnim autobuskim stajalištima koje koristi po redu vožnje, najkasnije osam dana prije početka obavljanja prevoza na određenoj liniji.

Cjenovnik usluga u prevozu utvrđuje prevoznik, pojedinačno za svaki registrovani i ovjereni red vožnje kojeg je dužan dostaviti organu uprave na ovjeru.

Vozna karta

Član 34

Putnik koji koristi linijski prevoz u toku vožnje mora posjedovati voznu kartu na kojoj su naznačeni: naziv prevoznika, mjesto ulaska i izlaska, datum izdavanja karte, vrijeme važenja karte i cijena prevoza.

Vozno osoblje dužno je putniku, po ulasku u autobus, izdati voznu kartu, ukoliko je on ne posjeduje.

Gradski i prigradski linijski prevoz

Član 38

Prevoz putnika u gradskom linijskom saobraćaju je prevoz koji se vrši na linijama na području grada, odnosno naseljenog mjesta.

Prevoz putnika u prigradskom linijskom saobraćaju je prevoz koji se vrši na linijama između dva ili više naseljenih mjesta na teritoriji jedinice lokalne samouprave.

Prevoz putnika iz st. 1 i 2 ovog člana, obavlja se gradskim i prigradskim autobusima.

Izuzetno od stava 3 ovog člana jedinica lokalne samouprave može odrediti da se na pojedinim relacijama u prigradskom saobraćaju van gradskog područja koriste mali autobusi, zbog ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta ili ukoliko je manje izražena potreba za prevozom putnika na tim relacijama.

Bliže uslove organizacije i način obavljanja linijskog prevoza u gradskom i prigradskom saobraćaju propisuje jedinica lokalne samouprave.

Međumjesni linijski prevoz

Član 39

Međumjesni prevoz je javni prevoz putnika između dvije ili više jedinica lokalne samouprave na teritoriji Crne Gore.

Prevoz putnika iz stava 1 ovog člana obavlja se međugradskim autobusima.

Izuzetno, međumjesni prevoz putnika između dvije susjedne jedinice lokalne samouprave može se obavljati prigradskim autobusima na relacijama koje nijesu duže od 30 km, kao i malim autobusima (autobus klase B) uslijed ograničavajućih saobraćajno-tehničkih karakteristika puta.

Za obavljanje međumjesnog prevoza vozilima iz stava 3 ovog člana prevoznik je dužan pribaviti saglasnost organa uprave.

Saglasnost iz stava 4 ovog člana mora se nalaziti u autobusu za vrijeme obavljanja prevoza.

Registracija i ovjera redova vožnje u međumjesnom linijskom prevozu

Član 40

Domaći prevoznik podnosi zahtjev za registraciju i ovjeru usklađenih redova vožnje u međumjesnom linijskom prevozu organu uprave, najkasnije 30 dana prije početka narednog registracionog perioda, radi registracije i ovjere.

Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana prevoznik dostavlja usklađene i važeće redove vožnje radi registracije i ovjere za naredni registracioni period.

Red vožnje u međumjesnom linijskom prevozu registruje se samo na jednog prevoznika.

Redovi vožnje ovjeravaju se na period od godinu dana, sa početkom primjene od 1. juna tekuće godine.

Organ uprave registruje i ovjerava usklađene redove vožnje i važeće redove vožnje, u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva za registraciju i ovjeru.

Organ uprave vodi evidenciju registrovanih i ovjerenih redova vožnje u međumjesnom linijskom saobraćaju i izdaje, najkasnije osam dana prije početka njihove primjene, godišnji pregled redova vožnje za sve registrovane međumjesne linije.

Bliži sadržaj i način vođenja evidencije iz stava 6 ovog člana propisuje Ministarstvo.

Brisanje redova vožnje u međumjesnom prevozu

Član 41

Red vožnje briše se iz evidencije registrovanih redova vožnje ukoliko prevoznik:

- ne otpočne da obavlja prevoz u roku od tri dana od dana koji je određen za početak njegove primjene;
- obustavi obavljanje prevoza po registrovanom redu vožnje duže od tri dana uzastopno, odnosno sedam dana ukupno u toku važenja reda vožnje.

Organ uprave, na predlog nadležne inspekcije drumskog saobraćaja, u slučajevima iz stava 1 ovog člana, briše red vožnje iz evidencije registrovanih redova vožnje.

Na rješenje o brisanju reda vožnje iz stava 2 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Prevoznik je dužan da o prestanku obavljanja međumjesnog linijskog prevoza pisano obavijesti organ uprave, najkasnije 30 dana prije prestanka obavljanja prevoza.

Organ uprave u slučaju iz stava 4 ovog člana donosi rješenje o brisanju reda vožnje iz evidencije registrovanih redova vožnje.

Prevoznik je dužan, pisanim putem, u roku iz stava 4 ovog člana, obavijestiti autobuske stanice o prestanku obavljanja prevoza.

Član 43

Posebni linijski prevoz putnika obavlja se autobusima na osnovu ugovora između korisnika prevoza i prevoznika. Sastavni dio ugovora je spisak putnika.

U toku obavljanja posebnog linijskog prevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor iz stava 1 ovog člana, a na prednjem vjetrobranskom staklu autobrašča u donjem desnom uglu istaknuta tabla sa oznakom relacije i natpisom "posebni linijski prevoz".

Prevoz putnika posebnim linijskim prevozom, koji nijesu upisani u spisak putnika, nije dozvoljen.

Prevoznik je dužan izdati odgovarajuću kartu putniku za prevoz iz stava 1 ovog člana.

2. Slobodni prevoz putnika

Član 57

Slobodni prevoz putnika, u smislu ovog zakona, je prevoz unaprijed određene grupe putnika, bez usputnog ulaska i izlaska putnika, za koji se relacija, cijena prevoza i drugi uslovi utvrđuju ugovorom između prevoznika i korisnika prevoza.

Prevoz iz stava 1 ovog člana može se obavljati kao povremeni i naizmjenični.

Slobodni prevoz putnika je i auto-taksi prevoz.

Slobodni prevoz putnika obavlja se kao prevoz u unutrašnjem drumskom saobraćaju i prevoz u međunarodnom drumskom saobraćaju.

U autobusu kojim se obavlja povremeni ili naizmjenični prevoz putnika mora se nalaziti ugovor iz stava 1 ovog člana i istaknuta tabla sa oznakom "slobodna vožnja" u donjem desnom uglu prednjeg vjetrobranskog stakla.

Prevoznik koji vrši prevoz iz stava 1 ovog člana ne može koristiti autobuske stanice i stajališta linijskog saobraćaja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Povremeni prevoz

Član 58

Povremeni prevoz može se obavljati kao:

- 1) "kružna vožnja" zatvorenih vrata (izletnička vožnja, turističko putovanje i sl), koja počinje i završava u mjestu polaska (mjesto polaska mora biti u državi gdje prevoznik ima sjedište), pri čemu se ista grupa putnika prevozi istim autobusom cijelim putem;
- 2) prevoz koji se sastoji od putovanja punog vozila u odlasku i putovanja praznog vozila u povratku, pri čemu mjesto polaska mora biti u državi gdje prevoznik ima sjedište;
- 3) prevoz pri kojem se polazno putovanje obavlja bez putnika, a povratno s putnicima koji se preuzimaju na istom mjestu, pod jednim od sljedećih uslova:
 - da je putnike prethodno dovezao isti prevoznik u Crnu Goru gdje se preuzimaju i vraćaju na teritoriju države u kojoj prevoznik ima sjedište;
 - da putnici sačinjavaju prethodno formiranu grupu na osnovu ugovora o prevozu, koji je zaključen prije njihovog dolaska u Crnu Goru, odakle se preuzimaju radi prevoza na teritoriju države u kojoj strani prevoznik ima sjedište;
 - da su putnici pozvani da putuju iz Crne Gore na teritoriju zemlje gdje prevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prevoza snosi pravno ili fizičko lice koje ih je pozvalo;
- 4) tranzitni prevozi preko teritorije Crne Gore, ako se odnose na povremeni prevoz;
- 5) prevoz praznog autobusa, koji se koristi isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.
- 6) ostali povremeni prevozi.

Povremeni prevoz ne može sadržati ponovljene elemente linijskog, ni posebnog linijskog prevoza, kao što su relacija, vrijeme dolaska i odlaska kao ni mjesta ulaska i izlaska putnika.

Dozvola za slobodni prevoz putnika za stranog prevoznika

Član 62

Povremeni prevoz iz člana 58 stav 1 tač 1, 2, 3, 5 i 6. ovog zakona strani prevoznik može obavljati bez dozvole, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Povremeni prevoz iz člana 58 stava 1 tačka 4. ovog zakona i naizmjenični prevoz putnika strani prevoznik može obavljati na osnovu dozvole za slobodni prevoz putnika u drumskom saobraćaju, ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Dozvolu iz stava 2 ovog člana izdaje organ uprave posredstvom nadležnog organa države u kojoj strani prevoznik ima sjedište, odnosno prebivalište. Dozvola se mora nalaziti u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza.

Dozvolu iz stava 2 ovog člana, prilikom ulaska u Crnu Goru, ovjerava nadležni organ carinske službe na graničnom prijelazu.

Obrazac dozvole iz stava 2 ovog člana i sadržaj dokumentacije koja se prilaže uz zahtjev za izdavanje dozvole propisuje Ministarstvo.

Auto-taksi prevoz

Član 63

Auto-taksi prevoz se obavlja na osnovu licence koju izdaje nadležni organ jedinice lokalne samouprave.

Auto-taksi prevoz obavlja se isključivo unutar i sa područja jedinice lokalne samouprave koja je izdala licencu. Nije dozvoljeno primati na prevoz putnike izvan tog područja.

Zabranjeno je obavljanje linijskog prevoza putnika auto-taksi vozilom i korišćenje autobuskih stanica i autobuskih stajališta.

Bliže uslove, organizaciju i način obavljanja auto-taksi prevoza utvrđuje jedinica lokalne samouprave.

3. Autobuske stanice, glavna autobuska stajališta i autobuska stajališta

Član 66

Na autobuskoj stanici obavlja se prijem i otprema autobra i putnika.

Djelatnost pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika mogu obavljati pravna i fizička lica koja su registrovana za obavljanje djelatnosti pružanja usluga autobuske stanice u javnom prevozu putnika (u daljem tekstu: lice koje upravlja autobraom stanicom) i imaju licencu za pružanje usluga autobuske stanice.

Pravila o opštim uslovima prijema i otpreme autobra i putnika iz stava 1 ovog člana utvrđuje Privredna komora, uz saglasnost Ministarstva.

Opšti akt autobuske stanice

Član 69

Na autobuskoj stanici moraju se pružati usluge svim prevoznicima pod jednakim uslovima, u skladu sa opštim aktom na koji saglasnost daje organ uprave.

Opšti akt iz stava 1 ovog člana sadrži:

- način i uslove prijema putnika;
- način i uslove prihvata i otpreme autobra;
- uslove za prijem i čuvanje prtljaga primljenih na prevoz;

- način upoznavanja korisnika prevoza sa uslovima prevoza i način pružanja ostalih usluga autobuskih stanica i dr.

Opšti akt iz stava 1 ovog člana donosi pravno ili fizičko lice koje upravlja autobuskom stanicom.

Uz opšti akt organu uprave dostavlja se i cjenovnik usluga autobuske stanice.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom dužno je da na vidnom mjestu istakne opšti akt i cjenovnik usluga autobuske stanice.

Obaveza korišćenja autobuske stanice i ugovor o pružanju usluga autobuske stanice

Član 72

Prevoznik koji obavlja linjski prevoz putnika dužan je da koristi autobusku stanicu, predviđenu redom vožnje.

Lice koje upravlja autobuskom stanicom i prevoznik dužni su zaključiti ugovor o pružanju usluga autobuske stanice prije početka obavljanja prevoza po redu vožnje.

Član 83

Prevoz tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: međunarodni prevoz tereta) prevoznik obavlja na osnovu dozvole za međunarodni prevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prevoz obavlja bez dozvole.

Ministarstvo, odnosno Ministarstvo u saradnji sa nadležnim organom, utvrđuje i razmjenjuje potreban broj dozvola iz stava 1 ovog člana za narednu godinu sa nadležnim organima drugih država.

Član 84

Raspodjela dozvola, dobijenih razmjenom iz člana 83 stav 2 ovog zakona, domaćim prevoznicima obavlja se na osnovu godišnjeg plana koji utvrđuje organ uprave.

Na godišnji plan raspodjele može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Kriterijumi za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registrovanih za obavljanje prevoza tereta u međunarodnom drumskom saobraćaju, za koje prevoznik posjeduje izvode licence;
- kvalitet voznog parka;
- iskorišćenost voznog parka;

- broj zaposlenih vozača;
- broj ispravno upotrijebljenih i vraćenih dozvola u prethodnom periodu;
- broj izrečenih kaznenih mjera u skladu sa odredbama ovog zakona.

Bliže kriterijume, postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prevoznicima, kao i način njihovog korišćenja utvrđuje Vlada.

Organ uprave rješenjem dodjeljuje domaćem prevozniku dozvole iz stava 1 ovog člana.

Na rješenje o dodjeli dozvole iz stava 5 ovog člana može se izjaviti žalba Ministarstvu. Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Korišćenje stranih dozvola

Član 85

Dozvola za međunarodni prevoz tereta može se koristiti samo za vozilo za koje je izdat izvod licence.

Za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta, kao i prazne vožnje u okviru odnosnog prevoza, strana dozvola se mora nalaziti u vozilu.

Prevoznik je dužan pravilno i tačno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

Prevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu sa svrhom za koju je izdata.

Prenos dozvola iz člana 84 ovog zakona između prevoznika zabranjen je.

Član 100

Vozilo kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe mora biti u vlasništvu, zakupu ili lizingu lica koje obavlja prevoz za sopstvene potrebe.

Ako se prevoz za sopstvene potrebe obavlja vozilom u zakupu, u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza mora se nalaziti ugovor o zakupu, ovjeren od suda i poreskog organa.

Na bočnim stranama vozila kojim se vrši prevoz iz člana 95 ovog zakona mora biti isписан naziv vršioca prevoza, odnosno u donjem desnom uglu vjetrobranskog stakla autobusa i teretnog vozila kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe mora biti istaknuta tabla sa natpisom "prevoz za sopstvene potrebe".

Član 103

Nadzor nad primjenom ovog zakona i drugih propisa iz oblasti drumskog saobraćaja u odnosu na javni prevoz putnika i tereta i prevoz za sopstvene potrebe u unutrašnjem drumskom saobraćaju i međunarodnom drumskom saobraćaju vrši Ministarstvo.

Nadležni organ jedinice lokalne samouprave vrši nadzor nad primjenom ovog zakona u odnosu na javni prevoz u gradskom i prigradskom, linijskom i slobodnom saobraćaju, kao i prevozu za sopstvene potrebe na području jedinice lokalne samouprave.

Član 105

Pored ovlašćenja utvrđenih Zakonom o inspekcijskom nadzoru, inspektor je ovlašćen da:

- 1) pregleda: motorna vozila; autobuske stanice; glavna autobuska stajališta; autobuska stajališta; teretne stanice; ugovore; prevozne isprave; licence; izvode licence; dozvole; odobrenja, rješenja, redove vožnje i drugu dokumentaciju koja omogućava uvid u poslovanje prevoznika, lica koje upravlja autobuskom stanicom, glavnim autobuskim stajalištem ili teretnom stanicom, kao i da utvrđuje identitet tih lica;
- 2) naredi otklanjanje nedostataka u vezi: ispunjavanja propisanih uslova za obavljanje javnog prevoza putnika i tereta; prevoza za sopstvene potrebe; uslova za rad autobuskih stanica, glavnih autobuskih stajališta i teretnih stanica; uredne kontrole tehničke ispravnosti vozila; pridržavanja reda vožnje; izvršavanja zadataka i poslova stručnog i voznog osoblja.

Član 109

Novčanom kaznom od 1.500 do 10.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

- 1) obavlja prevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta na teritoriji Crne Gore (kabotažu) ili prevoz za treće države ili iz trećih država koji nije predviđen međunarodnim ugovorom ili nema posebnu dozvolu za tu vrstu prevoza (član 10);
- 2) bez licence obavlja djelatnost javnog prevoza i djelatnost pružanja usluga autobuske stanice ili usluga teretnih stanica ili bez rješenja pruža usluge glavnog autobuskog stajališta (član 12 st. 1 i 3, član 63 stav 1, član 66 stav 2, član 79 stav 1, član 91 stav 2);
- 3) obavlja javni prevoz vozilom na osnovu ugovora o zakupu koji nema zakonom propisan sadržaj ili ako je ugovor o zakupu zaključen na period manji od šest mjeseci, ili ako nije ovjeren od suda i poreskog organa, ili pri vršenju javnog prevoza u vozilu nema ugovor o zakupu ili lizingu, ugovor o radu i izvod licence koji glasi na zakupca, ili vozilo u zakupu, odnosno lizingu nije registrovano na teritoriji Crne Gore (član 18 st. 2, 3, 4);

- 4) prenese red vožnje na drugog prevoznika ili obavlja prevoz na liniji bez registrovanog i ovjerenog reda vožnje (član 26 stav 4 i član 28 stav 1);
- 5) obavlja međunarodni javni linijski prevoz putnika ili tereta bez dozvole ili ne obavlja prevoz u skladu sa dozvolom (član 48 stav 1, član 49 stav 1, član 51 stav 1 i član 83 stav 1);
- 6) prenese dozvolu na drugog prevoznika, ili ako original dozvole nema u vozilu, ili ako dozvola nije pravilno i tačno popunjena, ili ako su promijenjeni podaci u dozvoli, ili nije ovjerena od nadležnog organa carinske službe na graničnom prelazu, ili ne obavlja prevoz na najmanje polovini od ukupnog broja godišnjih polazaka na određenoj međunarodnoj liniji ako je odobrena u saradnji sa stvarnim prevoznikom, ili samostalno ne održava isti broj linija prema određenoj državi kao i strani prevoznik, u skladu sa ugovorom o zajedničkom obavljanju prevoza na liniji (član 48 stav 6, član 51 st. 2 i 3, član 85 st. 2, 3, 4 i 5 i član 86 st. 4 i 5);
- 7) obavlja prevoz bez dozvole za slobodni prevoz putnika suprotno članu 62 stav 2 ili dozvolu nema u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza (član 62 stav 3);
- 8) prima putnike izvan područja jedinice lokalne samouprave koja je licencu izdala ili obavlja linijski prevoz putnika auto-taksi vozilom ili ako koristi autobuske stanice i stajališta za ulazak i izlazak putnika (član 63 st. 2 i 3);
- 9) obavlja auto-taksi prevoz na teritoriji Crne Gore koji nije utvrđen međunarodnim ugovorom ili isti obavlja bez reciprociteta, ili ako prima na prevoz putnike na teritoriji Crne Gore (član 64);
- 10) ne pruža usluge pod jednakim uslovima svim prevoznicima u skladu sa svojim opštim aktom (član 69 stav 1 i član 94 stav 1);
- 11) ne zaključi ugovor o regulisanju međusobnih prava i obaveza prije početka održavanja reda vožnje (član 72 stav 2);
- 12) ne vodi saobraćajni dnevnik ili ga ne vodi pravilno i potpuno ili ne dostavi Ministarstvu izvještaj o neobavljanju prevoza na odobrenoj liniji u skladu sa registrovanim i ovjerenim redom vožnje, do 10. u mjesecu za protekli mjesec (član 75 st. 1 i 2 i član 79 stav 4);
- 13) u vozilu za vrijeme prevoza tereta, kao i za vrijeme prazne vožnje u vezi sa prevozom, nema pravilno i tačno popunjenu dozvolu ovjerenu od nadležnog organa carinske službe na graničnom prelazu (član 86 stav 4);
- 14) nema posebnu dozvolu za vanredni prevoz tereta (član 89).

Za iste prekršaje iz stava 1 ovog člana počinjene po treći put pravnom licu, odnosno preduzetniku koji obavljaju djelatnost iz ovog zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do 12 mjeseci.

U slučaju počinjenog prekršaja iz stava 1 tač. 1 i 5 ovog člana, stranom pravnom licu može se privremeno oduzeti vozilo kojim je prekršaj počinjen do okončanja sudskog postupka ili do polaganja odgovarajućeg jemstva. Privremeno oduzeto vozilo ostavlja se na odgovarajući obezbijeden parking, pri čemu sve posljedice i troškove u vezi oduzimanja vozila snosi pravno lice.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 800 do 2.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 tačka 2 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od 800 do 2.000 eura.

Član 110

Novčanom kaznom od 1.200 do 7.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

- 1) u vozilu nema original izvoda licence koji se odnosi na to vozilo ili izvod licence prenese na drugo lice (član 19 st. 2 i 3);
- 2) prenese licencu na drugo lice ili nema original licence u sjedištu, odnosno na adresi prijavljenoj u Centralnom registru Privrednog suda ili ne obavijesti organ uprave u roku od osam dana od dana promjene podataka na osnovu kojih mu je izdata licenca (član 20 st. 4 i 5, član 20a stav 1, član 70 stav 5 i član 92 stav 4);
- 3) se ne pridržava registrovanog i objavljenog reda vožnje (član 28 stav 3);
- 4) ne obavijesti, pisanim putem, o privremenoj obustavi ili izmjeni reda vožnje organ uprave, odnosno nadležni organ jedinice lokalne samouprave i autobuske stanice koje su naznačene redom vožnje (član 31 stav 2);
- 5) ne dostavi ovjerenu kopiju registrovanog i ovjerenog reda vožnje, cjenovnik i vozne karte u propisanom roku autobuskim stanicama i glavnim autobuskim stajalištima (član 32 stav 1);
- 6) prodaje vozne karte u autobusu na mjestima gdje ima organizovana prodaja ili za linije bez registrovanog i ovjerenog reda vožnje i ne pridržava se ovjerenog cjenovnika od organa uprave (član 33 st. 1 i 2);
- 7) ne obavlja međumjesni prevoz putnika međugradskim autobusima, osim u slučaju kad se međumjesni prevoz obavlja između dvije susjedne jedinice lokalne samouprave ili ako nema u vozilu saglasnost organa državne uprave za vrijeme obavljanja prevoza (član 39 st. 2 i 5);
- 8) prestane da obavlja međumjesni linijski prevoz, a da prethodno u propisanom roku nije pisano obavijestio organ uprave i autobuske stanice (član 41 st. 4 i 6);

- 9) nije zaključio ugovor sa korisnikom prevoza i nema ga u vozilu kojim obavlja posebni linijski prevoz ili prevozi putnike koji nijesu upisani u spisak putnika ili ako ne izda kartu za posebni linijski prevoz (član 43);
- 10) ne podnese zahtjev za izdavanje saglasnosti za obavljanje posebnog linijskog prevoza organu uprave ili ako je nema u vozilu za vrijeme obavljanja prevoza (član 44 st. 1 i 3);
- 11) povremeni prevoz sadrži ponovljene elemente linijskog i posebnog linijskog prevoza, relaciju, vrijeme dolaska i odlaska, kao i mjesta ulaska i izlaska putnika (član 58 stav 2);
- 12) vrši prihvat i otpremu autobusa za linije bez registrovanog reda vožnje ili suprotno registrovanom i ovjerenom redu vožnje (član 73 stav 1 i član 79 stav 4);
- 13) propiše ili naplaćuje naknadu za korišćenje glavnog autobuskog stajališta ili stajališta (član 81);
- 14) koristi dozvolu za međunarodni prevoz tereta za vozila za koja nema izvode licence (član 85 stav 1);
- 15) bez dozvole za vučno vozilo obavlja međunarodni prevoz tereta vučnim i priključnim vozilom registrovanim u istoj državi, ako to nije predviđeno međunarodnim ugovorom (član 86 stav 2);
- 16) bez dozvole za vučno vozilo obavlja međunarodni prevoz tereta vučnim i priključnim vozilom različitih država registracije, ako to nije predviđeno međunarodnim ugovorom (član 86 stav 3);
- 17) nema u vozilu prilikom obavljanja prevoza za sopstvene potrebe odobrenje, ugovor o radu za zaposlenog vozača, teretni list za prevoz tereta, odgovarajuću dozvolu ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno vozilom čija najveća dozvoljena masa prelazi 3.500 kg ili putni list za prevoz lica u međunarodnom drumskom saobraćaju (član 97 st. 2 i 3);
- 18) nema dozvolu za obavljanje međunarodnog prevoza za sopstvene potrebe u slučajevima kad je ona međunarodnim ugovorom predviđena ili ako nema dokumentaciju iz koje je moguće utvrditi da se radi o međunarodnom prevozu za sopstvene potrebe (član 101 st. 1 i 3).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 1.200 eura.

Član 111

Novčanom kaznom od 700 do 3.000 eura kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

- 1) obavlja prevoz vozilom koje ne ispunjava uslove utvrđene propisima o bezbjednosti saobraćaja na putevima i posebne tehničke i tehničko-eksploatacione uslove koje propisuje Ministarstvo (član 7);

- 2) nema propisanih oznaka na autobusu ili teretnom vozilu kojim se vrši javni prevoz, odnosno prevoz za sopstvene potrebe (član 8 stav 1, član 28 stav 4, član 36 stav 2, član 43 stav 2, član 57 stav 5 i član 100 stav 3);
- 3) nema putni nalog u vozilu, odnosno putni nalog nije uredno popunjeno (član 8 stav 3);
- 4) ne vrati nadležnom organu licencu i izvode licenci (član 22 stav 3);
- 5) ne objavi putem javnih medija početak obavljanja prevoza u propisanom roku ili ne obavijesti najbližu autobusku stanicu, odnosno glavno autobusko stajalište o nemogućnosti održavanja polaska linije ili kašnjenju dužem od 30 minuta (član 28 stav 2 i član 35);
- 6) ne obezbijedi voznom osoblju ili službenim licima koja neposredno rade sa strankama na autobuskoj stanici propisanu radnu odjeću i oznake (član 29 stav 1 i član 74);
- 7) ne dostavi u propisanom roku organu državne uprave podatke o broju obavljenih vožnji i prevezenih putnika (član 51 stav 4);
- 8) vrši prijem putnika van unaprijed utvrđene grupe ili ako nema u vozilu ugovor zaključen između prevoznika i korisnika prevoza, ili ako koristi autobuske stanice i stajališta linijskog saobraćaja pri obavljanju slobodnog prevoza putnika (član 57 st. 1 i 6);
- 9) u vozilu nema putni list, odnosno putni list nije pravilno i potpuno popunjeno i ovjeren od prevoznika, kao i od nadležnog organa carinske službe (član 60 stav 2);
- 10) ne istakne opšti akt i cjenovnik na vidnom mjestu (član 69 stav 5 i član 94 stav 5);
- 11) ne koristi autobusku stanicu predviđenu redom vožnje u javnom linijskom prevozu putnika (član 72 stav 1);
- 12) ne ovjeri putni nalog prevoznika prije polaska autobusa ili ovjeri putni nalog za autobus koji nije postavljen na peron (član 76 st. 2 i 3);
- 13) po prijemu obavještenja od prevoznika, autobuska stanica ili glavno autobusko stajalište ne obavijesti sljedeće autobuske stanice ili glavna stajališta po redu vožnje, odnosno u vozilu nema propisanu potvrdu za vrijeme obavljanja prevoza (član 77 st. 1 i 2);
- 14) nema teretni list u vozilu (član 82 stav 3);
- 15) nema u vozilu odobrenje za obavljanje prevoza za sopstvene potrebe (član 96 stav 3);
- 16) nema spisak putnika u autobusu kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe koji je zaključen prije početka obavljanja prevoza ili ako isti nije ovjeren od lica koje obavlja prevoz za sopstvene potrebe ili nema drugi odgovarajući dokaz o pravu na taj prevoz (član 98);
- 17) obavlja prevoz tereta i putnika u komercijalne svrhe autobusom ili teretnim vozilom kojim se obavlja prevoz za sopstvene potrebe (član 102).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 300 do 800 eura.

Član 112

Novčanom kaznom od 150 eura kazniće se za prekršaj fizičko lice, ako:

- 1) nema licencu profesionalnog vozača ili original izvoda licence u vozilu kojim se javni prevoz obavlja, odnosno izvod licence prenese na drugo lice (član 9a stav 2 i član 19 st. 2 i 3);
- 2) nema ugovor o zakupu ili lizingu u vozilu za vrijeme vršenja javnog prevoza putnika ili tereta ili prevoza za sopstvene potrebe, odnosno ugovor o zakupu nije ovjeren od suda i poreskog organa (član 18 stav 3 i član 100 stav 2);
- 3) nema u vozilu ugovor o radu za lica koja obavljaju prevoz (član 18 stav 6);
- 4) obavlja javni prevoz putničkim automobilom (član 24 stav 1);
- 5) za vrijeme obavljanja posebnog linijskog prevoza u vozilu nema saglasnost za obavljanje te vrste prevoza (član 44 stav 3);
- 6) nema dozvolu u vozilu za vrijeme obavljanja slobodnog prevoza (član 62 stav 3);
- 7) nema stranu dozvolu u vozilu za vrijeme obavljanja međunarodnog prevoza tereta kao i prazne vožnje u okviru odnosnog prevoza (član 85 stav 2);
- 8) nije u radnom odnosu sa pravnim licem ili preduzetnikom koji vrši prevoz za sopstvene potrebe ili nije vlasnik tereta koji prevozi (član 97 stav 1).

Novčanu kaznu iz stava 1 ovog člana izriče i naplaćuje na licu mjesta inspektor drumskog saobraćaja.

Član 113

Novčanom kaznom od 50 eura kazniće se za prekršaj fizičko lice, ako:

- 1) u vozilu prevozi veći broj putnika od broja registrovanih sjedišta (član 24 stav 2);
- 2) u autobusu kojim se vrši prevoz u linijskom saobraćaju nema ovjeren i registrovan red vožnje i ovjeren cjenovnik (član 28 stav 5);
- 3) ne nosi propisanu radnu odjeću i oznake za vrijeme obavljanja prevoza, odnosno rada sa strankama na autobuskoj stanici ili ne primi na prevoz svako lice i njegov prtljag u skladu sa raspoloživim mjestima, kao i ako mu ne izda voznu kartu po ulasku u autobus (član 29 st. 1 i 2, član 34 stav 2 i član 74);

- 4) omogućava ulazak i izlazak putnika van autobuskih stanica, glavnih autobuskih stajališta i stajališta određenim registrovanim redom vožnje (član 30);
- 5) nema u vozilu original dozvolu za vrijeme obavljanja prevoza (član 51 stav 2, član 62 stav 3, član 85 stav 2 i član 86 st. 2 i 3);
- 6) ne prijavi vrijeme dolaska i polaska autobusa autobuskoj stanici i ne podnese joj putni nalog na ovjeru (član 76 stav 1);
- 7) nema identifikacionu kartu ili drugi odgovarajući dokaz o pravu na prevoz za sopstvene potrebe (član 99).

Novčanu kaznu iz stava 1 ovog člana izriče i naplaćuje na licu mjesta inspektor drumskog saobraćaja.

Crna Gora			
MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA			
Primljenio:	25. 11. 2013.		
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
01	4587/2		

Crna Gora
Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija

Broj: 03/1/2-2021/2

Podgorica, 25. XI 2013.

MINISTARSTVO SAOBRAĆAJA I POMORSTVA

Dopisom broj 01-4587/1 od 21. novembra 2013. tražili ste mišljenje o usklađenosti **Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju** s pravnom tekovinom Evropske unije, saglasno članu 40 stav 1 alineja 2 Poslovnika Vlade.

Nakon upoznavanja sa sadržinom propisa, Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija je saglasno s navedenim u ocjeni usklađenosti propisa s pravnom tekovinom Evropske unije.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM
TEKOVINOM EVROPSKE UNIJE**

		Identifikacioni broj Izjave	MSP-IU/PZ/13/12
1. Naziv nacrta/predloga propisa			
- na crnogorskem jeziku	Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju		
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Amendments to the Law on Road Transport		
2. Podaci o obrađivaču propisa			
a) Organ državne uprave koji priprema propis			
Organ državne uprave	Ministarstvo saobraćaja i pomorstva		
- Sektor/odsjek	Direktorat za dramski saobraćaj		
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Mirel Radić Ljubisavljević, v.d. generalna direktorica 020/482-193		
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Miroslav Mašić, samostalni savjetnik I, 020/482- 189; miroslav.masic@msp.gov.me		
b) Pravno lice s javnim ovlašćenjem za pripremu i sprovođenje propisa			
- Naziv pravnog lica	/		
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/		
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	/		
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis			
- Organ državne uprave	Ministarstvo saobraćaja i pomorstva		
4. Usklađenost nacrt/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)			
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis			
Glava V, Kretanje radnika, osnivanje privrednih društava, pružanje usluga, kapital, Poglavlje III, Pruzanje usluga, član 61 i Glava VIII, Politike saradnje, član 108, Saobraćaj, Protokol IV o kopnenom saobraćaju			
b) Stepen ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa			
☒	ispunjava u potpunosti		
☐	djelimično ispunjava		
☐	ne ispunjava		
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjerenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa			
/			
5. Veza nacrt/predloga propisa s Nacionalnim programom za integraciju (NPI) odnosno Nacionalnim programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (NPA)			
- NPI/NPA za period	/		
- Poglavlje, potpoglavlje	/		
- Rok za donošenje propisa	/		
- Napomena	/		
6. Usklađenost nacrt/predloga propisa s pravnom tekvinom Evropske unije			
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije			
Ne postoji odredba primarnih izvora prava EU s kojom bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.			
b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije			
32009R1071			
Regulativa (EZ-a) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti drumskog prevoza i ukidanju Direktive			

Savjeta 96/26/EZ / Regulation (EC) No 1071/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation of road transport operator and repealing Council Directive 96/26/EC, OJ L 300, 14.11.2009

Djelimično uskladeno / partly harmonized

31990R3916

Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3916/90, od 21. decembra 1990. o mjerama koje se preduzimaju u slučaju krize na tržištu drumskog prevoza tereta / Council Regulation (EEC) No 3916/90 of 21 December 1990 on measures to be taken in the event of a crisis in the market in the carriage of goods by road, OJ L 375, 31.12.1990

Potpuno uskladeno / fully harmonized

c) Uskladenost s ostalim izvorima prava Evropske unije

Ne postoji izvor prava EU ove vrste sa kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi utvrđivanja stepena njegove uskladenosti.

6.1. Razlozi za djelimičnu uskladenost ili neusklađenost nacrta/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune uskladenosti

Potpuna uskladenost s regulativom **32009R1071** će se postići donošenjem podzakonskih akta koji uređuju bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika i bliži sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti lica koje upravlja prevozom, kao i donošenjem novog Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju. Podzakonski akti će se donijeti u IV kvartalu 2014, dok je rok za donošenje novog Zakona IV kvartal 2015.

7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti uskladenost konstatovati tu činjenicu

/

8. Navesti pravne akte Savjeta Europe i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrta/predloga propisa

Ne postoje izvori međunarodnog prava s kojima je potrebno uskladiti predlog propisa.

/

9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Europe i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)

Navedeni izvori prava EU prevedeni su na hrvatski jezik.

10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o uskladenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)

Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju nije preveden na engleski jezik.

11. Učešće konsultanata u izradi nacrta/predloga propisa i njihovo mišljenje o uskladenosti

U izradi Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju nije bilo učešća konsulanata.

Potpis / ovlašćeno lice obrađivača propisa

Bojan Bošković
Datum: 22.11.2013.

Potpis / ministar vanjskih poslova i evropskih integracija

Goran Grgić
Datum: 22.11.2013.

Prilog obrasca:

1. Prevodi propisa Evropske unije
2. Prevod nacrta/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLAĐENOSTI

1. Identifikacioni broj (IB) nacrta/predloga propisa	1.1. Identifikacioni broj izjave o usklađenosti i datum utvrđivanja nacrta/predloga propisa na Vladi							
MSP-TU/PZ/13/12	MSP-IU/PZ/13/12							
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka								
Regulativa (EZ-a) br. 1071/2009 Evropskog parlamenta i Savjeta od 21. oktobra 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uslova za obavljanje djelatnosti drumskog prevoza i ukidanju Direktive Savjeta 96/26/EZ – 32009R1071 Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3916/90 od 21. decembra 1990. o mjerama koje se preduzimaju u slučaju krize na tržištu drumskog prevoza tereta – 31990R3916								
3. Naziv nacrta/predloga propisa Crne Gore								
Na crnogorskom jeziku	Na engleskom jeziku							
Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	Proposal for the Law on Amendments to the Law on Road Transport							
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije								
a)	b)	c)	d)	e)				
Odredba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Odredba i tekst odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrta/ predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti				

Regulativa (EZ-a) br. 1071/2009				
<p>Član 1</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ovom se Regulativom uređuje pristup djelatnosti drumskog prevoza i obavljanje te djelatnosti.</p> <p>2. Ova se Regulativa primjenjuje na sva preduzeća sa poslovnim sjedištem u Zajednici koja obavljaju djelatnost drumskog prevoznika. Takođe se primjenjuje na preduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost drumskog prevoznika. Smatra se da se pozivanja na preduzeća koja obavljaju djelatnost drumskog prevoznika odnose, prema potrebi, i na preduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.</p> <p>3. Što se tiče regija iz člana 299. stava 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uslove koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti drumskog prevoznika, ako prevoz u tim regijama u cjelini obavljaju preduzeća ustanovljena u tim regijama.</p> <p>4. Odstupajući od stava 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Regulativa se ne primjenjuje na:</p> <p>a) preduzeća koja obavljaju djelatnost drumskog prevoznika u teretnom saobraćaju isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dozvoljena masa natovarenog vozila ne</p>	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 12 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	

<p>prelazi 3,5 tone. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije drumskog prevoza;</p> <p>(b) preduzeća koja pružaju usluge drumskog prevoza u putničkom saobraćaju isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije drumski prevoz putnika;</p> <p>(c) preduzeća koja obavljaju djelatnost drumskog prevoznika isključivo motornim vozilima čija najveća dozvoljena brzina ne prelazi 40 km/h.</p> <p>5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Regulative izuzeti samo one drumske prevoznike koji obavljaju djelatnost isključivo u domaćem saobraćaju i koji na saobraćajnom tržištu ostvaruju tek manji uticaj zbog:</p> <p>(a) vrste tereta koja se prevozi; ili</p> <p>(b) kratkih udaljenosti prevoza.</p>				
Član 2	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 6 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	

Član 3	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 13 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 4	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 16 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 5	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članovima 11 i 17 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 6	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 14 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 7	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 15 Zakona o prevozu u	

			drumskom saobraćaju	
Član 8 – član 9	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 16 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 10 – član 11	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 20 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 12	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članovima 20a i 22 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 13 Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola 1. Ako nadležni organ utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih članom 3 od strane prevoznika, ono o tome obavještava predmetnog prevoznika. Kada nadležni organ utvrdi	nema odgovarajuće odredbe	Djelimično usklađen	Materija je djelimično regulisana članom 22 osnovnog zakona. Zakon ne predviđa rokove u kojima prevoznik može otkloniti	IV kvartal 2015

<p>da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nijesu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem prevoznik mora urediti svoj položaj:</p> <p>(a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika lica odgovornog za prevoz ako lice više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne osposobljenosti, i rok se može produžiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti lica koje upravlja prevozom;</p> <p>(b) rok od najviše šest mjeseci ako prevoznik mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarno i stalno sjedište;</p> <p>(c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu finansijskog uslova nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovo biti trajno ispunjen. Nadležni organ može od preduzeća kojem je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se preduzmu bilo kakva rehabilitujuće mjera, njegova lica odgovorna za prevoz prijevoza ispite iz člana 8 stava 1.</p> <p>3. Ako nadležni organ utvrdi da prevoznik više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih članom 3, ono prevozniku privremeno ili trajno, u rokovima iz stava 1 ovog člana, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti drumskog prevoznika.</p>			<p>nepravlnosti. Potpuna usklađenost će se postići donošenjem novog Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju.</p>	
---	--	--	---	--

Član 14	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 14 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 15	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članom 20 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 16 Nacionalni registar prevoznika 1. U smislu sprovođenja ove Regulative, a posebno čl. 11. do 14. i člana 26., svaka država članica vodi nacionalni registar prevoznika drumskog prevoza kojima je nadležni organ, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti drumskog prevoznika. Obrada podataka iz tog registra sprovodi se pod nadzorom organa javne uprave, imenovanog u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice. Do 31. decembra 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni registar od dana njegove primjene, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stava 2, unose i registarske oznake vozila.	Član 10 Poslije člana 21 dodaje se novi član koji glasi: „Registar prevoznika Član 21a Prevoznici koji su dobili licencu za prevoz putnika i tereta upisuju se u registar prevoznika. Registr prevoznika je jedinstvena nacionalna evidencija prevoznika koju vodi organ uprave. U registar prevoznika upisuju se sljedeći podaci: <ul style="list-style-type: none"> - naziv i sjedište odnosno ime i adresa prevoznika; - ime i prezime lica odgovornog za prevoz; - vrsta javnog prevoza za koju je licenca izdata (međunarodni/unutrašnji prevoz) 	Djelimično usklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta koji uređuje bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika. IV kvartal 2014.	

<p>2. Nacionalni registar sadrže barem sljedeće podatke:</p> <p>(a) naziv i pravni oblik prevoznika;</p> <p>(b) adresu njegova sjedišta;</p> <p>(c) imena i prezimena lica odgovornih za prevoz imenovanih radi ispunjenja uslova dobrog ugleda i stručne sposobnosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika;</p> <p>(d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licence Zajednice i izvoda licence;</p> <p>(e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz člana 6., stav 1, tačke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna;</p> <p>(f) imena i prezimena lica proglašenih nesposobnim upravljati prevoznom djelatnošću prevoznika, sve dok ta lica ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s članom 6., stavom 3, kao i važeće rehabilitujuće mјere.</p> <p>U smislu tačke (e), države članice mogu do 31. decembra 2015. odlučiti da će u nacionalni registar prevoznika uključiti samo najteže povrede iz priloga IV.</p> <p>Države članice mogu odlučiti da će podatke iz tač. (e) i (f) prvog stava snimiti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim organima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od prijema zahtjeva. Podaci iz tač. (a) do (d) prvog stava dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti ličnih podataka.</p> <p>U svakom slučaju, podaci iz tač. (e) i (f) prvog stava dostupni su organima koji nijesu nadležni organi samo ako su navedeni organi ovlašćeni za</p>	<p>tereta/putnika);</p> <ul style="list-style-type: none"> - broj i datum izdavanja licence odnosno izvoda licence; - datum isteka licence odnosno izvoda licence; - datum pravosnažne odluke o kažnjavanju za teži prekršaj iz člana 14 st. 2 i 3 ovog zakona; - datum oduzimanja licence; - datum privremenog oduzimanja licence; - datum isteka roka privremenog oduzimanja licence odnosno izvoda licence; - vozilu za koje je izdat izvod licence (datum izdavanja izvoda licence, regisarska oznaka vozila, nosivost, godina proizvodnje, vrsta i marka vozila, broj šasije sa VIN oznakom, tip motora, emisije buke i izduvnih gasova-Euro/Eko i datum prestanka važenja izvoda licence). <p>Registrar prevoznika vodi se u elektronskoj formi na način koji omogućava povezivanje i razmjenu podataka sa nacionalnim registrima prevoznika država Evropske unije. Bliži sadržaj i način vođenja registra prevoznika propisuje Ministarstvo.”</p>			
---	---	--	--	--

sprovodenje nadzora i izricanje kazni u području drumskog saobraćaja i ako su se njihovi službenici obavezali da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obvezali čuvati tajnu.

3. Podaci o prevozniku kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom registru dvije godine od isteka perioda na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu.

Podaci o svim licima koja su proglašene nesposobnim za obavljanje djelatnosti drumskog prevoznika ostaju u nacionalnom registru sve dok ta lica ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s članom 6 stavom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitujuće mjere ili bilo koje druge iste mjere.

U podacima iz prvog i drugog podstava navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje.

4. Države članice dužne su preuzeti sve potrebne mjere kako bi osigurale ažurnost i tačnost svih podataka u nacionalnom registru, posebno podataka iz tač. (e) i (f) prvog podstava stava 2.

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe st. 1 i 2, države članice dužne su preuzeti sve potrebne mjere kako bi obezbjedile međupovezanost i dostupnost nacionalnih registara u cijeloj Zajednici preko nacionalnih kontaktnih tačaka definisanih u članu 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih tačaka i međupovezanost moraju biti sprovedeni do 31. decembra 2012. i to tako da se nadležnom organu bilo koje države članice omogući pretraga podataka u nacionalnom registru bilo koje druge države članice.

<p>6. Zajednička pravila u pogledu sprovođenja stava 5, poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za pretraživanje nacionalnih registara drugih država članica i promovisanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz člana 25 stava 2 i to prvi puta prije 31. decembra 2010. Tim je zajedničkim pravilima određen organ odgovoran za pristup podacima i njihovo dalje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.</p> <p>7. Mjere namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Regulative, a koje se odnose na pomjeranje rokova iz st. 1 i 5, donose se u skladu sa regulatornim postupkom s nadzorom iz člana 25 stava 3.</p>				
Član 17	nema odgovarajuće odredbe		Materija nije predmet regulisanja ovog propisa.	
Član 18 – član 21	nema odgovarajuće odredbe	neprimjenjivo		Ulaskom u EU
Član 22	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članovima 109 -113 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Član 23 – član 30	nema odgovarajuće odredbe	neprimjenjivo		

Prilog I	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana Programom obrazovanja za osposobljavanje lica odgovornih za organizovanje prevoza u drumskom saobraćaju. Predmetni program je donešen od strane Ministarstva prosvjete, a u skladu sa Zakonom o prevozu u drumskom saobraćaju	
Prilog II Sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti	nema odgovarajuće odredbe	neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta koji uređuje bliži sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti lica koje upravlja prevozom.	IV kvartal 2014

Prilog III Obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti	nema odgovarajuće odredbe	neusklađeno	Potpuna usklađenost će se postići donošenjem podzakonskog akta koji uređuje bliži sadržaj i obrazac sertifikata o stručnoj osposobljenosti lica koje upravlja prevozom.	IV kvartal 2014
Prilog IV	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članovima 14 i 109 - 113 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Regulativa Savjeta (EEZ) br. 3916/90				
Član 1 Ova se regulativa odnosi na međunarodno tržište drumskog prevoza tereta na području Zajednice, među državama članicama, za račun trećih lica.	nema odgovarajuće odredbe	Potpuno usklađeno	Materija je regulisana članovima 1 i 2 Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	

<p>Član 2</p> <p>U svrhu ove Regulative, kriza podrazumijeva postojanje problema specifičnih za tržiste u smislu člana 1, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude u odnosu na potražnju što podrazumijeva ozbiljnu prijetnju finansijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja preduzeća za drumske prevoze tereta, pod uslovom da kratkoročne i srednjoročne prognoze za predmetno tržiste ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.</p>	<p>Član 33</p> <p>Poslije člana 90 dodaje se novi član koji glasi:</p> <p>„Mjere u slučaju krize na tržištu</p> <p>Član 90a</p> <p>Krizom u smislu ovog zakona smatra se poremećaj u funkcionisanju privrede na duži period, a koji za posljedicu ima veliku ponudu ili tražnju prevoznih usluga na domaćem tržištu prevoza tereta čime je ugroženo poslovanje domaćih prevoznika u prevozu tereta u drumskom saobraćaju ili privrednih društava, odnosno preduzetnika koji izvoze svoje proizvode, stim da kratkoročne i dugoročne prognoze situacije u ovoj privrednoj djelatnosti ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.</p>	Potpuno usklađeno		
<p>Član 3</p> <p>Komisija će prikupiti podatke potrebne za monitoring tržista i otkrivanje moguće krize.</p> <p>U tu će svrhu države članice surađivati s Komisijom u saopštavanju i obradi raspoloživih ili lako dostupnih podataka.</p>	nema odgovarajuće odredbe	neprenosivo		
<p>Član 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. U slučaju kada država članica vjeruje da kriza postoji, može od Komisije zatražiti istragu. 2. Kako bi omogućila Komisiji da izvrši procjenu situacije, dotična država članica obezbjediće bitne 	<p>Član 33</p> <p>Poslije člana 90 dodaje se novi član koji glasi:</p> <p>„Mjere u slučaju krize na tržištu</p> <p>Član 90a</p> <p>U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na</p>	Potpuno usklađeno		

<p>informacije sa statističkim dokazima.</p> <p>3. Po prijemu zahtjeva države članice Komisija će odmah konsultovati Odbor u smislu člana 5.</p> <p>4. U slučaju da, nakon konsultacije s Odborom, Komisija zaključi da kriza postoji, ona može odlukom preduzet mjere u cilju spriječavanja daljnog rasta ponude na krizom pogodjenom tržištu putem ograničenja aktivnosti postojećih prevoznika i restrikcijama pristupa tržištu za nove prevoznike.</p> <p>Navedena odluka donosi se u roku od 30 dana od dana prijema zahtjeva koji je uputila država članica.</p> <p>Mjere uvedene u skladu s ovim članom mogu ostati na snazi za period do najviše šest mjeseci i mogu se obnoviti samo jednom za jednak period važnosti.</p> <p>5. Komisija će bez odgađanja obavijestiti države članice i Savjet o odlukama u skladu sa članom 4., ili, ako je prikladno, o odluci da se mjere ne preduzimaju.</p> <p>6. Država članica ili više njih mogu dostaviti Komisiji odluku iz stava 5 u roku od 30 dana od dana obavještavanja Savjeta. Savjet može, odlukom većine, unutar perioda važenja iz tačke tri, stava 2., donijeti drugačiju odluku u roku od 30 dana od dana upućivanja zahtjeva država članica ili država o kojima je riječ.</p>	<p>tržištu prevoza tereta u Crnoj Gori, koji je nastao zbog obavljanja međunarodnog prevoza tereta i kabotaže, Vlada može naložiti sprovodenje mjera radi zaštite domaćih prevoznika.</p> <p>Predlog mjera iz stava 1 ovog člana upućuje se nadležnoj Komisiji Evropske unije na saglasnost.</p> <p>Mjere iz stava 1 ovog člana mogu trajati najviše šest mjeseci sa mogućnošću jednomjesečnog produženja i mogu se sprovoditi nakon dobijanja saglasnosti iz stava 2 ovog člana.</p> <p>Prilikom predlaganja mjera krizni odbor iz stava 5 ovog člana može ostvariti saradnju sa odgovarajućim tijelima drugih država“.</p>			
--	--	--	--	--

7. Ako Komisija smatra da: mjere iz stava 4 treba produžiti i/ili je potrebno preduzeti posebne dodatne mjere, tada će uputiti predlog Savjetu koje će donijeti odluku većinom.				
član 5 – član 8	nema odgovarajuće odredbe	neprenosivo		

Crna Gora
Ministarstvo saobraćaja i pomorstva

Naziv propisa	Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prevozu u drumskom saobraćaju	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast	podoblast
	XVIII Saobraćaj i komunikacije	1. Saobraćaj
Klasifikacija po pregovaračkim oblastima Evropske Unije	poglavlje	potpoglavlje
	14 Saobraćajna politika	14.20 Kopneni saobraćaj
Ključni termini – eurovok deskriptori	Drumski prevoz, pružanje usluga, prevoznici	

**REGULATION (EC) No 1071/2009 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL
of 21 October 2009**

**establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation
of road transport operator and repealing Council Directive 96/26/EC**

(Text with EEA relevance)

THE EUROPEAN PARLIAMENT AND THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 71(1) thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the opinion of the European Economic and Social Committee (1),

Having regard to the opinion of the European Data Protection Supervisor (2),

After consulting the Committee of the Regions,

Acting in accordance with the procedure laid down in Article 251 of the Treaty (3),

Whereas:

- (1) The completion of an internal market in road transport with fair conditions of competition requires the uniform application of common rules on admission to the occupation of road haulage operator or road passenger transport operator (the occupation of road transport operator). Such common rules will contribute to the achievement of a higher level of professional qualification for road transport operators, the rationalisation of the market and an improved quality of service, in the interests of road transport operators, their customers and the economy as a whole, together with improvements in road safety. They will also facilitate the effective exercise of the right of establishment by road transport operators.
- (2) Council Directive 96/26/EC of 29 April 1996 on admission to the occupation of road haulage operator and road passenger transport operator and mutual recognition of diplomas, certificates and other evidence of formal qualifications intended to facilitate for these operators the right to freedom of establishment in national and international transport operations (4) lays down minimum conditions governing admission to the occupation of road transport

operator and the mutual recognition of the documents required in this connection. However, experience, an impact assessment and various studies show that Directive is being applied inconsistently by Member States. Such disparities have several adverse consequences, in particular a distortion of competition and a lack of market transparency and of uniform monitoring, as well as the risk that undertakings employing staff with a low level of professional qualification may be negligent in respect of, or less compliant with, the rules on road safety and social welfare, which may harm the image of the sector.

(3) These consequences are all the more detrimental as they are liable to disturb the smooth functioning of the internal market in road transport, since the market in the transport of international goods and certain cabotage operations is accessible to undertakings throughout the Community. The only condition imposed on such undertakings is that they have a Community licence, which can be obtained provided they satisfy the conditions governing admission to the occupation of road transport operator laid down in Regulation (EC) No 1072/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 on common rules for access to the international road haulage market (5) and Regulation (EC) No 1073/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 on common rules for access to the international market for coach and bus services (6).

(4) It is therefore appropriate to modernise the existing rules on admission to the occupation of road transport operator in order to ensure that those rules are applied more uniformly and effectively. Since compliance with those rules constitutes the main condition governing access to the Community market, and the applicable Community instruments in this field are Regulations, a Regulation would appear to be the most appropriate instrument to govern admission to the occupation of road transport operator.

(5) Member States should be allowed to adapt the conditions with which to comply in order to pursue the occupation of road transport operator in the outermost regions referred to in Article 299(2) of the Treaty because of the special characteristics of, and constraints in, those regions. However, the undertakings established in those regions which comply with the conditions to pursue the occupation of road transport operator only as a result of such adaptation should not be able to obtain a Community licence. The adaptation of the conditions to pursue the occupation of road transport operator should not hinder

(1) OJ C 151, 17.6.2008, p. 16.

(2) OJ C 14, 19.1.2008, p. 1.

(3) Opinion of the European Parliament of 21 May 2008 (not yet published in the Official Journal), Council Common Position of 9 January 2009 (OJ C 62 E, 17.3.2009, p. 1), Position of the European Parliament of 23 April 2009 (not yet published in the Official Journal) and Council Decision of 24 September 2009.

(4) OJ L 124, 23.5.1996, p. 1.

(5) See page 72 of this Official Journal.

(6) See page 88 of this Official Journal.

- undertakings which would have been admitted to the occupation of road transport operator and which comply with the general conditions laid down in this Regulation from carrying out transport operations in the outermost regions.
- (6) In the interests of fair competition, the common rules governing the exercise of the occupation of road transport operator should apply as widely as possible to all undertakings. However, it is unnecessary to include within the scope of this Regulation undertakings which only perform transport operations with a very small impact on the transport market.
- (7) It should be the responsibility of the Member State of establishment to verify that an undertaking satisfies at all times the conditions laid down in this Regulation so that the competent authorities of that Member State are able, if necessary, to decide to suspend or withdraw the authorisations which allow that undertaking to operate on the market. Proper compliance with, and reliable monitoring of, the conditions governing admission to the occupation of road transport operator presuppose that undertakings have an effective and stable establishment.
- (8) Natural persons with the requisite good repute and professional competence should be clearly identified and designated to the competent authorities. Such persons (transport managers), should be resident in a Member State and effectively and continuously manage the transport activities of road transport undertakings. It is therefore appropriate to specify the conditions under which a person is considered to effectively and continuously manage the transport activities of an undertaking.
- (9) The good repute of transport managers is conditional on their not having been convicted of a serious criminal offence or not having incurred a penalty, for a serious infringement, in particular, of Community rules relating to road transport. A conviction or penalty incurred by a transport manager or a road transport undertaking in one or more Member States for the most serious infringements of Community rules should result in the loss of good repute provided that the competent authority has ascertained that a duly completed and documented investigation procedure granting essential procedural rights took place before its final decision and that appropriate rights of appeal were respected.
- (10) It is necessary for road transport undertakings to have a minimum financial standing to ensure their proper launching and administration. A bank guarantee or a professional liability insurance may constitute a simple and cost-efficient method of demonstrating the financial standing of undertakings.
- (11) A high level of professional qualification should increase the socioeconomic efficiency of the road transport sector. It is therefore appropriate that applicants for the post of transport manager should possess high-quality professional knowledge. In order to ensure greater uniformity of examinations and to promote a high quality of training, it is appropriate to provide that Member States may authorise examination and training centres according to criteria to be defined by them. Transport managers should possess the requisite knowledge for managing both national and international transport operations. The list of subjects of which knowledge is required in order to obtain a certificate of professional competence and the procedures for the organisation of examinations are likely to evolve with technical progress, and provision should be made for updating them. It should be possible for Member States to exempt from the examinations persons who can provide proof of continuous experience in managing transport activities.
- (12) Fair competition and road transport that is fully compliant with the rules call for a uniform level of monitoring by Member States. The national authorities responsible for monitoring undertakings and the validity of their authorisations have a crucial role to play in this respect, and it is appropriate to ensure that they take suitable measures if necessary, in particular in the most serious cases by suspending or withdrawing authorisations or declaring as unsuitable transport managers who are repeatedly negligent or who act in bad faith. This must be preceded by due consideration of the measure with respect to the proportionality principle. An undertaking should, however, be warned in advance and should have a reasonable period of time within which to rectify the situation before incurring such penalties.
- (13) Better organised administrative cooperation between Member States would improve the effectiveness of the monitoring of undertakings operating in several Member States and would reduce administrative costs in the future. Electronic registers of undertakings interconnected throughout the Community, which comply with the Community rules on the protection of personal data, would facilitate such cooperation and reduce the costs involved in checks for both undertakings and administrations. National registers already exist in several Member States. Infrastructure has also been set up with a view to promoting interconnection between Member States. A more systematic use of electronic registers could therefore make a significant contribution to reducing the administrative costs of checks and to improving their effectiveness.
- (14) Some data contained in national electronic registers concerning infringements and penalties are personal. Member States should therefore take the measures necessary to ensure compliance with Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data ⁽¹⁾, in particular with regard to the monitoring of the

⁽¹⁾ OJ L 281, 23.11.1995, p. 31.

- processing of personal data by public authorities, the right of data subjects to be provided with information, their right of access and their right to object. For the purposes of this Regulation, it would appear to be necessary to retain such data for at least 2 years to ensure that disqualified undertakings do not establish themselves in other Member States.
- (15) In order to improve transparency and to allow the client of a transport undertaking to verify whether that undertaking is in possession of the appropriate authorisation, certain data contained in the national electronic register should be made publicly accessible, in so far as the relevant provisions on data protection are complied with.
- (16) It is essential to gradually interconnect national electronic registers so as to enable information to be exchanged rapidly and efficiently between Member States and to guarantee that road transport operators are not tempted to commit, or to take the risk of committing, serious infringements in Member States other than their Member State of establishment. Interconnection of this kind entails the joint definition of the precise format of the data to be exchanged and the technical procedures for the exchange of that data.
- (17) In order to ensure the efficient exchange of information between Member States, national contact points should be designated and certain common procedures relating as a minimum to time limits and the nature of the information to be forwarded, should be specified.
- (18) In order to facilitate freedom of establishment, the production of appropriate documents issued by a competent authority in the Member State where the transport manager used to reside should be accepted as sufficient proof of good repute for admission to the occupation of road transport operator in the Member State of establishment, provided that the persons concerned have not been declared unfit to pursue that occupation in other Member States.
- (19) With regard to professional competence, in order to facilitate freedom of establishment, a single model certificate issued in accordance with this Regulation should be regarded as sufficient proof by the Member State of establishment.
- (20) Closer monitoring of the application of this Regulation at Community level is required. This presupposes the forwarding to the Commission of regular reports, drawn up on the basis of national registers, on the good repute, financial standing and professional competence of undertakings in the road transport sector.
- (21) Member States should provide for penalties applicable to infringements of this Regulation. Such penalties should be effective, proportionate and dissuasive.
- (22) Since the objective of this Regulation, namely the modernisation of the rules governing admission to the occupation of road transport operator in order to ensure that those rules are applied more uniformly and effectively in the Member States, cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore by reason of the scale and effects of the action be better achieved at Community level, the Community may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Regulation does not go beyond what is necessary to achieve that objective.
- (23) The measures necessary for the implementation of this Regulation should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (¹).
- (24) In particular, the Commission should be empowered to draw up a list of categories, types and degrees of seriousness of infringements leading to the loss of good repute of road transport operators, to adapt to technical progress Annexes I, II and III to this Regulation concerning the knowledge to be taken into consideration for the recognition of professional competence by the Member States and the model certificate of professional competence, and to draw up a list of infringements which in addition to those set out in Annex IV to this Regulation may lead to the loss of good repute. Since those measures are of general scope and are designed to amend non-essential elements of this Regulation, *inter alia*, by supplementing it with new non-essential elements, they must be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny provided for in Article 5a of Decision 1999/468/EC.
- (25) Directive 96/26/EC should be repealed,

HAVE ADOPTED THIS REGULATION:

CHAPTER I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Subject matter and scope

1. This Regulation governs admission to, and the pursuit of, the occupation of road transport operator.
2. This Regulation shall apply to all undertakings established in the Community which are engaged in the occupation of road transport operator. It shall also apply to undertakings which intend to engage in the occupation of road transport operator. References to undertakings engaged in the occupation of road transport operator shall, as appropriate, be considered to include a reference to undertakings intending to engage in such occupation.

(¹) OJ L 184, 17.7.1999, p. 23.

3. As regards the regions referred to in Article 299(2) of the Treaty, the Member States concerned may adapt the conditions to be complied with in order to pursue the occupation of road transport operator, in so far as operations are fully carried out in those regions by undertakings established there.

4. By way of derogation from paragraph 2, this Regulation shall, unless otherwise provided for in national law, not apply to:

- (a) undertakings engaged in the occupation of road haulage operator solely by means of motor vehicles or combinations of vehicles the permissible laden mass of which does not exceed 3,5 tonnes. Member States may, however, lower this limit for all or some categories of road transport operations;
- (b) undertakings engaged in road passenger transport services exclusively for non-commercial purposes or which have a main occupation other than that of road passenger transport operator;
- (c) undertakings engaged in the occupation of road transport operator solely by means of motor vehicles with a maximum authorised speed not exceeding 40 km/h.

5. Member States may exempt from the application of all or some of the provisions of this Regulation only those road transport operators engaged exclusively in national transport operations having only a minor impact on the transport market because of:

- (a) the nature of the goods carried; or
- (b) the short distances involved.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Regulation:

1. 'the occupation of road haulage operator' means the activity of any undertaking transporting goods for hire or reward by means either of motor vehicles or combinations of vehicles;
2. 'the occupation of road passenger transport operator' means the activity of any undertaking operating, by means of motor vehicles so constructed and equipped as to be suitable for carrying more than nine persons, including the driver, and intended for that purpose, passenger transport services for the public or for specific categories of users in return for payment by the person transported or by the transport organiser;
3. 'the occupation of road transport operator' means the occupation of road passenger transport operator or the occupation of road haulage operator;
4. 'undertaking' means any natural person, any legal person, whether profit-making or not, any association or group of persons without legal personality, whether profit-making or not, or any official body, whether having its own legal personality or being dependent upon an authority having such

personality, engaged in the transport of passengers, or any natural or legal person engaged in the transport of freight with a commercial purpose;

5. 'transport manager' means a natural person employed by an undertaking or, if that undertaking is a natural person, that person or, where provided for, another natural person designated by that undertaking by means of a contract, who effectively and continuously manages the transport activities of that undertaking;
6. 'authorisation to pursue the occupation of road transport operator' means an administrative decision which authorises an undertaking which satisfies the conditions laid down in this Regulation to pursue the occupation of road transport operator;
7. 'competent authority' means a national, regional or local authority in a Member State which, for the purpose of authorising the pursuit of the occupation of road transport operator, verifies whether an undertaking satisfies the conditions laid down in this Regulation, and which is empowered to grant, suspend or withdraw an authorisation to pursue the occupation of road transport operator;
8. 'Member State of establishment' means the Member State in which an undertaking is established, regardless of whether its transport manager originates from another country.

Article 3

Requirements for engagement in the occupation of road transport operator

1. Undertakings engaged in the occupation of road transport operator shall:
 - (a) have an effective and stable establishment in a Member State;
 - (b) be of good repute;
 - (c) have appropriate financial standing; and
 - (d) have the requisite professional competence.
2. Member States may decide to impose additional requirements, which shall be proportionate and non-discriminatory, to be satisfied by undertakings in order to engage in the occupation of road transport operator.

Article 4

Transport manager

1. An undertaking which engages in the occupation of road transport operator shall designate at least one natural person, the transport manager, who satisfies the requirements set out in Article 3(1)(b) and (d) and who:
 - (a) effectively and continuously manages the transport activities of the undertaking;

(b) has a genuine link to the undertaking, such as being an employee, director, owner or shareholder or administering it, or, if the undertaking is a natural person, is that person; and

(c) is resident in the Community.

2. If an undertaking does not satisfy the requirement of professional competence laid down in Article 3(1)(d), the competent authority may authorise it to engage in the occupation of road transport operator without a transport manager designated in accordance with paragraph 1 of this Article, provided that:

(a) the undertaking designates a natural person residing in the Community who satisfies the requirements laid down in Article 3(1)(b) and (d), and who is entitled under contract to carry out duties as transport manager on behalf of the undertaking;

(b) the contract linking the undertaking with the person referred to in point (a) specifies the tasks to be performed on an effective and continuous basis by that person, and indicates his or her responsibilities as transport manager. The tasks to be specified shall comprise, in particular, those relating to vehicle maintenance management, verification of transport contracts and documents, basic accounting, the assignment of loads or services to drivers and vehicles, and the verification of safety procedures;

(c) in his or her capacity as transport manager, the person referred to in point (a) may manage the transport activities of up to four different undertakings carried out with a combined maximum total fleet of 50 vehicles. Member States may decide to lower the number of undertakings and/or the size of the total fleet of vehicles which that person may manage; and

(d) the person referred to in point (a) performs the specified tasks solely in the interests of the undertaking and his or her responsibilities are exercised independently of any undertakings for which the undertaking carries out transport operations.

3. Member States may decide that a transport manager designated in accordance with paragraph 1 may not in addition be designated in accordance with paragraph 2, or may only be so designated in respect of a limited number of undertakings or a fleet of vehicles that is smaller than that referred to in paragraph 2(c).

4. The undertaking shall notify the competent authority of the transport manager or managers designated.

CHAPTER II

CONDITIONS TO BE MET TO SATISFY THE REQUIREMENTS LAID DOWN IN ARTICLE 3

Article 5

Conditions relating to the requirement of establishment

In order to satisfy the requirement laid down in Article 3(1)(a), an undertaking shall, in the Member State concerned:

(a) have an establishment situated in that Member State with premises in which it keeps its core business documents, in particular its accounting documents, personnel management documents, documents containing data relating to driving time and rest and any other document to which the competent authority must have access in order to verify compliance with the conditions laid down in this Regulation. Member States may require that establishments on their territory also have other documents available at their premises at any time;

(b) once an authorisation is granted, have at its disposal one or more vehicles which are registered or otherwise put into circulation in conformity with the legislation of that Member State, whether those vehicles are wholly owned or, for example, held under a hire-purchase agreement or a hire or leasing contract;

(c) conduct effectively and continuously with the necessary administrative equipment its operations concerning the vehicles mentioned in point (b) and with the appropriate technical equipment and facilities at an operating centre situated in that Member State.

Article 6

Conditions relating to the requirement of good repute

1. Subject to paragraph 2 of this Article, Member States shall determine the conditions to be met by undertakings and transport managers in order to satisfy the requirement of good repute laid down in Article 3(1)(b).

In determining whether an undertaking has satisfied that requirement, Member States shall consider the conduct of the undertaking, its transport managers and any other relevant person as may be determined by the Member State. Any reference in this Article to convictions, penalties or infringements shall include convictions, penalties or infringements of the undertaking itself, its transport managers and any other relevant person as may be determined by the Member State.

The conditions referred to in the first subparagraph shall include at least the following:

- (a) that there be no compelling grounds for doubting the good repute of the transport manager or the transport undertaking, such as convictions or penalties for any serious infringement of national rules in force in the fields of:
 - (i) commercial law;
 - (ii) insolvency law;
 - (iii) pay and employment conditions in the profession;
 - (iv) road traffic;
 - (v) professional liability;
 - (vi) trafficking in human beings or drugs; and
- (b) that the transport manager or the transport undertaking have not in one or more Member States been convicted of a serious criminal offence or incurred a penalty for a serious infringement of Community rules relating in particular to:
 - (i) the driving time and rest periods of drivers, working time and the installation and use of recording equipment;
 - (ii) the maximum weights and dimensions of commercial vehicles used in international traffic;
 - (iii) the initial qualification and continuous training of drivers;
 - (iv) the roadworthiness of commercial vehicles, including the compulsory technical inspection of motor vehicles;
 - (v) access to the market in international road haulage or, as appropriate, access to the market in road passenger transport;
 - (vi) safety in the carriage of dangerous goods by road;
 - (vii) the installation and use of speed-limiting devices in certain categories of vehicle;
 - (viii) driving licences;
 - (ix) admission to the occupation;
 - (x) animal transport.

2. For the purposes of point (b) of the third subparagraph of paragraph 1:

- (a) where the transport manager or the transport undertaking has in one or more Member States been convicted of a serious criminal offence or incurred a penalty for one of the most serious infringements of Community rules as set out in Annex IV, the competent authority of the Member State

of establishment shall carry out in an appropriate and timely manner a duly completed administrative procedure, which shall include, if appropriate, a check at the premises of the undertaking concerned.

The procedure shall determine whether, due to specific circumstances, the loss of good repute would constitute a disproportionate response in the individual case. Any such finding shall be duly reasoned and justified.

If the competent authority finds that the loss of good repute would constitute a disproportionate response, it may decide that good repute is unaffected. In such case, the reasons shall be recorded in the national register. The number of such decisions shall be indicated in the report referred to in Article 26(1).

If the competent authority does not find that the loss of good repute would constitute a disproportionate response, the conviction or penalty shall lead to the loss of good repute;

- (b) the Commission shall draw up a list of categories, types and degrees of seriousness of serious infringements of Community rules which, in addition to those set out in Annex IV, may lead to the loss of good repute. Member States shall take into account information on those infringements, including information received from other Member States, when setting the priorities for checks pursuant to Article 12(1).

Those measures, designed to amend non-essential elements of this Regulation by supplementing it and which relate to this list, shall be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny referred to in Article 25(3).

To this end, the Commission shall:

- (i) lay down the categories and types of infringement which are most frequently encountered;
- (ii) define the degree of seriousness of infringements according to their potential to create a risk of fatalities or serious injuries; and
- (iii) provide the frequency of occurrence beyond which repeated infringements shall be regarded as more serious, by taking into account the number of drivers used for the transport activities managed by the transport manager.

3. The requirement laid down in Article 3(1)(b) shall not be satisfied until a rehabilitation measure or any other measure having an equivalent effect has been taken pursuant to the relevant provisions of national law.

Article 7**Conditions relating to the requirement of financial standing**

1. In order to satisfy the requirement laid down in Article 3(1)(c), an undertaking shall at all times be able to meet its financial obligations in the course of the annual accounting year. To this end, the undertaking shall demonstrate, on the basis of annual accounts certified by an auditor or a duly accredited person, that, every year, it has at its disposal capital and reserves totalling at least EUR 9 000 when only one vehicle is used and EUR 5 000 for each additional vehicle used.

For the purposes of this Regulation, the value of the euro in the currencies of Member States which do not participate in the third stage of the economic and monetary union shall be fixed every year. The rates to be applied shall be those obtained on the first working day of October and published in the *Official Journal of the European Union*. They shall have effect from 1 January of the following calendar year.

The accounting items referred to in the first subparagraph shall be understood as those defined in Fourth Council Directive 78/660/EEC of 25 July 1978 based on Article 54(3)(g) of the Treaty on the annual accounts of certain types of companies ⁽¹⁾.

2. By way of derogation from paragraph 1, the competent authority may agree or require that an undertaking demonstrate its financial standing by means of a certificate such as a bank guarantee or an insurance, including a professional liability insurance from one or more banks or other financial institutions, including insurance companies, providing a joint and several guarantee for the undertaking in respect of the amounts specified in the first subparagraph of paragraph 1.

3. The annual accounts referred to in paragraph 1, and the guarantee referred to in paragraph 2, which are to be verified, are those of the economic entity established in the Member State in which an authorisation has been applied for and not those of any other entity established in any other Member State.

Article 8**Conditions relating to the requirement of professional competence**

1. In order to satisfy the requirement laid down in Article 3(1)(d), the person or persons concerned shall possess knowledge corresponding to the level provided for in Part I of Annex I in the subjects listed therein. That knowledge shall be demonstrated by means of a compulsory written examination which, if a Member State so decides, may be supplemented by an oral examination. Those examinations shall be organised in accordance with Part II of Annex I. To this end, Member States may decide to impose training prior to the examination.

2. The persons concerned shall sit the examination in the Member State in which they have their normal residence or the Member State in which they work.

'Normal residence' shall mean the place where a person usually lives, that is for at least 185 days in each calendar year, because of personal ties which show close links between that person and the place where he is living.

However, the normal residence of a person whose occupational ties are in a different place from his personal ties and who, consequently, lives in turn in different places situated in two or more Member States, shall be regarded as being in the place of his personal ties, provided that such person returns there regularly. This last condition shall not be required where the person is living in a Member State in order to carry out a task of a definite duration. Attendance at a university or school shall not imply transfer of normal residence.

3. Only the authorities or bodies duly authorised for this purpose by a Member State, in accordance with criteria defined by it, may organise and certify the written and oral examinations referred to in paragraph 1. Member States shall regularly verify that the conditions under which those authorities or bodies organise the examinations are in accordance with Annex I.

4. Member States may duly authorise, in accordance with criteria defined by them, bodies to provide applicants with high-quality training to prepare them for the examinations and transport managers with continuous training to update their knowledge if they wish to do so. Such Member States shall regularly verify that these bodies at all times fulfil the criteria on the basis of which they were authorised.

5. Member States may promote periodic training on the subjects listed in Annex I at 10-year intervals to ensure that transport managers are aware of developments in the sector.

6. Member States may require persons who possess a certificate of professional competence, but who have not managed a road haulage undertaking or a road passenger transport undertaking in the last 5 years, to undertake retraining in order to update their knowledge regarding the current developments of the legislation referred to in Part I of Annex I.

7. A Member State may exempt the holders of certain higher education qualifications or technical education qualifications issued in that Member State, specifically designated to this end and entailing knowledge of all the subjects listed in Annex I from the examination in the subjects covered by those qualifications. The exemption shall only apply to those sections of Part I of Annex I for which the qualification covers all subjects listed under the heading of each section.

A Member State may exempt from specified parts of the examinations holders of certificates of professional competence valid for national transport operations in that Member State.

⁽¹⁾ OJ L 222, 14.8.1978, p. 11.

8. A certificate issued by the authority or body referred to in paragraph 3 shall be produced as proof of professional competence. That certificate shall not be transferable to any other person. It shall be drawn up in accordance with the security features and the model certificate set out in Annexes II and III and shall bear the seal of the duly authorised authority or body which issued it.

9. The Commission shall adapt Annexes I, II and III to technical progress. Those measures, designed to amend non-essential elements of this Regulation, shall be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny referred to in Article 25(3).

10. The Commission shall encourage and facilitate the exchange of experience and information between Member States, or through any body it may designate, concerning training, examinations and authorisations.

Article 9

Exemption from examination

Member States may decide to exempt from the examinations referred to in Article 8(1) persons who provide proof that they have continuously managed a road haulage undertaking or a road passenger transport undertaking in one or more Member States for the period of 10 years before 4 December 2009.

CHAPTER III

AUTHORISATION AND MONITORING

Article 10

Competent authorities

1. Each Member State shall designate one or more competent authorities to ensure the correct implementation of this Regulation. Those competent authorities shall be empowered to:

- (a) examine applications made by undertakings;
- (b) grant authorisations to engage in the occupation of road transport operator, and suspend or withdraw such authorisations;
- (c) declare a natural person to be unfit to manage the transport activities of an undertaking in the capacity of transport manager;
- (d) carry out the requisite checks to verify whether an undertaking satisfies the requirements laid down in Article 3.

2. The competent authorities shall publish all the conditions laid down pursuant to this Regulation, any other national provisions, the procedures to be followed by interested applicants and the corresponding explanations.

Article 11

Examination and registration of applications

1. A transport undertaking which complies with the requirements laid down in Article 3 shall, upon application, be authorised to engage in the occupation of road transport operator. The competent authority shall ascertain that an undertaking which submits an application satisfies the requirements laid down in that Article.

2. The competent authority shall record in the national electronic register referred to in Article 16 the data relating to undertakings which it authorises and which are referred to in points (a) to (d) of the first subparagraph of Article 16(2).

3. The time limit for the examination of an application for authorisation by a competent authority shall be as short as possible and shall not exceed 3 months from the date on which the competent authority receives all documents necessary to assess the application. The competent authority may extend this time limit for one additional month in duly justified cases.

4. Until 31 December 2012, the competent authority shall verify, in case of any doubt when assessing the good repute of an undertaking, whether at the time of application the designated transport manager or managers are declared, in one of the Member States, unfit to manage the transport activities of an undertaking pursuant to Article 14.

From 1 January 2013, when assessing the good repute of an undertaking, the competent authority shall verify, by accessing the data referred to in point (f) of the first subparagraph of Article 16(2), either by direct secure access to the relevant part of the national registers or by request, whether at the time of the application the designated transport manager or managers are declared, in one of the Member States, unfit to manage the transport activities of an undertaking pursuant to Article 14.

Measures designed to amend non-essential elements of this Regulation and relating to a postponement for a maximum of 3 years of the dates referred to in this paragraph shall be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny referred to in Article 25(3).

5. Undertakings with an authorisation to engage in the occupation of road transport operator shall, within a period of 28 days or less, as determined by the Member State of establishment, notify the competent authority which granted the authorisation of any changes to the data referred to in paragraph 2.

Article 12

Checks

1. Competent authorities shall monitor whether undertakings which they have authorised to engage in the occupation of road transport operator continue to fulfil the requirements laid down in Article 3. To that end, Member States shall carry out checks targeting those undertakings which are classed as posing an increased risk. For that purpose, Member States shall extend the risk classification system established by them pursuant to Article 9 of Directive 2006/22/EC of the European Parliament and of the Council of 15 March 2006 on minimum conditions for the

implementation of Council Regulations (EEC) No 3820/85 and (EEC) No 3821/85 concerning social legislation relating to road transport activities (¹) to cover all infringements specified in Article 6 of this Regulation.

2. Until 31 December 2014, Member States shall carry out checks at least every 5 years to verify that undertakings fulfil the requirements laid down in Article 3.

Measures designed to amend non-essential elements of this Regulation and relating to a postponement of the date referred to in the first subparagraph shall be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny referred to in Article 25(3).

3. Member States shall carry out individual checks to verify whether an undertaking meets the conditions governing admission to the occupation of road transport operator whenever the Commission so requests in duly motivated cases. It shall inform the Commission of the results of such checks and of the measures taken if it is established that the undertaking no longer fulfils the requirements laid down in this Regulation.

Article 13

Procedure for the suspension and withdrawal of authorisations

1. Where a competent authority establishes that an undertaking runs the risk of no longer fulfilling the requirements laid down in Article 3, it shall notify the undertaking thereof. Where a competent authority establishes that one or more of those requirements is no longer satisfied, it may set one of the following time limits for the undertaking to rectify the situation:

- (a) a time limit not exceeding 6 months, which may be extended by 3 months in the event of the death or physical incapacity of the transport manager, for the recruitment of a replacement transport manager where the transport manager no longer satisfies the requirement as to good repute or professional competence;
- (b) a time limit not exceeding 6 months where the undertaking has to rectify the situation by demonstrating that it has an effective and stable establishment;
- (c) a time limit not exceeding 6 months where the requirement of financial standing is not satisfied, in order to demonstrate that that requirement will again be satisfied on a permanent basis.

2. The competent authority may require an undertaking whose authorisation has been suspended or withdrawn to ensure that its transport managers have passed the examinations referred to in Article 8(1) prior to any rehabilitation measure being taken.

3. If the competent authority establishes that the undertaking no longer satisfies one or more of the requirements laid down in Article 3, it shall suspend or withdraw the authorisation to engage in the occupation of road transport operator within the time limits referred to in paragraph 1 of this Article.

Article 14

Declaration of unfitness of the transport manager

1. Where a transport manager loses good repute in accordance with Article 6, the competent authority shall declare that transport manager unfit to manage the transport activities of an undertaking.

2. Unless and until a rehabilitation measure is taken in accordance with the relevant provisions of national law, the certificate of professional competence, referred to in Article 8(8), of the transport manager declared to be unfit, shall no longer be valid in any Member State.

Article 15

Decisions of the competent authorities and appeals

1. Negative decisions taken by the competent authorities of the Member States pursuant to this Regulation, including the rejection of an application, the suspension or withdrawal of an existing authorisation and a declaration of unfitness of a transport manager, shall state the reasons on which they are based.

Such decisions shall take account of available information concerning infringements committed by the undertaking or the transport manager which are such as to detract from the good repute of the undertaking and of any other information at the disposal of the competent authority. They shall specify the rehabilitation measures applicable in the event of the suspension of an authorisation or a declaration of unfitness.

2. Member States shall take steps to ensure that the undertakings and persons concerned have the possibility of appealing the decisions referred to in paragraph 1 to at least one independent and impartial body or a court of law.

CHAPTER IV

SIMPLIFICATION AND ADMINISTRATIVE COOPERATION

Article 16

National electronic registers

1. For the purposes of the implementation of this Regulation, and in particular Articles 11 to 14 and Article 26 thereof, each Member State shall keep a national electronic register of road transport undertakings which have been authorised by a competent authority designated by it to engage in the occupation of road transport operator. The data contained in that register shall be processed under the supervision of a public authority designated for that purpose. The relevant data contained in the national electronic register shall be accessible to all the competent authorities of the Member State in question.

By 31 December 2009, the Commission shall adopt a Decision on minimum requirements for the data to be entered in the national electronic register from the date of its setting-up in order to facilitate the future interconnection of registers. It may recommend the inclusion of the vehicle registration marks in addition to the data referred to in paragraph 2.

(¹) OJ L 102, 11.4.2006, p. 35.

2. National electronic registers shall contain at least the following data:

- (a) the name and legal form of the undertaking;
- (b) the address of its establishment;
- (c) the names of the transport managers designated to meet the conditions as to good repute and professional competence or, as appropriate, the name of a legal representative;
- (d) the type of authorisation, the number of vehicles it covers and, where appropriate, the serial number of the Community licence and of the certified copies;
- (e) the number, category and type of serious infringements, as referred to in Article 6(1)(b), which have resulted in a conviction or penalty during the last 2 years;
- (f) the name of any person declared to be unfit to manage the transport activities of an undertaking, as long as the good repute of that person has not been re-established pursuant to Article 6(3), and the rehabilitation measures applicable.

For the purposes of point (e), Member States may, until 31 December 2015, choose to include in the national electronic register only the most serious infringements set out in Annex IV.

Member States may choose to keep the data referred to in points (e) and (f) of the first subparagraph in separate registers. In such a case, the relevant data shall be available upon request or directly accessible to all the competent authorities of the Member State in question. The requested information shall be provided within 30 working days of receipt of the request. The data referred to in points (a) to (d) of the first subparagraph shall be publicly accessible, in accordance with the relevant provisions on personal data protection.

In any case, the data referred to in points (e) and (f) of the first subparagraph shall only be accessible to authorities other than the competent authorities where they are duly endowed with powers relating to supervision and the imposition of penalties in the road transport sector and their officials are sworn to, or otherwise are under a formal obligation of secrecy.

3. Data concerning an undertaking whose authorisation has been suspended or withdrawn shall remain in the national electronic register for 2 years from the expiry of the suspension or the withdrawal of the licence, and shall thereafter be immediately removed.

Data concerning any person declared to be unfit for the occupation of road transport operator shall remain in the national electronic register as long as the good repute of that person has not been re-established pursuant to Article 6(3). Where such a rehabilitation measure or any other measure having an equivalent effect is taken, the data shall be immediately removed.

The data referred to in the first and second subparagraphs shall specify the reasons for the suspension or withdrawal of the authorisation or the declaration of unfitness, as appropriate, and the corresponding duration.

4. Member States shall take all necessary measures to ensure that all the data contained in the national electronic register is kept up to date and is accurate, in particular the data referred to in points (e) and (f) of the first subparagraph of paragraph 2.

5. Without prejudice to paragraphs 1 and 2, Member States shall take all necessary measures to ensure that the national electronic registers are interconnected and accessible throughout the Community through the national contact points defined in Article 18. Accessibility through national contact points and interconnection shall be implemented by 31 December 2012 in such a way that a competent authority of any Member State is able to consult the national electronic register of any Member State.

6. Common rules concerning the implementation of paragraph 5, such as the format of the data exchanged, the technical procedures for electronic consultation of the national electronic registers of the other Member States and the promotion of the interoperability of these registers with other relevant databases, shall be adopted by the Commission in accordance with the advisory procedure referred to in Article 25(2) and for the first time before 31 December 2010. Those common rules shall determine which authority is responsible for access to data and further use and updating of data after access and, to this effect, shall include rules on data logging and data monitoring.

7. Measures designed to amend non-essential elements of this Regulation and relating to a postponement of the time limits referred to in paragraphs 1 and 5 shall be adopted in accordance with the regulatory procedure with scrutiny referred to in Article 25(3).

Article 17

Protection of personal data

With regard to the application of Directive 95/46/EC, Member States shall ensure in particular that:

- (a) all persons are informed when data relating to them is recorded or is planned to be forwarded to third parties. The information provided shall specify the identity of the authority responsible for processing the data, the type of data processed and the reasons for such action;
- (b) all persons have a right of access to data relating to them held by the authority responsible for processing those data. That right shall be exercisable without constraint, at reasonable intervals and without excessive delay or cost for the applicant;
- (c) all persons whose data are incomplete or inaccurate have the right to have those data rectified, erased or blocked;

- (d) all persons have the right to oppose, on compelling legitimate grounds, the processing of data relating to them. Where there is justified opposition, the processing may no longer involve those data;
- (e) undertakings comply, where applicable, with the relevant provisions on the protection of personal data.

Article 18

Administrative cooperation between Member States

1. Member States shall designate a national contact point responsible for the exchange of information with the other Member States with regard to the application of this Regulation. Member States shall forward to the Commission the names and addresses of their national contact points by 4 December 2011. The Commission shall draw up a list of all contact points and forward it to the Member States.

2. Member States which exchange information in the framework of this Regulation shall use the national contact points designated pursuant to paragraph 1.

3. Member States which exchange information on the infringements referred to in Article 6(2) or on transport managers declared to be unfit shall comply with the procedure and time limits referred to in Article 13(1) of Regulation (EC) No 1072/2009 or, as appropriate, Article 23(1) of Regulation (EC) No 1073/2009. A Member State which receives notification of a serious infringement which has resulted in a conviction or a penalty in another Member State shall record that infringement in its national electronic register.

CHAPTER V

MUTUAL RECOGNITION OF CERTIFICATES AND OTHER DOCUMENTS

Article 19

Certificates of good repute and equivalent documents

1. Without prejudice to Article 11(4), the Member State of establishment shall accept as sufficient proof of good repute for admission to the occupation of road transport operator the production of an extract from a judicial record or, failing that, an equivalent document issued by a competent judicial or administrative authority in the Member State where the transport manager or any other relevant person used to reside.

2. Where a Member State imposes on its own nationals certain conditions relating to good repute, and proof that these conditions are met cannot be provided by means of the document referred to in paragraph 1, that Member State shall accept as sufficient proof for nationals of other Member States a certificate issued by a competent judicial or administrative authority in the Member State(s) where the transport manager or any other relevant person used to reside stating that these conditions have been met. Such certificate shall relate to the specific information taken into consideration in the Member State of establishment.

3. If the document referred to in paragraph 1 or the certificate referred to in paragraph 2 has not been issued by the Member State(s) where the transport manager or any other relevant person used to reside, that document or certificate may be replaced by a declaration on oath or by a solemn declaration made by the transport manager or any other relevant person before a competent judicial or administrative authority or, where appropriate, before a notary in the Member State where the transport manager or any other relevant person used to reside. Such authority or notary shall issue a certificate authenticating the declaration on oath or the solemn declaration.

4. A document referred to in paragraph 1 and a certificate referred to in paragraph 2 shall not be accepted if produced more than 3 months after their date of issue. This condition shall also apply to a declaration made in accordance with paragraph 3.

Article 20

Certificates relating to financial standing

Where a Member State imposes on its nationals certain conditions relating to financial standing in addition to those set out in Article 7, that Member State shall accept as sufficient proof for nationals of other Member States a certificate issued by a competent authority in the Member State(s) where the transport manager or any other relevant person used to reside stating that these conditions have been met. Such certificate shall relate to the specific information taken into consideration in the new Member State of establishment.

Article 21

Certificates of professional competence

1. Member States shall recognise as sufficient proof of professional competence a certificate which complies with the model certificate set out in Annex III and which is issued by the authority or body duly authorised for that purpose.

2. A certificate issued before 4 December 2011 as proof of professional competence pursuant to the provisions in force until that date shall be deemed to be equivalent to a certificate which complies with the model certificate set out in Annex III and shall be recognised as proof of professional competence in all Member States. Member States may require that holders of certificates of professional competence valid only for national transport pass the examinations, or parts of the examinations, referred to in Article 8(1).

CHAPTER VI

FINAL PROVISIONS

Article 22

Penalties

1. Member States shall lay down the rules on penalties applicable to infringements of the provisions of this Regulation, and shall take all the measures necessary to ensure that they are implemented. The penalties provided for shall be effective, proportionate and dissuasive. Member States shall notify those provisions to the Commission by 4 December 2011 at the latest and shall notify it without delay of any subsequent amendment affecting them. Member States shall ensure that all such measures are applied without discrimination as to the nationality or place of establishment of the undertaking.

2. The penalties referred to in paragraph 1 shall include, in particular, suspension of the authorisation to engage in the occupation of road transport operator, withdrawal of such authorisation and a declaration of unfitness of the transport manager.

Article 23

Transitional provisions

Undertakings which before 4 December 2009 have an authorisation to engage in the occupation of road transport operator shall comply with the provisions of this Regulation by 4 December 2011.

Article 24

Mutual assistance

The competent authorities of the Member States shall cooperate closely and shall give each other mutual assistance for the purposes of applying this Regulation. They shall exchange information on convictions and penalties for any serious infringements, and other specific information liable to have consequences for the pursuit of the occupation of road transport operator, in compliance with the provisions applicable to the protection of personal data.

Article 25

Committee procedure

1. The Commission shall be assisted by the Committee set up by Article 18(1) of Council Regulation (EEC) No 3821/85 of 20 December 1985 on recording equipment in road transport (⁽¹⁾).

2. Where reference is made to this paragraph, Articles 3 and 7 of Decision 1999/468/EC shall apply, having regard to the provisions of Article 8 thereof.

3. Where reference is made to this paragraph, Article 5a(1) to (4) and Article 7 of Decision 1999/468/EC shall apply, having regard to the provisions of Article 8 thereof.

Article 26

Reporting

1. Every 2 years, Member States shall draw up a report on the activities of the competent authorities and shall forward it to the Commission. This report shall comprise:

- (a) an overview of the sector with regard to good repute, financial standing and professional competence;
- (b) the number of authorisations granted by year and by type, those suspended, those withdrawn, the number of declarations of unfitness and the reasons on which those decisions were based;
- (c) the number of certificates of professional competence issued each year;
- (d) core statistics relating to the national electronic registers and their use by the competent authorities; and
- (e) an overview of exchanges of information with other Member States pursuant to Article 18(2), including in particular the annual number of established infringements notified to other Member States and the replies received, as well as the annual number of requests and replies received pursuant to Article 18(3).

2. On the basis of the reports referred to in paragraph 1, the Commission shall, every 2 years, submit a report to the European Parliament and to the Council on the pursuit of the occupation of road transport operator. That report shall contain, in particular, an assessment of the operation of the exchange of information between Member States and a review of the functioning and data contained in the national electronic registers. It shall be published at the same time as the report referred to in Article 17 of Regulation (EC) No 561/2006 of the European Parliament and of the Council of 15 March 2006 on the harmonisation of certain social legislation relating to road transport (⁽²⁾).

(¹) OJ L 370, 31.12.1985, p. 8.

(²) OJ L 102, 11.4.2006, p. 1.

Article 27**List of competent authorities**

Each Member State shall forward to the Commission by 4 December 2011 a list of competent authorities which it has designated to authorise the pursuit of the occupation of road transport operator and a list of the authorised authorities or bodies responsible for organising the examinations referred to in Article 8(1) and issuing the certificates. A consolidated list of those authorities and bodies throughout the Community shall be published by the Commission in the *Official Journal of the European Union*.

Article 28**Communication of national measures**

Member States shall communicate to the Commission the text of the laws, regulations and administrative provisions which they adopt

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Strasbourg, 21 October 2009.

For the European Parliament
The President
J. BUZEK

For the Council
The President
C. MALMSTRÖM

in the field governed by this Regulation no later than 30 days after their date of adoption and for the first time by 4 December 2011.

Article 29**Repeal**

Directive 96/26/EC is hereby repealed.

Article 30**Entry into force**

This Regulation shall enter into force on the 20th day following its publication in the *Official Journal of the European Union*.

It shall apply with effect from 4 December 2011.

ANNEX I

I. LIST OF SUBJECTS REFERRED TO IN ARTICLE 8

The knowledge to be taken into consideration for the official recognition of professional competence by Member States must cover at least the subjects listed below for road haulage and road passenger transport respectively. In relation to these subjects, applicant road haulage and road passenger transport operators must have the levels of knowledge and practical aptitude necessary for the management of a transport undertaking.

The minimum level of knowledge, as indicated below, may not be below level 3 of the training-level structure laid down in the Annex to Council Decision 85/368/EEC (⁽¹⁾), namely the level of knowledge acquired during the course of compulsory education, which is supplemented either by vocational training and supplementary technical training or by secondary school or other technical training.

A. Civil law

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport:

1. be familiar with the main types of contract used in road transport and with the rights and obligations arising therefrom;
2. be capable of negotiating a legally valid transport contract, notably with regard to conditions of carriage;

in relation to road haulage:

3. be able to consider a claim by his principal regarding compensation for loss of or damage to goods during transportation or for their late delivery, and to understand how such a claim affects his contractual liability;
4. be familiar with the rules and obligations arising from the CMR Convention on the Contract for the International Carriage of Goods by Road;

in relation to road passenger transport:

5. be able to consider a claim by his principal regarding compensation for injury to passengers or damage to their baggage caused by an accident during transportation, or regarding compensation for delays, and to understand how such a claim affects his contractual liability.

B. Commercial law

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport:

1. be familiar with the conditions and formalities laid down for plying the trade, the general obligations incumbent upon transport operators (registration, record keeping, etc.) and the consequences of bankruptcy;
2. have appropriate knowledge of the various forms of commercial companies and the rules governing their constitution and operation.

C. Social law

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport, be familiar with the following:

1. the role and function of the various social institutions which are concerned with road transport (trade unions, works councils, shop stewards, labour inspectors, etc.);
2. the employers' social security obligations;

⁽¹⁾ Council Decision 85/368/EEC of 16 July 1985 on the comparability of vocational training qualifications between the Member States of the European Community (OJ L 199, 31.7.1985, p. 56).

3. the rules governing work contracts for the various categories of worker employed by road transport undertakings (form of the contracts, obligations of the parties, working conditions and working hours, paid leave, remuneration, breach of contract, etc.);
4. the rules applicable to driving time, rest periods and working time, and in particular the provisions of Regulation (EEC) No 3821/85, Regulation (EC) No 561/2006, Directive 2002/15/EC of the European Parliament and of the Council (⁽¹⁾) and Directive 2006/22/EC, and the practical measures for applying those provisions; and
5. the rules applicable to the initial qualification and continuous training of drivers, and in particular those deriving from Directive 2003/59/EC of the European Parliament and of the Council (⁽²⁾).

D. Fiscal law

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport, be familiar with the rules governing:

1. value added tax (VAT) on transport services;
2. motor-vehicle tax;
3. the taxes on certain road haulage vehicles and tolls and infrastructure user charges;
4. income tax.

E. Business and financial management of the undertaking

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport:

1. be familiar with the laws and practices regarding the use of cheques, bills of exchange, promissory notes, credit cards and other means or methods of payment;
2. be familiar with the various forms of credit (bank credit, documentary credit, guarantee deposits, mortgages, leasing, renting, factoring, etc.) and the charges and obligations arising therefrom;
3. know what a balance sheet is, how it is set out and how to interpret it;
4. be able to read and interpret a profit and loss account;
5. be able to assess the undertaking's profitability and financial position, in particular on the basis of financial ratios;
6. be able to prepare a budget;
7. be familiar with the cost elements of the undertaking (fixed costs, variable costs, working capital, depreciation, etc.), and be able to calculate costs per vehicle, per kilometre, per journey or per tonne;
8. be able to draw up an organisation chart relating to the undertaking's personnel as a whole and to organise work plans, etc.;
9. be familiar with the principles of marketing, publicity and public relations, including transport services, sales promotion and the preparation of customer files, etc.;
10. be familiar with the different types of insurance relating to road transport (liability, accidental injury/life insurance, non-life and luggage insurance) and the guarantees and obligations arising therefrom;
11. be familiar with the applications of electronic data transmission in road transport;

in relation to road haulage:

(¹) Directive 2002/15/EC of the European Parliament and of the Council of 11 March 2002 on the organisation of the working time of persons performing mobile road transport activities (OJ L 80, 23.3.2002, p. 35).

(²) Directive 2003/59/EC of the European Parliament and of the Council of 15 July 2003 on the initial qualification and periodic training of drivers of certain road vehicles for the carriage of goods or passengers (OJ L 226, 10.9.2003, p. 4).

12. be able to apply the rules governing the invoicing of road haulage services and know the meaning and implications of Incoterms;
13. be familiar with the different categories of transport auxiliaries, their role, their functions and, where appropriate, their status;
in relation to road passenger transport:
 14. be able to apply the rules governing fares and pricing in public and private passenger transport;
 15. be able to apply the rules governing the invoicing of road passenger transport services.

F. Access to the market

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport, be familiar with the following:

1. the occupational regulations governing road transport for hire or reward, industrial vehicle rental and subcontracting, and in particular the rules governing the official organisation of the occupation, admission to the occupation, authorisations for intra-Community and extra-Community road transport operations, inspections and penalties;
2. the rules for setting up a road transport undertaking;
3. the various documents required for operating road transport services and the introduction of checking procedures to ensure that the approved documents relating to each transport operation, and in particular those relating to the vehicle, the driver, the goods and luggage are kept both in the vehicle and on the premises of the undertaking;

in relation to road haulage:

4. the rules on the organisation of the market in road haulage services, as well as the rules on freight handling and logistics;
5. border formalities, the role and scope of T documents and TIR carnets, and the obligations and responsibilities arising from their use;

in relation to road passenger transport:

6. the rules on the organisation of the market in road passenger transport;
7. the rules for introducing road passenger transport services and the drawing up of transport plans.

G. Technical standards and technical aspects of operation

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport:

1. be familiar with the rules concerning the weights and dimensions of vehicles in the Member States and the procedures to be followed in the case of abnormal loads which constitute an exception to these rules;
2. be able to choose vehicles and their components (chassis, engine, transmission system, braking system, etc.) in accordance with the needs of the undertaking;
3. be familiar with the formalities relating to the type approval, registration and technical inspection of these vehicles;
4. understand what measures must be taken to reduce noise and to combat air pollution by motor vehicle exhaust emissions;
5. be able to draw up periodic maintenance plans for the vehicles and their equipment;

in relation to road haulage:

6. be familiar with the different types of cargo-handling and loading devices (tailboards, containers, pallets, etc.) and be able to introduce procedures and issue instructions for loading and unloading goods (load distribution, stacking, stowing, blocking and chocking, etc.);
7. be familiar with the various techniques of 'piggy-back' and roll-on roll-off combined transport;
8. be able to implement procedures to comply with the rules on the carriage of dangerous goods and waste, notably those arising from Directive 2008/68/EC ⁽¹⁾ and Regulation (EC) No 1013/2006 ⁽²⁾;
9. be able to implement procedures to comply with the rules on the carriage of perishable foodstuffs, notably those arising from the Agreement on the International Carriage of Perishable Foodstuffs and on the Special Equipment to be used for such Carriage (ATP);
10. be able to implement procedures to comply with the rules on the transport of live animals.

H. Road safety

The applicant must, in particular, in relation to road haulage and passenger transport:

1. know what qualifications are required for drivers (driving licence, medical certificates, certificates of fitness, etc.);
2. be able to take the necessary steps to ensure that drivers comply with the traffic rules, prohibitions and restrictions in force in different Member States (speed limits, priorities, waiting and parking restrictions, use of lights, road signs, etc.);
3. be able to draw up instructions for drivers to check their compliance with the safety requirements concerning the condition of the vehicles, their equipment and cargo, and concerning preventive measures to be taken;
4. be able to lay down procedures to be followed in the event of an accident and to implement appropriate procedures to prevent the recurrence of accidents or serious traffic offences;
5. be able to implement procedures to properly secure goods and be familiar with the corresponding techniques;

in relation to road passenger transport:

6. have elementary knowledge of the layout of the road network in the Member States.

II. ORGANISATION OF THE EXAMINATION

1. Member States will organise a compulsory written examination which they may supplement by an optional oral examination to establish whether applicant road transport operators have achieved the required level of knowledge in the subjects listed in Part I and in particular their capacity to use the instruments and techniques relating to those subjects and to fulfil the corresponding executive and coordination duties.

(a) The compulsory written examination will involve two tests, namely:

- (i) written questions consisting of either multiple choice questions (each with four possible answers), questions requiring direct answers or a combination of both systems;
- (ii) written exercises/case studies.

The minimum duration of each test will be two hours.

(b) Where an oral examination is organised, Member States may stipulate that participation is subject to the successful completion of the written examination.

⁽¹⁾ Directive 2008/68/EC of the European Parliament and of the Council of 24 September 2008 on the inland transport of dangerous goods (OJ L 260, 30.9.2008, p. 13).

⁽²⁾ Regulation (EC) No 1013/2006 of the European Parliament and of the Council of 14 June 2006 on shipments of waste (OJ L 190, 12.7.2006, p. 1).

2. Where Member States also organise an oral examination, they must provide, in respect of each of the three tests, for a weighting of marks of a minimum of 25 % and a maximum of 40 % of the total number of marks to be given.

Where Member States organise only a written examination, they must provide, in respect of each test, for a weighting of marks of a minimum of 40 % and a maximum of 60 % of the total number of marks to be given.

3. With regard to all the tests, applicants must obtain an average of at least 60 % of the total number of marks to be given, achieving in any given test not less than 50 % of the total number of marks possible. In one test only, a Member State may reduce that mark from 50 % to 40 %.
-

ANNEX II

Security features of the certificate of professional competence

The certificate must have at least two of the following security features:

- a hologram,
 - special fibres in the paper which become visible under UV light,
 - at least one microprint line (printing visible only with a magnifying glass and not reproduced by photocopying machines),
 - tactile characters, symbols or patterns,
 - double numbering: serial number and issue number,
 - a security design background with fine guilloche patterns and rainbow printing.
-

ANNEX III

Model of the certificate of professional competence**EUROPEAN COMMUNITY**(Colour Pantone stout fawn, format DIN A 4 cellulose paper 100 g/m² or more)

(Text in the official language(s) or one of the official languages of the Member State issuing the certificate)

Distinguishing sign of the Member State concerned ⁽¹⁾ Name of the authorised authority or body ⁽²⁾**CERTIFICATE OF PROFESSIONAL COMPETENCE IN ROAD HAULAGE/PASSENGER TRANSPORT ⁽³⁾**

No

We

hereby certify that ⁽⁴⁾

born on in

has successfully passed the tests for the examination (year:; session:) ⁽⁵⁾ necessary for the award of the certificate of professional competence in road haulage/pasenger transport ⁽³⁾ in accordance with Regulation (EC) No 1071/2009 of the European Parliament and of the Council of 21 October 2009 establishing common rules concerning the conditions to be complied with to pursue the occupation of road transport operator ⁽⁶⁾.

This certificate constitutes the sufficient proof of professional competence referred to in Article 21 of Regulation (EC) No 1071/2009.

Issued at on ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ The distinguishing signs of the Member States are: (B) Belgium, (BG) Bulgaria, (CZ) Czech Republic, (DK) Denmark, (D) Germany, (EST) Estonia, (IRL) Ireland, (GR) Greece, (E) Spain, (F) France, (I) Italy, (CY) Cyprus, (LV) Latvia, (LT) Lithuania, (L) Luxembourg, (H) Hungary, (M) Malta, (NL) Netherlands, (A) Austria, (PL) Poland, (P) Portugal, (RO) Romania, (SLO) Slovenia, (SK) Slovakia, (FIN) Finland, (S) Sweden, (UK) United Kingdom.

⁽²⁾ Authority or body designated in advance for this purpose by each Member State of the European Community to issue this certificate.

⁽³⁾ Delete as appropriate.

⁽⁴⁾ Surname and forename; place and date of birth.

⁽⁵⁾ Identification of the examination.

⁽⁶⁾ OJ L 300, 14.11.2009, p. 51

⁽⁷⁾ Seal and signature of the authorised authority or body issuing the certificate.

ANNEX IV

Most serious infringements for the purposes of Article 6(2)(a)

1. (a) Exceeding the maximum 6-day or fortnightly driving time limits by margins of 25 % or more.
 - (b) Exceeding, during a daily working period, the maximum daily driving time limit by a margin of 50 % or more without taking a break or without an uninterrupted rest period of at least 4,5 hours.
2. Not having a tachograph and/or speed limiter, or using a fraudulent device able to modify the records of the recording equipment and/or the speed limiter or falsifying record sheets or data downloaded from the tachograph and/or the driver card.
3. Driving without a valid roadworthiness certificate if such a document is required under Community law and/or driving with a very serious deficiency of, inter alia, the braking system, the steering linkages, the wheels/tyres, the suspension or chassis that would create such an immediate risk to road safety that it leads to a decision to immobilise the vehicle.
4. Transporting dangerous goods that are prohibited for transport or transporting such goods in a prohibited or non-approved means of containment or without identifying them on the vehicle as dangerous goods, thus endangering lives or the environment to such extent that it leads to a decision to immobilise the vehicle.
5. Carrying passengers or goods without holding a valid driving licence or carrying by an undertaking not holding a valid Community licence.
6. Driving with a driver card that has been falsified, or with a card of which the driver is not the holder, or which has been obtained on the basis of false declarations and/or forged documents.
7. Carrying goods exceeding the maximum permissible laden mass by 20 % or more for vehicles the permissible laden weight of which exceeds 12 tonnes, and by 25 % or more for vehicles the permissible laden weight of which does not exceed 12 tonnes.

32009R1071

14.11.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 300/51

UREDABA (EZ) br. 1071/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 21. listopada 2009.

o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (¹),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog nadzornika za zaštitu podataka (²),

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora (³),

budući da:

(1) Uspostava unutarnjeg tržišta u cestovnom prometu na kojem bi se primjenjivali pravični uvjeti tržišne utakmice, pretpostavlja ujednačenu primjenu zajedničkih pravila u pogledu pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika u teretnom ili putničkom prometu (dalje u tekstu: djelatnost cestovnog prijevoznika). Takva zajednička pravila doprinijet će postizanju više razine profesionalne ospobljenosti cestovnih prijevoznika, racionalizaciji tržišta i poboljšanju kakvoće usluga, što je u interesu cestovnih prijevoznika, njihovih stranaka i cijelog gospodarstva te većoj sigurnosti cestovnog prometa. Također će olakšati učinkovito ostvarivanje prava cestovnih prijevoznika na slobodu poslovni nastana.

(2) Direktivom Vijeća 96/26/EZ od 29. travnja 1996. o odobrenju za obavljanje djelatnosti prijevoznika u cestovnom prijevozu tereta i cestovnom prijevozu putnika i o međusobnom priznavanju diploma, svjedočžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama kako bi se tim prijevoznicima olakšalo ostvarivanje prava na

slobodu poslovnog nastana u domaćem i međunarodnom prometu (⁴) propisuju se minimalni uvjeti za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika i međusobno priznavanje u tu svrhu traženih isprava. Međutim, iskustvo, ocjene učinka i razne studije pokazale su da države članice tu Direktivu primjenjuju nedosljedno. Takve razlike imaju više negativnih posljedica, posebno iskrivljavanje tržišnog natjecanja i nedostatak tržišne transparentnosti i nejednakost razine praćenja, kao i rizik da poduzeća koja zapošljavaju osobe niskog stupnja stručne spreme budu nemarna u pogledu, ili manje poštuju, pravila o sigurnosti cestovnoga prometa i socijalne sigurnosti, što može naškoditi ugledu tog područja.

(3) Te posljedice tim su štetnije jer mogu prouzročiti smetnje u pravilnom funkciranju unutarnjeg tržišta cestovnog prijevoza budući da je tržište međunarodnog prijevoza robe i nekih poslova kabotaže dostupno poduzećima iz cijele Zajednice. Jedini uvjet koji ta poduzeća moraju ispuniti jest da imaju licenciju Zajednice koju mogu dobiti ako ispunе uvjete za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta (⁵) i Uredbom (EZ) br. 1073/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima (⁶).

(4) Stoga bi trebalo osvremeniti postojeća pravila o dozvoli za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika kako bi se osigurala jednolična i učinkovita primjena tih pravila. Budući da poštovanje tih pravila predstavlja glavni uvjet za pristup tržištu Zajednice i da su vrijedeći instrumenti Zajednice u području pristupa tržištu uredbe, čini se da je uredba najprimjereni instrument za uređenje postupka dobivanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika.

(5) Državama članicama bi se moralno omogućiti da u najudaljenijim regijama, navedenima u članku 299. stavku 2. Ugovora, zbog posebnih značajki i ograničenja tih regija, prilagode uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika. Međutim, poduzećima osnovanim u tim regijama, koja ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika samo kao posljedica takve

(¹) SL C 151, 17.6.2008., str. 16.

(²) SL C 14, 19.1.2008., str. 1.

(³) Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 1.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

(⁴) SL L 124, 23.5.1996., str. 1.

(⁵) SL L 300, 14.11.2009., str. 72.

(⁶) SL L 300, 14.11.2009., str. 88.

prilagodbe, ne bi smjela biti dodijeljena licencija Zajednice. Za poduzeća koja bi, zbog toga što ispunjavaju sve opće uvjete iz ove Uredbe, mogla obavljati djelatnost cestovnoga prijevoznika, prilagodba uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika ne bi smjela predstavljati prepreku prilikom obavljanja cestovnog prijevoza u najudaljenijim regijama.

- (6) Radi osiguranja pravične tržišne utakmice, zajednička pravila koja uređuju obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika trebala bi se primjenjivati u što širem opsegu na sva poduzeća. Međutim, u područje primjene ove Uredbe nije potrebno uključiti poduzeća koja obavljaju samo prijevoze s vrlo malim utjecajem na tržište prijevoznih usluga.
- (7) Država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi biti odgovorna za provjeru ispunjava li poduzeće, u svakom trenutku, uvjete propisane ovom uredbom kako bi nadležna tijela te države članice mogla, prema potrebi, odlučiti o privremenom ili trajnom oduzimanju dozvola na temelju kojih to poduzeće može poslovati na tržištu. Propisno ispunjavanje i pouzdani nadzor uvjeta za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika prepostavlja da poduzeća imaju stvaran i stabilan poslovni nastan.
- (8) Trebalo bi jasno utvrditi koje fizičke osobe ispunjavaju tražene uvjete u pogledu dobrog ugleda i stručne sposobnosti i o tome obavijestiti nadležna tijela. Takve osobe (dalje u tekstu: upravitelji prijevoza) trebale bi imati boravište u državi članici i stvarno i stalno upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća za cestovni prijevoz. Stoga bi trebalo točno navesti pod kojim se uvjetima smatra da osoba stvarno i stalno upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća.
- (9) Dobar ugled upravitelja prijevoza prepostavlja nekažnjanost za teže kazneno djelo ili za ozbiljnu povredu, posebno pravila Zajednice koja se odnose na cestovni prijevoz. Osuda ili kazna izrečena upravitelju prijevoza ili poduzeću za cestovni prijevoz u jednoj ili više država članica za najteže povrede pravila Zajednice trebala bi imati za posljedicu gubitak dobrog ugleda ako nadležno tijelo utvrdi da je njegovoj konačnoj odluci prethodio propisno okončan i dokumentiran istražni postupak u kojem su se poštovala osnovna postupovna prava i da su se poštovala odgovarajuća prava na žalbu.
- (10) Poduzeća za cestovni prijevoz moraju imati minimalnu finansijsku sposobnost osigurati propisno osnivanje i dobro upravljanje poduzećem. Bankovno jamstvo ili osiguranje od profesionalne odgovornosti može predstavljati jednostavan i troškovno učinkovit način prikazivanja finansijskog stanja poduzeća.
- (11) Visoka razine profesionalne sposobnosti trebala bi povećati društvenogospodarsku učinkovitost područja cestovnog prijevoza. Stoga je potrebno da kandidati za

mjesto upravitelja prijevoza posjeduju visoku razinu stručnog znanja. Kako bi se osigurala veća ujednačenost ispita i potaknula visoka kvaliteta obuke, državama članicama potrebno je osigurati da na temelju kriterija koje same definiraju mogu akreditirati centre za provjeru znanja i provedbu obuke. Upravitelji prijevoza moraju posjedovati potrebno znanje za upravljanje kako domaćim, tako i međunarodnim prijevozom. Popis stručnih područja koja treba poznavati kako bi se dobila potvrda o stručnoj sposobnosti te postupci za organizaciju ispita mogu se mijenjati usporedno s tehničkim napretkom, pa bi stoga trebalo predvidjeti njihovo ažuriranje. Državama članicama trebalo bi omogućiti da iz ispita izuzmu osobe koje mogu podastrijeti dokaz o određenom neprekinutom iskustvu u upravljanju poslovima prijevoza.

- (12) Pravična tržišna utakmica i cestovni prijevoz u cijelosti uskladen s pravilima zahtijevaju jednaku razinu nadzora od strane država članica. Nadležna tijela odgovorna za nadzor poduzeća i valjanost njihovih dozvola imaju u tom pogledu ključnu ulogu pa je, stoga, potrebno osigurati, prema potrebi, poduzimanje mjera od strane tih tijela, posebno u najtežim slučajevima, kao što su privremeno ili trajno oduzimanje dozvola ili proglašenje neprikladnim upravitelje prijevoza koji su opetovano postupili s nepažnjom ili su djelovali sa zlom namjerom. Tome mora prethoditi odgovarajuće razmatranje mjere s obzirom na načelo proporcionalnosti. Međutim, prije nego što mu se izreknu takve kazne, poduzeće bi trebalo prethodno upozoriti i dati mu razuman rok da ispravi situaciju u kojoj se našao.

- (13) Bolje organizirana administrativna suradnja među državama članicama poboljšala bi učinkovitost nadzora nad poduzećima koja posluju u više država članica i smanjila upravne troškove u budućnosti. Elektronički upisnici poduzeća, koji su međusobno povezani u Zajednici i koji su u skladu s pravilima Zajednice o sigurnosti osobnih podataka, olakšali bi takvu suradnju i smanjili troškove u vezi s nadzorom i poduzeća i uprava. Nacionalni upisnici već postoje u nekoliko država članica. Također, već postoji i infrastruktura namijenjena jačanju međupovezanosti među državama članicama. Stoga bi sustavnije korištenje elektroničkih registara značajno doprinijelo smanjenju upravnih troškova pregleda i poboljšanju njihove učinkovitosti.

- (14) Neki podaci iz nacionalnih elektroničkih registara, vezani uz povrede i sankcije su osobni. Stoga bi države članice trebale poduzeti mjere potrebne za osiguranje uskladjenosti s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka⁽¹⁾, posebno u pogledu nadzora nad obradom osobnih podataka od strane tijela javne vlasti, prava osoba na koje se ti podaci odnose na informiranosti, njihova prava na pristup podacima i njihova prava na prigovor. U smislu ove Uredbe

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

- čini se potrebnim podatke takve vrste pohraniti na rok od barem dvije godine kako bi se onemogućilo da izuzeta poduzeća prenesu sjedište u druge države članice.
- (15) Kako bi se poboljšala transparentnost te kako bi stranke prijevoznika mogle provjeriti ima li to poduzeće odgovarajuće dozvole, određeni podaci iz nacionalnog elektroničkog registra trebali bi biti javno dostupni, ako je to u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti podataka.
- (16) Međusobna povezanost nacionalnih elektroničkih registara ključna je za brzu i učinkovitu razmjenu podataka među državama članicama te kao mjera osiguranja da cestovni prijevoznici ne dodu u kušnju počiniti teške povrede ili da se ne izlože riziku da počine teške povrede, u državi članici koja nije država članica u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan. Takva međupovezanost podrazumijeva zajedničku definiciju točnog formata podataka za razmjenu kao i tehničkih postupaka razmjene tih podataka.
- (17) Kako bi se osigurala učinkovita razmjena podataka među državama članicama, trebalo bi odrediti nacionalne kontaktne točke i određene zajedničke postupke, kao minimalne, u pogledu rokova i naravi podataka koje treba proslijediti.
- (18) Kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, kao dovoljan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika u državi članici poslovnog nastana trebalo bi prihvati predloženje odgovarajućih dokumenata izdanih od strane nadležnog tijela države članice u kojoj je cestovni prijevoznik imao boravište, pod uvjetom da dotične osobe nisu bile proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti u drugim državama članicama.
- (19) Što se tiče stručne osposobljenosti, kako bi se olakšalo ostvarivanje prava na poslovni nastan, država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan trebala bi jedinstven obrazac potvrde izdane u skladu s ovom Uredbom priznati kao dovoljan dokaz.
- (20) Na razini Zajednice potrebno je bolje pratiti primjenu ove Uredbe. To prepostavlja slanje redovitih izvješća Komisiji, sastavljenih na temelju nacionalnih registara, o dobrom ugledu, finansijskom položaju i stručnoj osposobljenosti poduzeća iz područja cestovnog prijevoza.
- (21) Država članice trebale bi odrediti sankcije za povrede ove Uredbe. Takve bi sankcije trebale biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.
- (22) Budući da cilj ove Uredbe, a to je modernizacija pravila koja uređuju pristup djelatnosti cestovnoga prijevoznika

radi osiguranja ujednačenje i učinkovitije primjene tih pravila u državama članicama, ne mogu dostatno ostvariti države članice nego ih se, zbog opsega i učinaka predložene mjeru, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjeru u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje navedenog cilja.

- (23) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (24) Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za sastavljanje popisa kategorija, vrsta i stupnjeva težine povreda radi kojih cestovni prijevoznici gube dobar ugled, za prilagodbu tehničkom napretku priloga I., II. i III. ovoj Uredbi, o znanjima koja države članice moraju uzeti u obzir prilikom priznavanja stručne osposobljenosti i o uzorku potvrde o stručnoj osposobljenosti, kao i za sastavljanje popisa povreda koje, osim onih navedenih u prilogu IV. ovoj Uredbi, mogu prouzročiti gubitak dobrog ugleda. Budući da je riječ o mjerama općeg opsega, namijenjeni izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, između ostalog njezinim nadopunjavanjem novim elementima koji nisu ključni, moraju se usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (25) Direktivu 96/26/EZ potrebno je staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

- Ovom se Uredbom uređuje pristup djelatnosti cestovnog prijevoza i obavljanje te djelatnosti.
- Ova se Uredba primjenjuje na sva poduzeća s poslovnim nastanom u Zajednici koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika. Također se primjenjuje na poduzeća koja namjeravaju obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika. Smatra se da se pozivanja na poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnoga prijevoznika odnose, prema potrebi, i na poduzeća koja namjeravaju obavljati takvu djelatnost.

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

3. Što se tiče regija iz članka 299. stavka 2. Ugovora, dotične države članice mogu prilagoditi uvjete koji se trebaju ispuniti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, ako prijevoz u tim regijama u cijelosti obavljaju poduzeća ustanovljena u tim regijama.

4. Odstupajući od stavka 2., osim ako nacionalnim pravnim propisima drukčije nije određeno, ova Uredba se ne primjenjuje na:

- (a) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu isključivo motornim vozilima ili kombinacijom vozila, pri čemu najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 3,5 tone. Međutim, države članice mogu sniziti taj prag za sve ili neke kategorije cestovnog prijevoza;
- (b) poduzeća koja pružaju usluge cestovnog prijevoza u putničkom prometu isključivo u nekomercijalne svrhe, odnosno čija glavna djelatnost nije cestovni prijevoz putnika;
- (c) poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika isključivo motornim vozilima čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 40 km/h.

5. Države članice mogu iz primjene svih ili nekih odredaba ove Uredbe izuzeti samo one cestovne prijevoznike koji obavljaju djelatnost isključivo u domaćem prometu i koji na prometnom tržištu ostvaruju tek manji utjecaj zbog:

- (a) naravi robe koja se prevozi; ili
- (b) kratkih udaljenosti prijevoza.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Uredbe:

1. „djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima ili kombinacijom vozila prevozi robu za posebni prijevoz;
2. „djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu” znači djelatnost svakog poduzeća koje motornim vozilima, konstruiranim i opremljenima tako da su prikladna za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, i namijenjena za tu svrhu, pruža usluge prijevoza u putničkom prometu za javnost ili za određene kategorije korisnika, za naknadu koju plaća osoba koja koristi prijevoz ili organizator prijevoza;
3. „djelatnost cestovnog prijevoznika” znači djelatnost cestovnog prijevoznika u putničkom prometu ili djelatnost cestovnog prijevoznika u teretnom prometu;
4. „poduzeće” znači svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, svako udruženje

ili skupinu osoba bez pravne osobnosti, bez obzira posluje li s ciljem ostvarivanja dobiti ili ne, ili svako službeno tijelo, bez obzira je li ono pravna osoba ili ovisi o tijelu koje je pravna osoba, koje obavlja djelatnost putničkog prijevoza, odnosno svaka fizička ili pravna osoba koja prevozi teret u komercijalne svrhe;

5. „upravitelj prijevoza” znači fizička osoba zaposlena u poduzeću ili, ako je poduzeće fizička osoba, tu osobu ili, ako je tako predviđeno, drugu fizičku osobu koju je to poduzeće imenovalo u ugovoru, koja stvarno ili trajno upravlja prijevoznom djelatnošću tog poduzeća;
6. „dozvola za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika” znači upravna odluka kojom se poduzeće koje ispunjava uvjete propisane ovom uredbom ovlašćuje za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;
7. „nadležno tijelo” znači tijelo u državi članici na nacionalnoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, koje u svrhu izdavanja dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, provjerava ispunjava li poduzeće uvjete propisane ovom Uredbom te koje izdaje i privremeno ili trajno oduzima dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika;
8. „država članica poslovog nastana” znači država članica u kojoj poduzeće ima poslovni nastan, bez obzira iz koje države potječe upravitelj prijevoza.

Članak 3.

Zahtjevi za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika

1. Poduzeća koja obavljaju djelatnost cestovnog prijevoznika imaju:

 - (a) stvarni i stabilni poslovni nastan u jednoj od država članica;
 - (b) dobar ugled;
 - (c) odgovarajući finansijski položaj; i
 - (d) potrebnu stručnu osposobljenost.

2. Države članice mogu odlučiti propisati dodatne razmjerne i nediskriminirajuće zahtjeve za poduzeća koja žele obavljati djelatnost cestovnog prijevoznika.

Članak 4.

Upravitelj prijevoza

1. Poduzeće koje obavlja djelatnost cestovnog prijevoznika za upravitelja prijevoza imenuje barem jednu fizičku osobu koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), kao i sljedeće uvjete:

 - (a) stvarno i kontinuirano upravlja prijevoznom djelatnošću poduzeća;

(b) stvarno je povezan s poduzećem, na primjer, njegov je zaposlenik, direktor, vlasnik ili dioničar ili njime upravlja ili, ako je poduzeće fizička osoba, ta je osoba; i

(c) ima boravište u Zajednici.

2. Ako poduzeće ne ispunjava zahtjev u pogledu stručne osposobljenosti, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), nadležno tijelo može ga ovlastiti za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika bez upravitelja prijevoza imenovanoga u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pod uvjetom da:

(a) poduzeće imenuje fizičku osobu koja ima boravište u Zajednici i koja ispunjava zahtjeve iz članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d), i koja je ugovorom ovlaštena obavljati zadatke upravitelja prijevoza u ime poduzeća;

(b) su u ugovoru koji je poduzeće sklopilo s osobom iz točke (a), točno utvrđeni zadaci koje ta osoba mora učinkovito i kontinuirano obavljati te su navedene njezine odgovornosti kao upravitelja prijevoza. Zadaci koje treba točno utvrditi obuhvaćaju, prije svega, zadatke koji se odnose na upravljanje servisiranjem i održavanjem vozila, provjeru ugovora i dokumenata o prijevozu, osnovno računovodstvo, raspodjelu tereta ili usluga vozačima i vozilima te provjeru sigurnosnih postupaka;

(c) osoba iz točke (a) može, kao upravitelj prijevoza, upravljati poslovima prijevoza najviše četiri različita poduzeća, koji poslovi se obavljaju s najvećim ukupnim voznim parkom svih poduzeća zajedno od 50 vozila. Države članice mogu odlučiti smanjiti broj poduzeća i/ili veličinu ukupnog vozognog parka vozila kojim ta osoba upravlja; i

(d) osoba iz točke (a) obavlja utvrđene zadatke isključivo u interesu poduzeća, a svoje odgovornosti izvršava neovisno o bilo kojem poduzeću za koje to poduzeće obavlja prijevoz.

3. Države članice mogu odlučiti da upravitelj prijevoza imenovan u skladu sa stavkom 1. ne može biti imenovan i u skladu sa stavkom 2. ili da može biti tako imenovan samo u pogledu ograničenog broja poduzeća ili vozognog parka vozila koji je manji od onoga iz stavka 2. točke (c).

4. Poduzeća obavješćuju nadležno tijelo o imenovanom upravitelju prijevoza, odnosno imenovanim upraviteljima prijevoza.

POGLAVLJE II.

UVJETI KOJE TREBA ISPUNITI DA BI SE ZADOVOLJIO ZAHTJEV IZ ČLANKA 3.

Članak 5.

Uvjeti u vezi sa zahtjevom u pogledu poslovnog nastana

Kako bi se ispunili zahtjevi iz članka 3. stavka 1. točke (a), poduzeće, u dotičnoj državi članici:

(a) ima poslovni nastan u toj državi članici, zajedno s prostorijama u kojima čuva svoju temelju poslovnu dokumentaciju, posebno računovodstvenu dokumentaciju, kadrovsu dokumentaciju, dokumentaciju koja sadrži podatke o trajanju vožnje i odmora te bilo koji drugi dokument koji mora biti dostupan nadležnom tijelu kako bi ono moglo provjeriti jesu li uvjeti propisani ovom uredbom ispunjeni. Države članice mogu zahtijevati da poduzeća s poslovnim nastanom na njihovom državnom području moraju u svakom trenutku u svojim prostorijama učiniti dostupnim i druge dokumente;

(b) jednom kada je dozvola izdana, ima na raspolaganju jedno vozilo, odnosno više vozila, registriranih ili na neki drugi način stavljenih u promet u skladu s pravnim propisima te države članice, bez obzira je li to poduzeće jedini vlasnik vozila ili njima raspolaže na temelju, na primjer, ugovora o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene, ugovora o zakupu ili ugovora o leasingu;

(c) stvarno i kontinuirano obavlja svoje poslove u vezi s vozilima iz točke (b), raspolažeći potrebnom administrativnom opremom, kao i odgovarajućom tehničkom opremom i uređajima, u poslovnom centru u toj državi članici.

Članak 6.

Uvjeti koji se odnose na zahtjeve o dobrom ugledu

1. Pod uvjetima iz stavka 2. ovog članka, države članice određuju uvjete koje poduzeća i upravitelji prijevoza moraju ispuniti kako bi zadovoljili kriterij dobrog ugleda, propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (b).

Prilikom utvrđivanja je li poduzeće ispunilo taj uvjet, države članice razmatraju ponašanje poduzeća, njegovih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju država članica odredi. Svako pozivanje u ovomu članku na osude, kazne ili prekršaje uključuje i osude, kazne ili prekršaje samog poduzeća, njezinih upravitelja prijevoza i svake druge relevantne osobe koju odredi država članica.

Uvjeti iz prvog podstavka uključuju barem sljedeće:

- (a) ne postoji nikakav ozbiljan razlog koji bi pobudio sumnju u dobar ugled upravitelja prijevoza ili prijevoznika, kao na primjer, osude ili kazne za bilo kakve teške povrede nacionalnih pravila koja su na snazi u sljedećim područjima:
 - i. trgovacko pravo;
 - ii. stečajno pravo;
 - iii. uvjeti plaćanja i zapošljavanja u toj profesiji;
 - iv. cestovni promet;
 - v. profesionalna odgovornost;
 - vi. trgovina ljudima ili opojnim sredstvima; i
- (b) upravitelj prijevoza ili prijevozno poduzeće nisu bili osuđeni za teško kazneno djelo, odnosno nije im bila izrečena kazna za tešku povrodu pravila Zajednice u jednoj državi članici ili više njih, posebno u pogledu:
 - i. trajanja vožnje i odmora vozača, radnog vremena te ugradnje i korištenja nadzornih uređaja;
 - ii. najvećih dopuštenih težina i dimenzija gospodarskih vozila u međunarodnom prometu;
 - iii. početnih kvalifikacija i kontinuirane obuke vozača;
 - iv. tehničke ispravnosti gospodarskih vozila, uključujući obvezatni tehnički pregled motornih vozila;
 - v. pristupa tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza robe ili, prema potrebi, u pogledu pristupa tržištu cestovnog putničkog prijevoza;
 - vi. sigurnosti cestovnog prijevoza opasnog tereta;
 - vii. ugradnje i korištenja uređaja za ograničenje brzine u određenim kategorijama vozila;
 - viii. vozačkih dozvola;
 - ix. dozvola za obavljanje djelatnosti;
 - x. prijevoza životinja.

2. U smislu stavka 1. trećeg podstavka točke (b):

- (a) ako je upravitelju prijevoza ili prijevoznom poduzeću u jednoj državi članici ili više njih bila izrečena osuđujuća presuda za teško kazneno djelo ili dosuđena kazna za neku od najtežih povreda pravila Zajednice, navedenih u

prilogu IV., nadležno tijelo države članice poslovnog nastana dužno je na odgovarajući način i pravovremeno započeti te propisno zaključiti upravni postupak, prema potrebi zajedno s pregledom prostorija dotičnog poduzeća.

U postupku se utvrđuje bi li u konkretnom slučaju, uzimajući u obzir posebne okolnosti, gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru. Svaki takav zaključak mora biti propisno obrazložen i opravdan.

Ako utvrdi da bi gubitak dobrog ugleda predstavljao nerazmjernu mjeru, nadležno tijelo može odlučiti da dobar ugled nije doveden u pitanje. U takvom slučaju, razlozi se unose u nacionalni registar. Broj takvih odluka navodi se u izvješću iz članka 26. stavka 1.

Ako nadležno tijelo utvrdi da gubitak dobrog ugleda ne bi predstavljao nerazmjernu mjeru, posljedica osuđujuće presude ili kazne je gubitak dobrog ugleda.

- (b) Komisija sastavlja popis kategorija, vrsta i stupnjeva težine teških povreda pravila Zajednice koje, osim onih iz Priloga IV., mogu dovesti do gubitka dobrog ugleda. Prilikom određivanja prioriteta za preglede na temelju članka 12. stavka 1., države članice dužne su uzeti u obzir podatke o tim povredama, uključujući podatke koje su im proslijedile druge države članice.

Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim nadopunjavanjem, koje se odnose na taj popis, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

U tu svrhu Komisija:

- i. propisuje kategorije i vrste povreda koje se najčešće susreću;
- ii. definira stupanj težine povreda s obzirom na opasnost da prouzroče smrtne ili teške povrede; i
- iii. određuje koliko puta se povreda mora ponoviti da bi se smatrala težom povredom, uzimajući u obzir broj vozača u okviru prijevozne djelatnosti kojom upravlja upravitelj prijevoza.

- 3. Zahtjev iz članka 3. stavka 1. točke (b) ostaje neispunjeno sve dok se, na temelju relevantnih odredaba nacionalnog prava, ne doneše rehabilitirajuća ili bilo koja druga mjera istovrijednog učinka.

Članak 7.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o financijskom položaju

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (c), poduzeće mora u svakom trenutku tijekom poslovne godine biti sposobno ispuniti svoje financijske obveze. U tu svrhu, poduzeće mora na temelju godišnjih financijskih izvještaja potvrđenih od strane revizora ili propisno ovlaštene osobe pokazati da svake godine ima na raspolaganju kapital i pričuve u ukupnom iznosu od barem 9 000 EUR, ako se koristi samo jedno vozilo, i 5 000 EUR za svako dodatno vozilo koje se koristi.

U smislu ove Uredbe, vrijednost eura u nacionalnim valutama država članica koje ne sudjeluju u trećem stadiju ekonomske i monetarne unije određuje se svake godine. Primjenjuju se tečajevi utvrđeni prvog radnog dana mjeseca listopada i objavljeni u *Službenom listu Europske unije*. Navedeni tečajevi počinju vrijediti od 1. siječnja sljedeće kalendarske godine.

Računovodstvene stavke iz prvoga podstavka jednake su stavkama definiranim u Četvrtoj direktivi Vijeća 78/660/EEZ od 25. srpnja 1978. na temelju članka 54. stavka 3. točke (g) Ugovora o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava⁽¹⁾.

2. Odstupajući od odredaba stavka 1., nadležno tijelo može dopustiti ili zahtijevati da poduzeće svoje financijsko stanje dokaže potvrdom, na primjer bankovnom garancijom ili osiguranjem, uključujući osiguranje profesionalne odgovornosti, jedne ili više banaka ili drugih financijskih institucija, uključujući osiguravajućih društava, koja se odnosi na solidarno jamstvo poduzeća u pogledu iznosa navedenih u prvom podstavku stavka 1.

3. Godišnji financijski izvještaji iz stavka 1. i garancija iz stavka 2., koje treba provjeriti, jesu godišnji financijski izvještaji i garancija gospodarskoga subjekta sa sjedištem na području države članice u kojoj se podnosi zahtjev za izdavanje dozvole, a ne nekog drugoga gospodarskog subjekta sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.

Članak 8.

Uvjeti koji se odnose na zahtjev o stručnoj osposobljenosti

1. Kako bi se ispunio zahtjev propisan člankom 3. stavkom 1. točkom (d), dotična osoba ili dotične osobe moraju imati znanja koje odgovaraju stupnju predviđenom u Prilogu 1. dijelu 1., iz tamo nabrojenih stručnih područja. To znanje dokazuje se obveznim pisanim ispitom koji se, ako država članica tako odluči, može dopuniti usmenim ispitom. Ti se ispiti organiziraju u skladu s Prilogom I. dijelom II. U tu svrhu, države članice mogu odlučiti da je prije ispita potrebno obaviti obuku.

⁽¹⁾ SL L 222, 14.8.1978., str. 11.

2. Dotične osobe polažu ispit u državi članici u kojoj imaju uobičajeno boravište ili u državi članici u kojoj rade.

„Uobičajeno boravište“ znači mjesto u kojem osoba obično živi, to jest barem 185 dana u svakoj kalendarskoj godini, zbog osobnih veza iz kojih je razvidna tjesna povezanost te osobe s mjestom gdje živi.

Međutim, uobičajenim boravištem osobe koja je profesionalno vezana za mjesto različito od onoga uz koje je osobno vezana i koja, stoga, naizmjence živi u različitim mjestima koja se nalaze u dvije države članice ili više njih, smatra se mjesto osobnih veza osobe ako se ta osoba tamo redovito vraća. Ovaj potonji uvjet nije potrebno ispuniti ako osoba živi u državi članici radi obavljanja vremenski ograničenog zadatka. Pohađanje sveučilišta ili škole ne podrazumijeva prijenos uobičajenog boravišta.

3. Pismene i usmene ispite iz stavka 1. mogu organizirati ili potvrditi samo tijela koja je u tu svrhu država članica propisno ovlastila u skladu s kriterijima koje je sama definirala. Države članice redovito provjeravaju jesu li uvjeti pod kojima ta tijela organiziraju ispite u skladu s Prilogom I.

4. Države članice mogu, u skladu s kriterijima koje same definiraju, propisno ovlastiti tijela koja su za to sposobna da ponude kandidatima visokokvalitetnu obuku kako bi se kandidati mogli pripremiti za ispite, a upraviteljima prijevoza koji to žele stalnu obuku kako bi mogli osvremeniti svoja znanja. Države članice redovito provjeravaju ispunjavaju li ta tijela u svakom trenutku kriterije na temelju kojih su bila ovlaštena.

5. Države članice mogu promicati redovitu obuku iz stručnih područja nabrojenih u Prilogu I. svakih 10 godina kako bi osigurale da su upravitelji prijevoza upoznati s razvojem u tom području.

6. Države članice mogu od imatelja potvrda o stručnoj osposobljenosti, koji u zadnjih pet godina nisu upravljali poduzećem za cestovni prijevoz ili poduzećem za putnički promet, zahtijevati da pohađaju ponovnu obuku kako bi obnovili svoja znanja o novinama u zakonodavstvu iz Priloga I. dijela I.

7. Država članica može pojedince koji su stekli određene visokoškolske kvalifikacije ili kvalifikacije tehničkog usmjerenja, izdane u toj državi članici, posebno izdane u tu svrhu i koje dokazuju znanje iz svih stručnih područja navedenih u popisu iz priloga I., oslobođiti od obveze polaganja ispita iz stručnih područja obuhvaćenih tim kvalifikacijama. Ovo izuzeće primjenjuje se samo na one odjeljke Priloga I. dijela I. kojih kvalifikacije obuhvaćaju sva stručna područja nabrojena u naslovu svakog odjeljka.

Država članica može iz određenih dijelova ispita izuzeti imatelje potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza u toj državi članici.

8. Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti potrebno je predočiti potvrdu koju je izdalo tijelo iz stavka 3. Ta potvrda nije prenosiva na drugu osobu. Sastavlja se u skladu sa sigurnosnim značajkama i uzorkom potvrde iz priloga II. i III. te nosi žig propisno ovlaštenog koje ju je izdalo.

9. Komisija prilagođava priloge I., II. i III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

10. Komisija potiče i olakšava razmjenu iskustava i podataka među državama članicama, ili posredstvom bilo kojeg njezinog imenovanog tijela, vezanih uz obuke, ispite i ovlaštenja.

Članak 9.

Oslobođenje od obveze polaganja ispita

Države članice mogu odlučiti da će od obveze polaganja ispita iz članka 8. stavka 1. oslobođiti fizičke osobe koje predoče dokaze da su u jednoj državi članici ili više njih u zadnjih 10 godina prije 4. prosinca 2009. kontinuirano upravljale cestovnim prijevoznikom ili poduzećem za putnički promet.

POGLAVLJE III.

DOZVOLA I PRAĆENJE

Članak 10.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica imenuje jedno nadležno tijelo ili više njih, koja su zadužena osigurati pravilnu provedbu ove uredbe. Ta su tijela nadležna:

- (a) proučiti zahtjeve koje su uložila poduzeća;
- (b) izdati dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika te privremeno ili trajno oduzeti te dozvole;
- (c) izjaviti da fizička osoba nije sposobna kao upravitelj prijevoza upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća;
- (d) obavljati potrebne preglede kojima se provjerava ispunjava li poduzeće zahtjeve propisane člankom 3.

2. Nadležna tijela objavljaju sve uvjete propisane ovom uredbom, sve druge nacionalne odredbe, postupke koje zainteresirani kandidati moraju provoditi kao i odgovarajuća objašnjenja.

Članak 11.

Ispit i uknjižba zahtjeva

1. Prijevoznom poduzeću koje ispunjava zahtjeve propisane člankom 3. izdaje se na temelju zahtjeva dozvola za obavljanje

djelatnosti cestovnog prijevoznika. Nadležna tijela ocjenjuju ispunjava li poduzeće koje podnosi zahtjev uvjete propisane navedenim člankom.

2. Nadležno tijelo unosi u nacionalni elektronički registar iz članka 16. podatke o poduzećima kojima izdaje dozvole i koja su navedena u članku 16. stavku 2. prvom podstavku točkama od (a) do (d)

3. Rok u kojem je nadležno tijelo dužno proučiti zahtjev za izdavanje dozvole mora biti što kraći i ne smije biti dulji od 3 mjeseca od dana kada je nadležno tijelo zaprimilo sve dokumente potrebne za ocjenu zahtjeva. Nadležno tijelo može u propisno utemeljenim slučajevima taj rok prodljiti za jedan mjesec.

4. U slučaju bilo kakve dvojbe prilikom ocjenjivanja dobrog ugleda poduzeća, nadležna tijela dužna su do 31. prosinca 2012. provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li), u nekoj od država članica, proglašen(i) nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Od 1. siječnja 2013. nadležno tijelo dužno je, kada ocjenjuje dobar ugled poduzeća, uvidom u podatke iz članka 16. stavka 2. prvog podstavka točke (f) neposrednim sigurnosnim pristupom relevantnim dijelovima nacionalnih registara ili na zahtjev, provjeriti je(su) li u trenutku podnošenja zahtjeva imenovani upravitelj(i) prijevoza bio(-li) proglašen(i), u nekoj od država članica, nesposobnim(a) upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća na temelju članka 14.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz ovog stavka za najviše tri godine, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

5. Poduzeća s dozvolom za obavljanje djelatnosti cestovnoga prijevoznika dužne su u roku 28 dana ili u kraćem roku, koji može odrediti država članica poslovnoga nastana, obavijestiti nadležno tijelo koje je izdalo dozvolu o svim promjenama podataka iz stavka 2.

Članak 12.

Pregledi

1. Nadležna tijela nadziru jesu li poduzeća kojima su izdali dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika nastavila ispunjavati zahtjeve iz članka 3. U tu svrhu, države članice obavljaju preglede usmjerene na poduzeća za koja smatraju da predstavljaju povećani rizik. Zato će države članice proširiti sustav ocjene rizika, koji su uspostavile na temelju članka 9. Direktive 2006/22/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o minimalnim uvjetima za provedbu Uredbi Vijeća (EEZ) br. 3820/85 i (EEZ) br. 3821/85 o socijalnom

zakonodavstvu koje se odnosi na aktivnosti cestovnog prijevoza⁽¹⁾, kako bi obuhvatile sve povrede navedene u članku 6. ove Uredbe.

2. Do 31. prosinca 2014. države članice obavljaju pregledе barem svakih pet godina kako bi provjerile ispunjavaju li poduzeće zahtjeve propisane člankom 3.

Mjere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, koji se odnose na odgodu datuma iz prvoga podstavka, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

3. Ako to Komisija, u propisno obrazloženim slučajevima, od nje zatraži, država članica obavlja pojedinačne pregledе kako bi provjerila ispunjava li poduzeće još uvijek uvjete pristupa djelatnosti cestovnog prijevoznika. Ako se utvrdi da poduzeće više ne ispunjava uvjete propisane ovom uredbom, država članica obavješćuje Komisiju o rezultatima takvih pregleda i o poduzetim mjerama.

Članak 13.

Postupak za privremeno ili trajno oduzimanje dozvola

1. Ako nadležno tijelo utvrdi postojanje opasnosti od neispunjavanja zahtjeva propisanih člankom 3. od strane poduzeća, ono o tome obavješćuje dotično poduzeće. Kada nadležno tijelo utvrdi da jedan od tih zahtjeva, ili više njih, više nisu ispunjeni, ono može odrediti jedan od sljedećih rokova u kojem poduzeće mora urediti svoj položaj:

- (a) rok od najviše šest mjeseci za imenovanje zamjenika upravitelja prijevoza ako upravitelj prijevoza više ne ispunjava zahtjev u pogledu dobrog ugleda ili stručne sposobljenosti, koji rok se može prodlužiti za najviše tri mjeseca u slučaju smrti ili fizičke nesposobnosti upravitelja prijevoza;
- (b) rok od najviše šest mjeseci ako poduzeće mora urediti svoj položaj tako da dokaže da ima stvarni i stalni poslovni nastan;
- (c) rok od najviše šest mjeseci ako zahtjev u pogledu financijskog položaja nije ispunjen, kako bi se dokazalo da će taj zahtjev ponovno biti trajno ispunjen.

2. Nadležno tijelo može od poduzeća kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola zahtijevati da prije nego što se poduzme bilo kakva rehabilitirajuća mjera, njegovi upravitelji prijevoza polože ispite iz članka 8. stavka 1.

3. Ako nadležno tijelo utvrdi da poduzeće više ne ispunjava jedan ili više zahtjeva propisanih člankom 3., ono poduzeću privremeno ili trajno, u rokovima iz stavka 1. ovog članka, oduzima dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika.

⁽¹⁾ SL L 102, 11.4.2006., str. 35.

Članak 14.

Proglasenje upravitelja prijevoza nesposobnim

1. Ako upravitelj prijevoza izgubi dobar ugled u skladu s člankom 6., nadležno ga tijelo proglašava nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću poduzeća.
2. Ako i dok se ne poduzme rehabilitirajuća mjera u skladu s relevantnim nacionalnim propisima, potvrda o stručnoj sposobljenosti iz članka 8. stavka 8. upravitelja prijevoza koje je proglašen nesposobnim za upravljanje prijevoznom djelatnošću prestaje vrijediti u svim državama članicama.

Članak 15.

Odluke nadležnih tijela i žalbe

1. Negativne odluke koje nadležna tijela država članica donose na temelju ove Uredbe, uključujući odbacivanje zahtjeva, privremeno ili trajno oduzimanje postojeće dozvole ili proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza, moraju sadržavati razloge na temelju kojih su donesene.

Prilikom donošenja takvih odluka u obzir se uzimaju raspoloživi podaci o povredama koje je poduzeće ili upravitelj prijevoza počinio i koje mogu našteti dobrom ugledu poduzeća, kao i sve ostale podatke kojima nadležno tijelo raspolaže. U odlukama se potanko navode rehabilitirajuće mjere koje vrijede u slučaju privremenog oduzimanja dozvole ili proglašenja nesposobnosti.

2. Država članica dužna je poduzećima i osobama kojih se to tiče osigurati mogućnost ulaganja žalbe na odluke iz stavka 1. pred barem jednim neovisnim i nepristranim tijelom ili sudom.

POGLAVLJE IV.

POJEDNOSTAVLJENJE I ADMINISTRATIVNA SURADNJA

Članak 16.

Nacionalni elektronički upisnici

1. U smislu provedbe ove Uredbe, a posebno njezinih članaka od 11. do 14. i članka 26., svaka država članica vodi nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza kojima je nadležno tijelo, koje je država članica imenovala, izdalo dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika. Obrada podataka iz tog registra provodi se pod nadzorom tijela javne vlasti, imenovanoga u tu svrhu. Relevantni podaci sadržani u nacionalnom elektroničkom registru dostupni su svim nadležnim tijelima dotične države članice.

Do 31. prosinca 2009. Komisija će donijeti odluku o minimalnim zahtjevima u pogledu podataka koji se moraju unijeti u nacionalni elektronički registar od dana njegove uspostave, kako bi se olakšala buduća međupovezanost registara. Komisija može predložiti da se, osim podataka iz stavka 2., unose i registrarske oznake vozila.

2. Nacionalni elektronički upisnici sadrže barem sljedeće podatke:

- (a) naziv i pravni oblik poduzeća;
- (b) adresu njegova poslovnog nastana;
- (c) imena i prezimena upravitelja prijevoza imenovanih radi ispunjenja uvjeta dobrog ugleda i stručne osposobljenosti te, prema potrebi, ime i prezime pravnog zastupnika;
- (d) vrsta dozvole, broj vozila na koja se ona odnosi te, prema potrebi, serijski broj licencije Zajednice i ovjerenih preslika;
- (e) broj, kategorija i vrsta teških povreda iz članka 6. stavka 1. točke (b), radi kojih je u zadnje dvije godine bila izrečena osuđujuća presuda ili dosuđena kazna;
- (f) imena i prezimena osoba proglašenih nesposobnima upravljati prijevoznom djelatnošću poduzeća, sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. kao i vrijedeće rehabilitirajuće mjere.

U smislu točke (e), države članice mogu do 31. prosinca 2015. odlučiti da će u nacionalni elektronički registar uključiti samo najteže povrede iz Priloga IV.

Države članice mogu odlučiti da će podatke iz prvoga podstavka točaka (e) i (f) pohraniti u zasebne registre. U tom slučaju relevantni podaci daju se na uvid na zahtjev i neposredno su dostupni svim nadležnim tijelima dotične države članice. Traženi podaci moraju se dati na uvid u roku 30 radnih dana od primitka zahtjeva. Podaci iz prvoga podstavka točaka od (a) do (d) dostupni su javnosti u skladu s relevantnim odredbama o zaštiti osobnih podataka.

U svakom slučaju, podaci iz točaka (e) i (f) prvoga podstavka dostupni su tijelima koja nisu nadležna tijela samo ako su navedena tijela ovlaštena za provedbu nadzora i izricanje kazni u području cestovnog prometa i ako su njihovi službenici položili prisegu da će čuvati tajnu ili su se na neki drugi način formalno obvezali čuvati tajnu.

3. Podaci o poduzeću kojemu je privremeno ili trajno oduzeta dozvola ostaju u nacionalnom elektroničkom registru dvije godine od isteka razdoblja na koje je dozvola bila privremeno ili trajno oduzeta, nakon čega se odmah brišu.

Podaci o svim osobama koje su proglašene nesposobnima za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ostaju u nacionalnom elektroničkom registru sve dok te osobe ponovno ne steknu dobar ugled u skladu s člankom 6. stavkom 3. Podaci se brišu iz registra odmah nakon donošenja rehabilitirajuće mjeru ili bilo koje druge mjeru istovrijednog učinka.

U podacima iz prvog i drugog podstavka navode se razlozi za privremeno ili trajno oduzimanje dozvole ili za proglašenje nesposobnosti i, prema potrebi, njihovo trajanje.

4. Države članice dužne su poduzeti sve potrebne mјere kako bi osigurale ažurnost i točnost svih podataka u nacionalnom elektroničkom registru, posebno podataka iz stavka 2. prvoga podstavka točaka (e) i (f).

5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavaka 1. i 2., države članice dužne su poduzeti sve potrebne mјere kako bi osigurale međupovezanost i dostupnost nacionalnih elektroničkih registara diljem Zajednice preko nacionalnih kontaktnih točaka definiranih u članku 18. Dostupnost preko nacionalnih kontaktnih točaka i međupovezanost moraju biti provedeni do 31. prosinca 2012. i to tako da se nadležnom tijelu bilo koje države članice omogući pretraga podataka u nacionalnom elektroničkom registru bilo koje druge države članice.

6. Zajednička pravila u pogledu provedbe stavka 5., poput onih koja se odnose na format razmijenjenih podataka, tehnički postupci za elektroničko pretraživanje nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica i promicanje interoperabilnosti tih registara s drugim odgovarajućim bazama podataka, usvaja Komisija u skladu sa savjetodavnim postupkom iz članka 25. stavka 2. i to prvi put prije 31. prosinca 2010. Tim je zajedničkim pravilima određeno tijelo odgovorno za pristup podacima i njihovo daljnje korištenje i ažuriranje nakon što je bio omogućen pristup tim podacima, pa u tu svrhu sadrže i pravila o unošenju i nadzoru tih podataka.

7. Mјere namijenjene izmjeni elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, a koji se odnose na odgodu rokova iz stavaka 1. i 5., donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 25. stavka 3.

Članak 17.

Zaštita osobnih podataka

U vezi s primjenom Direktive 95/46/EZ, države članice posebno su dužne osigurati:

- (a) da su sve osobe obaviještene ako se podaci koji se na njih odnose upisuju u registar ili ako ih se namjerava proslijediti trećim osobama. Podaci moraju sadržavati identitet tijela koje je odgovorno za obradu podataka, vrstu obrađenih podataka i razloge za takvo postupanje;
- (b) da svaka osoba ima pravo na pristup podacima koji se na nju odnose, a koje posjeduje tijelo odgovorno za obradu tih podataka. To pravo mora biti ostvarivo bez ograničenja, u razumnim intervalima i bez većih zakašnjenja ili troškova za tražitelja;
- (c) da svaka osoba čiji su podaci nepotpuni ili netočni ima pravo zatražiti ispravak, brisanje ili blokiranje podataka koji se na nju odnose;

- (d) da svaka osoba ima pravo biti protiv obrade podataka koji se na nju odnose iz opravdanih i nužnih razloga;
- (e) da poduzeća ispunjavaju, prema potrebi, relevantne odredbe o zaštiti osobnih podataka.

2. Ako država članica svojim državljanima nametne određene uvjete u pogledu dobrog ugleda, a ispunjavanje tih uvjeta nije moguće dokazati pomoću dokumenta iz stavka 1., ta država članica prihvata kao dostatan dokaz za državljane drugih država članica potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo u jednoj ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

Članak 18.

Administrativna suradnja među državama članicama

1. Države članice određuju nacionalnu kontaktну točku odgovornu za razmjenu podataka s drugim državama članicama u pogledu primjene ove Uredbe. Države članice dužne su Komisiji proslijediti nazive i adrese svojih nacionalnih kontaktnih točaka do 4. prosinca 2011. Komisija sastavlja popis svih kontaktih točaka i prosljeđuje ga državama članicama.

3. Ako jedna ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište ne izdaje dokument iz stavka 1., ili potvrdu iz stavka 2., taj dokument ili tu potvrdu može nadomjestiti izjava pod prisegom ili svečana izjava upravitelja prijevoza ili bilo koje druge relevantne osobe pred nadležnim sudbenim ili upravnim tijelom ili, prema potrebi, pred javnim bilježnikom u državi članici u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takvo tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

2. Države članice koje razmjenjuju podatke u okviru ove Uredbe dužne su koristiti nacionalne kontaktne točke određene na temelju stavka 1.

4. Dokument iz stavka 1. i potvrda iz stavka 2. ne prihvaćaju se ako su predočeni nakon isteka roka od tri mjeseca od dana njihova izdavanja. Taj uvjet vrijedi i za izjave u skladu sa stavkom 3.

3. Države članice koje razmjenjuju podatke o povredama iz članka 6. stavka 2. ili o upraviteljima prijevoza proglašenima nesposobnima moraju poštovati postupak i rokove iz članka 13. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili, prema potrebi, iz članka 23. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Država članica koja primi obavijest o teškoj povredi zbog koje je u drugoj državi članici bila donesena osuđujuća presuda ili izrečena kazna, tu povredu upisuje u svoj nacionalni elektronički registar.

Članak 20.

Potvrde u vezi s financijskim položajem

Kada država članica svojim državljanima nameće određene dodatne uvjete u vezi s financijskim položajem, koji nisu navedeni u članku 7., ta država članica za državljane drugih država članica prihvata kao dostatan dokaz potvrdu o ispunjavanju tih uvjeta, koju je izdalo nadležno tijelo jedne ili više država članica u kojima je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište. Takva se potvrda odnosi na posebne podatke koji se uzimaju u obzir u državi članici poslovnog nastana.

POGLAVLJE V.

MEĐUSOBNO PRIZNAVANJE POTVRDA I DRUGIH ISPRAVA

Članak 19.

Potvrde o dobrom ugledu i drugi istovjetni dokumenti

1. Ne dovodeći u pitanje članak 11. stavak 4., država članica poslovnog nastana kao dostatan dokaz o dobrom ugledu za dobivanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika prihvata predočenje izvatka iz kaznene evidencije ili, u nedostatku toga, istovrijednog dokumenta koji je izdalo nadležno sudbeno ili upravno tijelo države članice u kojoj je upravitelj prijevoza ili bilo koja druga relevantna osoba prije imala boravište.

Članak 21.

Potvrde o stručnoj sposobljenosti

1. Države članice priznaju kao dostatan dokaz o stručnoj sposobljenosti potvrdu koja je u skladu s uzorkom potvrde iz Priloga III. i koju je izdalo u tu svrhu propisno ovlašteno tijelo.

2. Potvrda izdana prije 4. prosinca 2011. kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u skladu s odredbama na snazi do tog dana, smatra se istovrijednom potvrdi čiji je obrazac prikazan u Prilogu III. te se priznaje kao dokaz o stručnoj osposobljenosti u svim državama članicama. Države članice mogu zahtijevati da imatelji potvrda o stručnoj osposobljenosti, koje vrijede samo za obavljanje domaćeg teretnog prijevoza, prođu ispite ili dijelove ispita u skladu s člankom 8. stavkom 1.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 22.

Kazne

1. Države članice propisuju pravila o kaznama zaprijećenima za povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje njihove provedbe. Tako predviđene kazne moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice dužne su o tim odredbama obavijestiti Komisiju najkasnije do 4. prosinca 2011., a u najkraćem mogućem vremenu i o svakoj njihovoj naknadnoj izmjeni. Države članice osiguravaju da se sve takve mjere primjenjuju bez diskriminacije u pogledu državljanstva ili mjesta poslovnog nastana poduzeća.

2. Kazne iz stavka 1. uključuju, posebno, privremeno oduzimanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, trajno oduzimanje takve dozvole i proglašenje nesposobnim upravitelja prijevoza.

Članak 23.

Prijelazne odredbe

Poduzeća koja prije 4. prosinca 2009. imaju dozvolu za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika dužna su poštovati odredbe ove Uredbe do 4. prosinca 2011.

Članak 24.

Međusobna pomoć

Nadležna tijela država članica usko suraduju i međusobno si pomažu s ciljem primjene ove Uredbe. Ona razmjenjuju podatke o osuđujućim presudama i kaznama za teške povrede, kao i druge posebne podatke koji bi mogli utjecati na obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika, poštujući pritom odredbe koje se primjenjuju u području zaštite osobnih podataka.

Članak 25.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu (¹).

2. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 3. i 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

3. U slučaju pozivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4., i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, pri čemu se poštuju odredbe njezina članka 8.

Članak 26.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članica sastavljaju izvješće o aktivnostima nadležnih tijela i prosjećaju ga Komisiji. To izvješće sadrži:

(a) pregled područja u pogledu dobrog ugleda, finansijskog položaja i stručne osposobljenosti;

(b) broj, po godini i vrsti, izdanih, privremeno oduzeti i trajno oduzeti dozvola, broj slučajeva proglašenja nesposobnosti i razlozi na kojima se te odluke temelje;

(c) broj svake godine izdanih svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti;

(d) temeljne statističke podatke o nacionalnim elektroničkim upisnicima i njihovom korištenju od strane nadležnih tijela; i

(e) pregled razmjene podataka s drugim državama članicama na temelju članka 18. stavka 2. uključujući, posebno, godišnji broj utvrđenih povreda o kojima su druge države članice bile obaviještene i o primljenim odgovorima, kao i godišnji broj primljenih zahtjeva i odgovora na temelju članka 18. stavka 3.

2. Na temelju izvješća iz stavka 1., Komisija svake dvije godine podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika. To izvješće sadrži, posebno, ocjenu razmjene podataka među državama članicama te pregled funkciranja nacionalnih elektroničkih registara i podataka koji se u njima nalaze. To se izvješće objavljuje istodobno s izvješćem iz članka 17. Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva u odnosu na cestovni promet (²).

(¹) SL L 370, 31.12.1985., str. 8.

(²) SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

Članak 27.**Popis nadležnih tijela**

Svaka država članica do 4. prosinca 2011. prosljeđuje Komisiji popis nadležnih tijela koja je imenovala za izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika i popis tijela ovlaštenih za organizaciju ispita iz članka 8. stavka 1. i izdavanje potvrda. Komisija objavljuje zbirni popis tih tijela iz cijele Zajednice u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 28.**Obavješćivanje o nacionalnim mjerama**

Država članice Komisiji dostavljaju tekstove zakona i drugih propisa koje donesu u području na koje se odnosi ova

Uredba najkasnije 30 dana od dana njihova donošenja, a prvi put do 4. prosinca 2011.

Članak 29.**Stavljanje izvan snage**

Direktiva 96/26/EZ stavlja se izvan snage.

Članak 30.**Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se s učinkom od 4. prosinca 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourg 21. listopada 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednica

C. MALMSTRÖM

PRILOG I.**I. POPIS STRUČNIH PODRUČJA IZ ČLANKA 8.**

Znanje koje države članice uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja stručne sposobljenosti mora obuhvaćati barem ona stručna područja koja su za cestovni prijevoz robe i putnika niže navedena. Kandidati za cestovne prijevoznike robe i putnika moraju iz navedenih stručnih područja steći razinu znanja i praktičnih sposobnosti, koja je potrebna za upravljanje prijevoznim poduzećem.

Najniža razina znanja, kako je niže navedeno, ne smije biti niža od stupnja 3 strukture razine sposobljenosti, utvrđene u Prilogu Odluci Vijeća 85/368/EEZ⁽¹⁾, odnosno stupnja znanja stečenog tijekom obvezatnog obrazovanja, dopunjeno stručnim i dodatnim tehničkim osposobljavanjem ili srednjoškolskim tehničkim ili drugim osposobljavanjem.

A. Građansko pravo

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati glavne vrste ugovora koji se koriste u cestovnom prijevozu te prava i obveze, koji iz njih proizlaze;
2. biti sposoban sklopiti pravno valjni ugovor o prijevozu, posebno u pogledu uvjeta prijevoza;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

3. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene robi tijekom prijevoza ili zbog kašnjenja prilikom dostave robe i biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost;
4. poznavati pravila i obveze iz Konvencije CMR o ugovoru za međunarodni cestovni prijevoz robe;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

5. biti sposoban proučiti zahtjev naručitelja za naknadu štete prouzročene ozljedom putnika ili štete na njihovoj prtljazi uzrokovane nesrećom tijekom prijevoza ili za naknadu štete prouzročene kašnjenjem te biti sposoban razumjeti kako takav zahtjev utječe na njegovu ugovornu odgovornost.

B. Trgovačko pravo

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati uvjete i formalnosti utvrđene za poslovanje, opće obveze izvođača (registracija, vođenje poslovnih knjiga itd.) i biti upoznat s posljedicama stečaja;
2. imati odgovarajuće znanje o raznim oblicima trgovačkih društava i pravilima koja uređuju njihov ustroj i djelovanje.

C. Socijalno pravo

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. ulogu i funkciju različitih socijalnih institucija koje su uključene u područje cestovnog prijevoza (sindikati, vijeća radnika, sindikalni predstavnici, inspektorji rada itd.);
2. obveze poslodavca iz područja socijalne sigurnosti;

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 85/368/EEZ od 16. srpnja 1985. o usporedivosti kvalifikacija strukovnog osposobljavanja među državama članicama Europske zajednice (SL L 199, 31.7.1985., str. 56.).

3. pravila koja uređuju ugovore o radu za različite kategorije radnika zaposlenih u poduzeću za cestovni prijevoz (oblik ugovora, obveze ugovornih stranaka, uvjeti rada i radno vrijeme, plaćeni dopust, plaća, povreda ugovora itd.);
4. vrijedeca pravila u pogledu vremena vožnje, odmora i radnog vremena, posebno odredbe Uredbe (EEZ) br. 3821/85, Uredbe (EZ) br. 561/2006, Direktive 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹) i Direktive 2006/22/EZ te praktične mјere za primjenu odredbi tih zakonskih akata; i
5. vrijedeca pravila o temeljnim kvalifikacijama i redovitom osposobljavanju vozača, posebno ona koja proizlaze iz Direktive 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (²).

D. Porezno pravo

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika, pravila koja uređuju:

1. porez na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza;
2. porez na motorna vozila;
3. poreze na određena vozila za cestovni prijevoz robe te cestarine i pristojbe za korištenje infrastrukture;
4. porez na dohodak.

E. Poslovno i finansijsko upravljanje poduzećem

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. poznavati zakonske odredbe i postupke koji se odnose na korištenje čekova, mjenica, zadužnica, kreditnih kartica i drugih sredstava ili načina plaćanja;
2. poznavati različite oblike zajma (bankovni zajam, dokumentarni akreditiv, garancijski depoziti, hipoteke, zakup, najam, otkup potraživanja (factoring) itd.) te opterećenja i obveze koje iz njih proizlaze;
3. znati što je bilanca stanja, kako se izrađuje i kako se tumači;
4. biti sposoban čitati i tumačiti račun dobiti i gubitka;
5. biti sposoban ocijeniti finansijsko stanje poduzeća i njegovu profitabilnost, posebno na temelju finansijskih pokazatelja;
6. biti sposoban izraditi proračun;
7. poznavati troškovne elemente svojeg poduzeća (fiksne troškove, varijabilne troškove, obrtni kapital, amortizacija itd.) i znati izračunati troškove po vozilu, po kilometru, po vožnji i po toni;
8. biti sposoban izraditi organigram svih zaposlenih u poduzeću i sastaviti radne planove itd.;
9. poznavati načela marketinga, prodajne promocije usluga prijevoza, izrade datoteka kljenata, oglašavanja i odnosa s javnošću itd.;
10. poznavati različite vrste osiguranja svojstvene cestovnom prijevozu (osiguranje od odgovornosti, osiguranje od posljedica nesretnog slučaja, životno osiguranje, neživotno osiguranje i osiguranje stvari i prtljage) te jamstva i obveze koje proizlaze iz tih osiguranja;
11. znati koristiti telematske aplikacije u cestovnom prometu;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

(¹) Direktiva 2002/15/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2002. o organizaciji radnog vremena osoba koje obavljaju mobilne djelatnosti cestovnog prometa (SL L 80, 23.3.2002., str. 35.).

(²) Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičnom osposobljavanju vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz robe ili putnika (SL L 226, 10.9.2003., str. 4.).

12. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza robe i poznavati značenje i implikacije međunarodnih trgovinskih izraza Incoterms;
 13. poznavati različite kategorije pomoćnih izvođača prijevoznih usluga, njihovu ulogu, funkcije i, prema potrebi, njihov status;
- u vezi s cestovnim prijevozom putnika:
14. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju vozarine i cijene u javnom i privatnom prijevozu putnika;
 15. biti sposoban primjenjivati pravila koja uređuju fakturiranje usluga cestovnog prijevoza putnika.

F. Pristup tržištu

Kandidat mora poznavati, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. profesionalna pravila koja uređuju djelatnost cestovnog prijevoza za posebni prijevoz, najam gospodarskih vozila i sklanjanje podizvođačkih ugovora, a posebno pravila koja uređuju službenu organizaciju djelatnosti, izdavanje dozvole za obavljanje djelatnosti i dozvole za cestovni prijevoz u Zajednici i izvan Zajednice, nadzor i kazne;
2. pravila o osnivanju poduzeća za cestovni prijevoz;
3. različite dokumente koji su potrebni za pružanje usluga cestovnog prijevoza te biti sposoban uvesti kontrolne postupke u svrhu osiguranja da se odobreni dokumenti o svakom obavljenom prijevozu, posebno dokumenti koji se odnose na vozilo, vozača, robu i prtljagu, nalaze i u vozilu i u poduzeću;

u vezi s cestovnim prijevozom robe:

4. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza robe te pravila o manipuliranju teretom i logistici;
5. granične formalnosti, uloga i područje primjene dokumenta T i karneta TIR te obveze i odgovornosti koje proizlaze iz njihovog korištenja;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

6. pravila o organizaciji tržišta cestovnog prijevoza putnika;
7. pravila za uvođenje usluga cestovnog prijevoza putnika te kako se izrađuju prijevozni planovi.

G. Tehnički standardi i aspekti poslovanja

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom tereta i putnika:

1. poznavati pravila o težinama i dimenzijama vozila u državama članicama kao i postupke u slučaju izvanrednih prijevoza koji predstavljaju iznimku od tih pravila;
2. biti sposoban izabrati vozila i njihove sastavne dijelove (šasija, motor, prijenosni mehanizam, kočioni sustav itd.) u skladu s potrebama poduzeća;
3. poznavati formalnosti u pogledu homologacije tipa, registracije i tehničkog pregleda tih vozila;
4. znati procijeniti koje mjere poduzeti protiv onečišćenja zraka emisijama ispušnih plinova motornih vozila i protiv emisija buke;
5. biti sposoban izraditi planove redovitog održavanja vozila i njihove opreme;

u vezi s cestovnim prijevozom tereta;

6. poznavati različite vrste uređaja za manipulaciju teretom i utovarivanje (stražnje preklopne daske, kontejneri, palete itd.) te biti sposoban uvesti postupke i izdati upute za utovar i istovar robe (raspodjela tereta, slaganje, utovarivanje, učvršćivanje, podmetanje klinom itd.);
7. poznavati različite tehnike kombiniranog prijevoza, kao što su uprtni prijevoz i prijevoz ro-ro;
8. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu opasne robe i otpadaka, posebno one koji proizlaze iz Direktive 2008/68/EZ (⁽¹⁾) i Uredbe (EZ) br. 1013/2006 (⁽²⁾);
9. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica, posebno one koji proizlaze iz Sporazuma o međunarodnom prijevozu pokvarljivih živežnih namirnica i o posebnim vozilima za njihov prijevoz (ATP);
10. biti sposoban provesti postupke s ciljem usklađivanja s pravilima o prijevozu živilih životinja.

H. Sigurnost u cestovnom prometu

Kandidat mora, posebno u vezi s cestovnim prijevozom robe i putnika:

1. znati kakva ospozobljenost se zahtijeva od vozača (vozačka dozvola, zdravstvene svjedodžbe, uvjerenja o tjelesnoj sposobnosti itd.);
2. biti sposoban poduzeti korake potrebne za osiguranje poštovanja, od strane vozača, prometnih pravila, zabrana i ograničenja koja su na snazi u različitim državama članicama (ograničenja brzine, prednost, zaustavljanje i parkiranje, korištenje svjetala, cestovna signalizacija itd.);
3. biti sposoban sastaviti upute vozačima u svrhu provjere usklađenosti sa sigurnosnim zahtjevima u pogledu stanja vozila, njihove opreme i tereta, te u pogledu preventivnih mjera koje je potrebno poduzeti;
4. biti sposoban utvrditi postupke koje treba slijediti u slučaju nesreće te provesti odgovarajuće postupke za sprečavanje ponavljanja nesreća ili teških prometnih prekršaja;
5. biti sposoban provesti postupke za sigurno pričvršćivanje robe i poznavati odgovarajuće tehnike;

u vezi s cestovnim prijevozom putnika:

6. imati temeljno znanje o cestovnoj mreži u državama članicama.

II. ORGANIZACIJA ISPITA

1. Države članice organizirat će obvezatni pisani ispit koji mogu dopuniti neobvezatnim usmenim ispitom kako bi utvrdile jesu li kandidati za cestovne prijevoznike stekli traženu razinu znanja iz stručnih područja nabrojenih u dijelu I., a posebno jesu li sposobni koristiti alate i tehnike iz tih područja i ispunjavati predviđene izvedbene zadatke i zadatke usklađivanja.
 - (a) Obvezatni pisani ispit obuhvaćat će dva testa, i to:
 - i. pismena pitanja višestrukog izbora (svaki s četirima mogućim odgovorima), pitanja koja zahtijevaju neposredne odgovore ili kombinacija obiju metoda;
 - ii. pismene vježbe/studijske slučajeve.

Svaki test trajat će najmanje dva sata.

 - (b) Ako je organiziran usmeni ispit, države članice mogu odlučiti da je uspješno položen pisani ispit preduvjet za polaganje usmenog ispita.

(¹) Direktiva 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).

(²) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1).

-
2. Ako države članice organiziraju i usmeni ispit, tada za svaki od triju ispita moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 25 % i najviše 40 % ukupnog broja bodova.

Kada države članice organiziraju samo pisani ispit, tada za svaki ispit moraju predvidjeti ponderiranje bodova s najmanje 40 % i najviše 60 % ukupnog broja bodova.

3. Kandidati moraju iz svih testova ostvariti prosjek od najmanje 60 % ukupnog broja bodova, pri čemu ukupni bodovi ostvareni u svakom pojedinom testu moraju predstavljati barem 50 % ukupnog mogućeg broja bodova. Država članica može taj prag sniziti s 50 % na 40 % u samo jednom testu.
-

PRILOG II.**Sigurnosna obilježja potvrde o stručnoj osposobljenosti**

Potvrda mora imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

- hologram,
 - posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetлом,
 - barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),
 - opipljive znakove, simbole ili uzorke,
 - dvostruko numeriranje: serijski broj i broj izdanja,
 - sigurnosnu podlogu s tankim gilioš uzorcima i tiskom s dugim efektom (irisnim tiskom).
-

PRILOG III.

Obrazac potvrde o stručnoj osposobljenosti**EUROPSKA ZAJEDNICA**(Bež boja sustava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Tekst na službenom(-im) jeziku(-cima) ili jednom od službenih jezika države članice koja izdaje potvrdu)

Razlikovni znak države članice koja izdaje potvrdu⁽¹⁾ Naziv ovlaštenog tijela⁽²⁾**POTVRDA O STRUČNOJ OSPOSOBLJENOSTI ZA OBAVLJANJE CESTOVNOG PRIJEVOZA ROBE/PUTNIKA⁽³⁾**

Br.

Ovime

potvrđuje da je⁽⁴⁾

rođen(a) u

uspješno položio(-la) ispit znanja (godina: ...; datum ispita: ...) ⁽⁵⁾ potreban za dobivanje potvrde o stručnoj osposobljenosti za obavljanje cestovnog prijevoza robe/putnika ⁽³⁾ u skladu s Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ⁽⁶⁾.

Ova potvrda dostatan je dokaz stručne osposobljenosti iz članka 21. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

Izdano u dana ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

⁽²⁾ Tijelo koje svaka država članica Europske zajednice unaprijed određuje za izдавanje ove svjedodžbe.

⁽³⁾ Prekriziti nepotrebno.

⁽⁴⁾ Prezime i ime; mjesto i datum rođenja.

⁽⁵⁾ Identifikacija ispita.

⁽⁶⁾ SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

⁽⁷⁾ Potpis i žig nadležnog tijela koje izdaje licenciju.

PRILOG IV.

Najteže povrede u smislu članka 6. stavka 2. točke (a)

1. (a) Prekoračenje šestodnevog ili četrnaestodnevog ograničenja najduljeg vremena vožnje za 25 % ili više.
(b) Prekoračenje, tijekom dnevnog radnog vremena, ograničenja najduljeg dnevnog vremena vožnje za 50 % ili više bez odmora ili neprekinutog vremena odmora u trajanju barem 4,5 sati.
2. Tahograf i/ili uređaj za ograničenje brzine nije ugrađen ili se koristi uređaj kojim se mogu na prijevaru izmijeniti podaci opreme za bilježenje i/ili uređaja za ograničenje brzine ili se krivotvore tahografski ulošci, odnosno podaci preuzeti s tahografa i/ili vozačke iskaznice.
3. Vožnja bez valjane potvrde o tehničkoj ispravnosti vozila, ako se takav dokument zahtijeva prema pravu Zajednice, i/ili vožnja s vrlo ozbiljnom manjkavošću, između ostalog, kočionog sustava, upravljačkih poluga, kotača/guma, ovjesa ili podvozja, koja bi mogla prouzročiti takvu neposrednu opasnost za sigurnost u cestovnom prometu da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.
4. Prijevoz opasne robe zabranjene za prijevoz ili ako se opasna roba prevozi u ambalaži koja je zabranjena ili neodobrena ili bez oznake za opasne tvari na vozilu, što ugrožava ljudske živote i okoliš do te mjere da se donosi odluka o isključenju vozila iz prometa.
5. Prijevoz putnika ili robe bez valjane vozačke dozvole ili taj prijevoz obavlja poduzeće koje nema valjanu licenciju Zajednice.
6. Vozač koristi krivotvorenu vozačku iskaznicu ili iskaznicu koja nije njegovo vlasništvo ili koja je bila pribavljena na temelju lažnog iskaza i/ili krivotorenih dokumenata.
7. Prijevoz robe koja za 20 % ili više prelazi najveću dopuštenu masu natovarenog vozila za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila prelazi 12 tona, i za 25 % ili više za vozila kojih najveća dopuštena masa natovarenog vozila ne prelazi 12 tona.

COUNCIL REGULATION (EEC) No 3916/90**of 21 December 1990****on measures to be taken in the event of a crisis in the market in the carriage of goods by road****THE COUNCIL OF THE EUROPEAN COMMUNITIES,**

Having regard to the Treaty establishing the European Economic Community, and in particular Article 75 thereof,

Having regard to the proposal from the Commission⁽¹⁾,

Having regard to the opinion of the European Parliament⁽²⁾,

Having regard to the opinion of the Economic and Social Committee⁽³⁾,

Whereas under Article 3 (3) of Regulation (EEC) No 3164/76⁽⁴⁾, as last amended by Regulation (EEC) No 1841/88⁽⁵⁾, the Council is required to decide on the measures to be taken in the event of a crisis in the sector of carriage of goods by road;

Whereas it is therefore essential to introduce a Community safeguard mechanism to deal with any severe disturbances in the market for the carriage of goods by road and to remedy them;

Whereas provision should accordingly be made for taking action to resolve a crisis, to specify the nature of such action, to set up an appropriate decision-making procedure and to ensure that the data needed for the application of the safeguard clause are available,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

Article 1

This Regulation shall apply to the market for international carriage of goods by road on Community territory, between Member States, for hire or reward.

⁽¹⁾ OJ No C 87, 5. 4. 1990, p. 4 and
OJ No C 294, 24. 11. 1990, p. 11.

⁽²⁾ Opinion delivered on 26 October 1990 (not yet published in the Official Journal).

⁽³⁾ Opinion delivered on 19 September 1990 (not yet published in the Official Journal).

⁽⁴⁾ OJ No L 357, 29. 12. 1976, p. 1.

⁽⁵⁾ OJ No L 163, 30. 6. 1988, p. 1.

Article 2

For the purposes of this Regulation, a crisis means the existence of problems specific to the market defined in Article 1, such that there is a serious and potentially enduring excess of supply over demand implying a serious threat to the financial stability and survival of a significant number of road haulage undertakings provided that the short-term and medium-term forecasts for the market in question do not indicate any substantial and lasting improvements.

Article 3

The Commission shall collect the data necessary to monitor the market and to detect a possible crisis.

For this purpose, Member States shall cooperate with the Commission in the communication and processing of data which are available or can be readily obtained.

Article 4

1. Where a Member State believes a crisis exists, it may request the Commission to investigate.

2. To enable the situation to be assessed by the Commission, the Member State concerned shall provide quantified substantive information.

3. Following such a request from a Member State the Commission shall immediately consult the Committee referred to in Article 5.

4. If, following consultation of the Committee, the Commission concludes that a crisis exists, it may, by decision, take measures to prevent any further increase in the supply of capacity in the market affected through limits on the increase in the activity of existing hauliers and restrictions on access to the market for new hauliers.

The said decision shall be taken within 30 days of receipt of the request from a Member State.

The measures introduced in accordance with this Article may remain in force for a period up to but not exceeding six months, renewable once with the same period of validity.

5. The Commission shall without delay notify the Member States and the Council of any decision taken pursuant to paragraph 4 or, where appropriate, of its decision not to take measures.

6. A Member State or States may submit a Commission decision as referred to in paragraph 5 to the Council within 30 days of its notification. The Council, acting by a qualified majority, may, within the period of validity laid down in the third subparagraph of paragraph 4, take a different decision within 30 days following referral by the Member State or States concerned.

7. Where the Commission considers that:

- the measures referred to in paragraph 4 need to be prolonged, and/or
 - additional separate measures need to be taken,
- it shall submit a proposal to the Council, which will take a decision by qualified majority.

Article 5

The Commission shall be assisted by an Advisory Committee composed of representatives of the Member States and chaired by a representative of the Commission.

The tasks of the Committee shall be:

- to follow the situation on the transport market referred to in Article 1 and advise the Commission on the subject,
- to advise the Commission, at its request, on the collection of data referred to in Article 3,
- to advise the Commission, at its request, on any request from a Member State under Article 4 (1),

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in all Member States.

Done at Brussels, 21 December 1990.

- to advise the Commission on the measures proposed to resolve a crisis, in particular on the practical application of such measures.

In addition, the Committee may, within the framework of this Regulation, be consulted by the Commission on any other matter relating to the implementation of this Regulation.

The Committee shall draw up its rules of procedure.

Article 6

Where the procedure defined in this Article is used, the Commission shall submit to the Committee a draft of the interim to be taken to resolve a crisis. The Committee shall deliver its opinion on the draft within a time limit which the Chairman may lay down according to the urgency of the matter, if necessary by taking a vote.

The opinion shall be recorded in the minutes; in addition, each Member State shall have the right to ask to have its position recorded in the minutes.

The Commission shall take the utmost account of the opinion delivered by the Committee. It shall inform the Committee of the manner in which its opinion has been taken into account.

Article 7

The Commission shall submit to the European Parliament and to the Council by no later than 31 December 1995 a report on the application of this Regulation, accompanied by any necessary proposals.

Article 8

This Regulation shall enter into force on 1 January 1991.

For the Council

The President

A. RUBERTI

31990R3916

L 375/10

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

31.12.1990.

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 3916/90**od 21. prosinca 1990.****o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize na tržištu cestovnog prijevoza robe**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomiske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije (¹),

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta (²),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora (³),

budući da se u skladu s člankom 3. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 3164/76 (⁴), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 1841/88 (⁵), od Vijeća zahtijeva odluka o mjerama koje treba poduzeti u slučaju krize u sektoru cestovnog prijevoza robe;

budući da je stoga potrebno uvesti zaštitni mehanizam Zajednice koji bi se bavio ozbiljnim poremećajima na tržištu cestovnog prijevoza robe s ciljem njihovog uklanjanja;

budući da bi se u skladu s tim trebale donijeti odredbe s ciljem poduzimanja aktivnosti za prevladavanje krize, određivanja vrste aktivnosti, utvrđivanja prikladnog postupka donošenja odluka i osiguranja raspoloživosti podataka potrebnih za primjenu zaštitne klauzule,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Ova se Uredba odnosi na tržište međunarodnog cestovnog prijevoza robe kao javne usluge na području Zajednice, između država članica.

(¹) SL C 87, 5.4.1990., str. 4. i SL C 294, 24.11.1990., str. 11.

(²) Mišljenje od 26. listopada 1990. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(³) Mišljenje od 19. rujna 1990. (još nije objavljeno u Službenom listu).

(⁴) SL L 357, 29.12.1976., str. 1.

(⁵) SL L 163, 30.6.1988., str. 1.

Članak 2.

Za potrebe ove Uredbe, kriza znači postojanje problema specifičnih za tržište određeno u članku 1., koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude u odnosu na potražnju što podrazumijeva ozbiljnu prijetnju finansijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika za cestovni prijevoz tereta, pod uvjetom da kratkoročne i srednjoročne prognoze za navedeno tržište ne pokazuju mogućnost značajnijih i trajnih poboljšanja.

Članak 3.

Komisija prikuplja podatke potrebne za praćenje tržišta i otkrivanje moguće krize.

U tu svrhu države članice surađuju s Komisijom u priopćavanju i obradi raspoloživih ili lako dostupnih podataka.

Članak 4.

1. Kada država članica vjeruje da postoji kriza, može od Komisije zatražiti istragu.

2. Kako bi omogućila Komisiji da ocijeni situaciju, navedena država članica osigurava bitne informacije potkrijepljene brojkama.

3. Nakon takvog zahtjeva države članice, Komisija se odmah savjetuje s odborom iz članka 5.

4. Ako nakon savjetovanja s odborom Komisija zaključi da kriza postoji, ona može odlukom poduzeti mjere za sprečavanje daljnog rasta ponude na krizom pogodenom tržištu putem ograničenja rasta aktivnosti postojećih prijevoznika i ograničenja pristupa tržištu za nove prijevoznike.

Navedena odluka donosi se u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva koji je uputila država članica.

Mjere uvedene u skladu s ovim člankom mogu ostati na snazi za razdoblje do najviše šest mjeseci i mogu se obnoviti samo jednom za jednak razdoblje valjanosti.

5. Komisija bez odgode obavljačuje države članice i Vijeće o svakoj odluci donesenoj u skladu s člankom 4., ili, prema potrebi, o odluci da se mjere ne poduzimaju.

6. Država članica ili države članice mogu dostaviti Vijeću odluku Komisije iz stavka 5. u roku od 30 dana od obavijesti. Vijeće može, odlučiti kvalificiranom većinom, unutar razdoblja valjanosti utvrđenog u stavku 4. trećem podstavku, donijeti drukčiju odluku u roku od 30 dana od dana upućivanja zahtjeva navedene države članice ili navedenih država članica.

7. Ako Komisija smatra da:

- mjere iz stavka 4. treba prodljiti, i/ili
- je potrebno poduzeti posebne dodatne mjere,

upućuje prijedlog Vijeću koje donosi odluku kvalificiranom većinom.

Članak 5.

Komisiji pomaže savjetodavni odbor sastavljen od predstavnika država članica pod predsjedanjem predstavnika Komisije.

Zadaće odbora su:

- pratiti situaciju na tržištu prijevoza iz članka 1. i savjetovati Komisiju o tom pitanju,
- savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o prikupljanju podataka iz članka 3.,

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 21. prosinca 1990.

— savjetovati Komisiju, na njezin zahtjev, o bilo kojem zahtjevu države članice iz članka 4. stavka 1.,

— savjetovati Komisiju o predloženim mjerama za rješenje krize, posebno o praktičnoj primjeni takvih mjera.

Nadalje, Komisija se može, u okviru ove Uredbe, savjetovati s odborom o bilo kojem drugom pitanju u pogledu provedbe ove Uredbe.

Odbor sastavlja svoj poslovnik.

Članak 6.

Kad se koristi postupak naveden u ovom članku, Komisija dostavlja odboru plan privremenih mjera za rješavanje krize. Odbor daje svoje mišljenje o planu mjera u roku koji određuje predsjednik prema stupnju hitnosti, prema potrebi, glasovanjem.

Mišljenje se unosi u zapisnik; osim toga, svaka država članica ima pravo zatražiti da se njezin stav unese u zapisnik.

Komisija mišljenje odbora uvažava u najvećoj mogućoj mjeri. Ona izvješćuje odbor o načinu na koji je njegovo mišljenje uvaženo.

Članak 7.

Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe sa svim potrebnim prijedlozima najkasnije 31. prosinca 1995.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu 1. siječnja 1991.

*Za Vijeće
Predsjednik
A. RUBERTI*